

TUYỂN TẬP THƠ

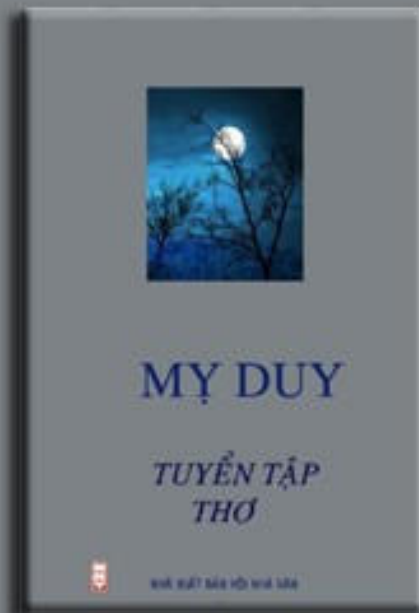

MỸ DUY

*TUYỂN TẬP
THƠ*

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

*Thơ là
Rượu của tâm hồn
Thiên thu. Hố thạch
Đã còn dậy men
Nơi giàu có. Phấn nghèo hèn
Câu thơ thắm nói. Thắm nhen trong đời*

Giá: 296.000

MỸ DUY THỌ

TUYÊN TẬP THƠ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Nhà giáo, Nhà thơ My Duy Thợ

Sinh năm 1947

Quê quán: Nga Sơn Thanh Hóa

Nguyên là giáo viên Chuyên Toán

Trường Lam Sơn, Thanh Hóa

Tác giả phần mềm MyEqText

Giải thưởng Nhân Tài Đất Việt

Hội viên Hội Nhà Văn Hà Nội

Cánh diều tuổi thơ

Quê hương và mái trường

Ước vọng tình yêu

Suy ngẫm đời người

*Lời
bạn
bè
Văn
chương*

LỜI GIỚI THIỆU

Nhà văn **Nguyễn Ngọc Quế**

My Duy Thọ vốn là một thầy giáo dạy Chuyên Toán của trường Lam Sơn Thanh Hóa.

Tôi và My Duy Thọ (MDT) cùng quê Nga Sơn Thanh Hóa, cùng lớp phổ thông (1965-1968), cùng vào Khoa Toán Đại học Sư phạm Vinh (Khóa 1968 - 1972) và sau khi tốt nghiệp Đại học cùng về dạy ở trường Lam Sơn Thanh Hóa. Chúng tôi rất thân thiết nhau và tôi hiểu nhiều về anh. Thuở mới lớn, Thọ đam mê với Vật lý và Sinh vật học. Đắm đuối với bầu trời sao và lịch sử của nhận thức con người về vũ trụ. Đắm đuối với các giả thuyết về nguồn gốc sự sống và sự phát triển của các loài sinh vật. Khi vào Đại học Sư phạm thì anh lại bị phân vào khoa Toán vì điểm Toán cao và vì trước đó, những năm phổ thông, anh hay có bài trên báo Toán học và Tuổi trẻ, có giải thưởng trên báo.

Nhưng, một năm sau thì chàng sinh viên MDT lại vô cùng say mê với Toán cao cấp và Toán hiện đại. Anh thích những suy tưởng trừu tượng, khái quát của Toán hiện đại và hay liên hệ sang nhiều môn học khác, nhất là sự quan sát đại cương về môn học đó với những sự nhìn nhận của

tư duy triết học. Anh là một sinh viên xuất sắc nhất của Khoa Toán ĐHSP Vinh khóa 1968-1972.

Tôi thích làm thơ từ nhỏ và hay chia sẻ với bạn bè, nhất là với Thọ. Chiều bạn, thi thoảng anh có những bài thơ đáp lại làm tôi phát hiện MDT có một năng khiếu thơ văn rất đặc biệt và thể hiện một tâm hồn lãng mạn, đa cảm.

Có lần thời mới vào Đại học Thọ viết gửi cho tôi:

*"Nhớ bạn chiều buông càng thấy nhớ
Nỗi buồn chan bát cơm ăn dở
Lá cây rừng ngưng đọng ánh yêu thương
Con chim nào lạnh lốt tiếng quê hương"*

(Nhớ Bạn-1968)

Lần đi thực tập xa Thọ. Nhớ Thọ nên tôi viết cho bạn và gửi qua bưu điện:

*"Thọ ơi! nhớ hoài, nhớ lắm
Những ngày ta sống bên nhau
Mới đó mà thành kỷ niệm
Ước mơ, sự nghiệp, tình yêu..."*

(Bài thơ gửi My Duy Thọ-1971)

Tôi rất thích bài thơ MDT viết ở Rừng Gò La, nơi sơ tán của khoa Toán ĐHSP Vinh 1968:

*"Sao ơi Toán cũng đầy tình như Thơ"
Liềm trăng cắt cỏ vườn sau
Tiếng con chim hót tận đâu rừng ngoài
Sao Hôm như ánh mắt ai
Nhìn qua khe cửa song cài lụa thưa
Sao ơi có phải đòi thơ
Hẹn sao lát nữa đang giờ Nhập Môn*

*Xôn xao ánh mắt đường tròn
Ngược dòng toạ độ parabol uốn mình
Con đường quỹ tích xinh xinh
Sao ơi! Toán cũng đầy tình như Thơ!*

Năm 2012, Nhà văn Đặng Ái viết lời tựa cho hai chúng tôi in chung một tập thơ đặt tên là “*Bình phương nỗi nhớ*” để ghi lại những kỷ niệm thời trai trẻ.

Một ngày thật bất ngờ với tôi, khi xem tivi biết My Duy Thọ được nhận giải thưởng “Nhân Tài Đất Việt” về tin học. Tôi mừng lắm. Vẫn biết anh có một khả năng tự học tự nghiên cứu rất cao nhưng tôi cũng không ngờ mới nhảy vào tin học không lâu mà anh đã có một thành công lớn. Tôi không có chuyên môn về tin học nhiều nên đã phải để cả hơn hai tháng trời tìm hiểu và hoàn thành bài bút ký “MyEqText với chuyện một người Thầy” đăng trên mục “Việt Nam - Tổ Quốc tôi” của báo văn nghệ trẻ. Để được gắn kỷ niệm với My Duy Thọ, tôi đề xuất trong Tuyển tập thơ, ở phần *LỜI BẠN BÈ VĂN CHƯƠNG* cuối cuốn sách, in bài bút ký đầy tâm huyết này của tôi. Các bạn xem để hiểu thêm về anh.

Những năm gần đây, bạn tôi làm thơ nhiều hơn. Anh viết liên tục không một mõi với rất nhiều niềm thi hứng khác nhau. Thơ anh giàu cảm xúc và nhiều hình ảnh gây rung động lòng người. Có lần anh tâm sự về một suy nghĩ đặc biệt: Trong thơ luôn có nhạc, có vần. Dấu chấm, dấu phẩy trong thơ không nên hiểu đơn thuần như dấu chấm, dấu phẩy trong văn xuôi. Ở đây phải hiểu đó như các dấu lặng trong bản nhạc mà tác giả muốn điều khiển người đọc

phải dừng rồi mới đọc tiếp, để nhấn nhá âm điệu, để nhấn mạnh ý cần suy ngẫm. Một suy nghĩ rất ý nghĩa. Làm gì anh cũng luôn sâu sắc và sáng tạo. Đặc biệt là tất cả các tập thơ đều tự tay anh vẽ bìa và còn vẽ giúp nhiều bạn thơ nữa vì anh có khả năng Photoshop và sáng tạo. Anh bảo họa sĩ không thể hiểu kỹ tập thơ như mình đâu, họ chỉ vẽ một hình ảnh tượng trưng chủ quan.

Tuyển tập thơ này anh phân loại một cách tương đối thành mấy phần như sau:

1. CÁNH DIỀU TUỔI THƠ

Anh viết rất nhiều thơ về Thiếu Nhi với các tập: *"Trăng sáng tuổi thơ"* (NXB Văn học), *"Em yêu bầu trời xanh"* (NXB Hội nhà văn) và đã xong bản thảo các tập: *"Điều và gió"*, *"Tiếng mẹ đẻ của em"*, *"Ba Truyện thơ cho Thiếu niên"*, *"101 bài thơ đố giải cho tuổi Thiếu niên"*. Trong Tuyển tập này anh chỉ chọn mấy chục bài thôi. Về thơ Thiếu Nhi anh tâm sự là có nhiều trăn trở: Thơ Thiếu nhi viết cho lứa từ 6, 7 tuổi đến hết 14,15 tuổi. Một khoảng thời gian khá dài. Anh cứ băn khoăn về quan niệm của một số người cho rằng: Thơ phải ngắn, phải ngộ nghĩnh, hóm hỉnh gây được tiếng cười và sự khoái chí trong các em mới là thơ Thiếu Nhi. Anh thì nghĩ đó chỉ là một mặt của thơ Thiếu Nhi phù hợp với lứa tuổi còn nhỏ Mẫu giáo và lớp Một lớp Hai. Còn Chín Mười tuổi trở lên đến 15 tuổi thì biết bao nhiêu thứ trong suy nghĩ độc lập đang hình thành, đang bùng nổ trong các em về gia đình, bạn bè, về thiên nhiên... bắt gặp hàng ngày quanh các em. Thơ Thiếu Nhi giai đoạn này cần

đem đến cho các em những nghĩ suy để hình thành tính cách và sự hiểu biết chứ không phải chỉ đùa vui giải trí.

Về thơ Thiếu Nhi, anh có rất nhiều bài hay. Tôi thích nhất bài “Vẽ vòng tròn” gọi những sự tưởng tượng lý thú cho con trẻ của một người yêu Toán và Thiên văn học:

*Em vẽ nhanh vòng tròn
Bằng cái com pa quay
Một đầu cắm cố định
Một đầu chì lượn xoay*

*Thầy em vẽ vòng tròn
Bằng căng một sợi dây
Tay trái thầy giữ chặt
Tay phải bụi phấn bay*

*Mặt trăng vẽ một vòng
Bằng sức hút Trái đất
Vòng tròn này lớn thật
Một tháng vẽ mới xong*

*Mặt trời hút Trái đất
Vùn vụt trong không trung
Trái đất vẽ vòng khùng
Hết cả một năm ròn*

*Tự quay quanh mình nó
Trái đất kỳ diệu thay
Bất hết thấy thiên hạ
Vẽ vòng tròn mỗi ngày.*

Những hình ảnh của Toán học của Thiên văn học như ùa vào trong bài thơ.

Các bài: *“Em được vào lớp Một”, “Bé làm công an”, “Em đi thả cá”, “Cánh diều tuổi thơ”, “Hát Quốc ca”...* đều ngầm mang tính giáo dục rất khéo

2. QUÊ HƯƠNG VÀ MÁI TRƯỜNG

Anh nói: Làm nghề dạy học mà, nên có rất nhiều tình cảm, nhiều kỷ niệm với học trò. Ngày tựu trường, ngày chia li, mùa phượng đỏ, tiếng ve kêu... Tôi thích bài thơ tự do *“Xa các em rồi”* của anh viết trong những ngày mãn khóa năm 1983. Những câu đầu tiên đã hiện nỗi buồn nhớ man mác của một người thầy luôn gắn bó với lớp học trò:

“Các em đi rồi

Để lại mình tôi

Thơ thần giữa sân trường vắng vẻ

Nghe bờ ao. Con cuốc gọi hè

Nắng chói chang. Cho kỷ niệm tràn về

Những kỷ niệm vui buồn chông chênh”

Và những câu cuối giàu suy tưởng và đầy cảm xúc:

Sẽ mãi còn ở lại trong tôi

Những mái đầu xanh yêu quý

Đã sống với tôi. Những năm Tám mươi

Đã sống với tôi. Trong một quầng đời

Đầy kỷ niệm”.

Một thầy giáo giàu tình cảm và tâm huyết với nghề.

Ai cũng có rất nhiều điều muốn tâm sự về quê hương, về mẹ. Tôi thích nhất bài thơ lục bát rất dài *“Mẹ ơi!”* của anh. Những câu kết đầy tình thương và nỗi nhớ mẹ:

*"... Chiều chiều. Rộn rịp chợ quê
Bóng mẹ gầy yếu đi về trong tôi
Cửa Sung bên lở bên bồi
Tôi đi tìm mẹ như hồi thơ ngây
Tôi đi trăm chốn ngàn cây
Ước gì có mẹ một ngày bên tôi
Thương mẹ. Thương lắm. Mẹ ơi!
Mẹ tôi. Là của đất trời. Ban cho."*

Những bài thơ: "Biển Sầm Sơn", "Hòn Trống mái",
"Đường lên Tam đảo", "Đường về làng", "Vu Lan con lại về
đây"... xao động long người.

3. ƯỚC VỌNG TÌNH YÊU

Anh hay nói với tôi: Thơ tình thì nhà thơ nào cũng có
nhiều, nhưng tôi nghĩ khát khao, ước vọng về tình yêu với
là nhiều tâm sự nhất trong lòng mỗi người. Ước vọng chứ
không phải đã có thật. Nhiều người cứ hay lầm tưởng rằng
bài thơ tình nào cũng là cuộc tình của nhà thơ. Không phải
thế đâu, chỉ một số thôi. Tuy nhiên cũng phải từng trải và
giàu tưởng tượng, giàu cảm xúc thì mới thành thơ được.

Tôi thích mấy câu thơ đầy lãng mạn của anh:

*"Anh muốn được dắt tay em đi giữa cuộc đời
Chẳng cần biết phía chân trời là núi cao hay biển rộng
Tình yêu là sự sống"*

Tôi thích bài thơ "Đi chợ khi vợ vắng nhà" của anh với
những câu thơ đúng là của thầy giáo Toán:

*"Trời ngót mưa
Anh đội ô. Đi chợ
Mang theo cả phương trình, hàm số"*

*Mang theo cả bài thơ đang dở
Và mang theo cả tình em đó, em ơi!..."*

Còn bài thơ "Ngày vắng anh" thì thật tuyệt vời. Anh đóng vai một người con gái xa chồng, nhớ chồng mà thấy tình thật làm sao

*"Ngày vắng anh. Sao em ít nói
Nhìn chân trời. Vời vợi bóng hình ai
Ngày vắng anh. Sao thấy rất dài
Có những lúc. Thời gian như ngưng lại*

*Sáng vắng anh. Mưa giăng đông bãi
Mưa có dài đến chỗ anh không
Chiều vắng anh. Bốn bề gió lộng
Về phương anh. Em muốn theo cùng*

*Đêm vắng anh. Vùi chôn muốn khóc
Sao thấy phòng rộng quá. Anh ơi
Bầu trời sao hôm nay vẫn mọc
Anh có nhìn thấy bóng sao rơi"*

... Và cuối bài thơ anh kết bằng một câu lục bát rất mặn mà và riêng tư:

*"Vắng ai. Đừng vắng một người
Mà tôi yêu quý suốt đời của tôi".*

Thơ tình của My Duy Thọ thì còn nhiều bài hay tuyệt.

4. SUY NGẪM CUỘC ĐỜI

Anh tâm sự: Hay ngẫm về Hệ mặt trời, về các vì sao, hay ngẫm về Nguồn gốc sự sống và về Nhân thế, về ngàn

năm nữa sau khi chết ta sẽ ở đâu... nên mục này rất rộng và nhiều điều muốn nói nhất. Tôi thích bài thơ “Phụ nữ Việt Nam” của anh với những câu cuối:

*“... Ở đâu. Trên khắp thế gian
Ở đâu. Phụ nữ như ngàn tre xanh
Hy sinh hết cả đời mình
Cho giang sơn. Cho môi tình thủy chung”*
Ta xem anh viết bài thơ “Thế là” khi đưa tang bạn:
*“Thế là. Xác đã thiêu rồi
Thế là. Khép lại cuộc đời bạn tôi
Thế là. Xong một kiếp người
Thế là. Mãi mãi xa rời thế gian
Bạn về gió núi mây ngàn
Về với cát bụi. Với màn sương đêm
Nhạc buồn trong tiếng dế rên
Một mình một bóng trăng lên trăng tà
Đời người. Như áng mây qua
Cõi tạm mà mãi tính xa tính gần...”*

Ở bài “Nếu...” anh còn đưa ta đến một suy nghĩ bất ngờ của ngẫu nhiên đời người ở những câu thơ:

*“Nếu bố tôi không lấy mẹ tôi
Chẳng bao giờ tôi có mặt ở trên đời
Bố lấy mẹ. Thật là điều trọng đại
Nhưng cũng từ lần gặp ngẫu nhiên thôi.*

*Nếu bố tôi không lấy mẹ tôi
Nút thắt này sẽ rẽ làm đôi*

*Làm thay đổi trăm ngàn nút khác
Bạn cũng chắc đâu có mặt ở trên đời..."*
Một suy ngẫm triết lý sâu xa.

Độc bài "*Thương một bóng chim*" ta càng thấy sự đa cảm trong anh:

*Trời nhá nhem tối rồi
Một bóng chim bay vội
Sải cánh như chùng mãi
Chìm dần trong màn đêm.*

*Chuyện gì vậy hả em!
Bạn đời em đâu rồi
Sao một mình đơn côi
Đêm đang về ngày lui.*

*Nghe có tiếng mưa rơi
Thương em phía chân trời.*

Tôi cùng bạn bè và các thế hệ học trò yêu quý thầy My Duy Thọ không những từ các suy luận logic rất chặt chẽ trong Toán học và sự hình thành những lệnh thật tinh xảo trong Tin học, mà còn yêu thầy My Duy Thọ ở một tâm hồn lãng mạn với những vần thơ lai láng tình người, tình trẻ.

"Tuyển tập thơ - My Duy Thọ" sẽ đến với các bạn, các đồng nghiệp, các thế hệ học trò và những người yêu văn chương như một món quà tinh thần trân quý.

Hà Nội 25/6/2024
Nguyễn Ngọc Quế

CÁNH ĐIỀU TUỔI THƠ

TRĂNG SÁNG TUỔI THƠ

Trăng lên đầu ngõ
Tiếng còi rúc vang
Tối nay họp đội
Ở sân đình làng

Một vòng tay vỗ
Tung tăng đô xòn
Xòe tay đổi cái
Cùng ông trăng tròn

Cà rùng gõ nhịp
Trống rung trăng vàng
Nối đuôi rồng rắn
Diễu quanh xóm làng

Mỗi lần. Xa bạn
Cầm tay nhớ nhau
Về nhà ngắm mãi
Ông trăng trên đầu

Ôm con mẹ hỏi
Nay có vui không
Mẹ ơi! Con nhớ
Tiếng trống cà rùng

Tuổi thơ bầu bạn
Có bao giờ quên
Tuổi thơ trắng sáng
Mãi trong lòng em.

20/1/2023

ĐIỀU VÀ GIÓ

Đồng quê chiều lộng gió
Em thả cánh điều bay
Cái đuôi lên vẫy vẫy
Bóng in nền trời mây

Điều mấy anh lớn tuổi
Nghe vi vu bờ đê
Như một vành trăng khuyết
Đang trôi giữa chiều hè

Cả lũ sáng đi học
Cánh điều nằm ngẩn ngơ
Gió tìm về tận ngõ
Cứ vừa bay vừa chờ

Điều được ăn no gió
Dây căng như dây đàn
Gió gặp Điều gặp bạn
Cùng liệng dọc liệng ngang

Đêm Điều nằm nhớ Gió
Gió nhớ Điều lang thang
Em nằm mơ dây kéo
Điều bay trên đồng làng.

19/8/2023

BÉ LÀM BÁC SĨ

Được tặng hộp đồ chơi
Ống lắng, máy xông hơi...
Em tập làm bác sĩ
Như đã lớn thật rồi

Mẹ ơi, vào phòng khám
Con lắng tim mẹ nào
Tim mẹ đập thành thịch
Chắc bị huyết áp cao

Bây giờ đến lượt bố
Tim bố đập rất nhanh
Rào rào tiếng phổi thở
Nghỉ nghỉ động mạch vành

Bà ơi cháu khám nhé
Bà bị khớp lâu rồi
Kê thuốc tuần hoàn não
Khớp bà mau khỏi thôi

Ông ơi cháu khám nào
Ông bệnh nước mắt trào
Nửa đêm ông có dậy
Đừng rít khói thuốc lò

Búp bê là người cuối
Da dẻ trông đáng yêu
Mắc bệnh không lớn được
Cần phải thể dục đều

Thấy yêu bác sĩ quá
Lấy gì mà trả công
Bà bóc một gói kẹo
Ôm bác sĩ vào lòng.

6/9/2023

MÈO SOI GƯƠNG

Sáng ra gặp chầu nước
Mèo thấy bạn ở trong
Cũng đôi mắt xanh sáng
Cũng sợi râu uốn vòng

Mèo giờ tay định gọi
Nó cũng giờ tay chào
Nghén chân lên một tí
Nó cũng nghén lên cao

Tức mình mèo liền gọi
Miệng nó cũng meo meo
Thằng này giỏi bắt chước
Làm gì cũng làm theo

Giơ nắm đấm ra dọa
Mèo chạm chấu nước trong
Thằng bạn sợ chạy biến
Chỉ còn mấy cái vòng

Thế là cũng biết sợ
Tha cho nó lần này
Lần sau mà gặp lại
Sẽ cho mày biết tay

Về kể chuyện với chó
Chó bỗng sặc sụa cười
Chính là mày trong đó
Ngu, ngu lắm mèo ơi!

6/9/2023

TRĂNG CHỜ NHÉ

Trong phòng, em say học
Trăng cắt cỏ vườn ngoài
Lưỡi liềm trắng lấp ló
Như là rủ rê ai

Trăng ơi. Chờ tí nhé
Tao đang bài toán hình
Diện tích vành trăng khuyết
Tính rất là thông minh

Bài văn nữa dài đấy
Trăng chờ tí được không
Tao tả trăng ngủ dậy
Nhớ tiếng trống cà rùng

Xong bài ra mở cửa
Trăng đã cuối chân trời
Tối mai là Thứ Bảy
Đến sớm nhé trăng ơi!

9/9/2023

MẸ VỀ

Mẹ về từ ruộng lúa
Cho em con cào cào
Buộc vào một sợi chỉ
Thả bay bay trời cao

Mẹ về từ phiên chợ
Cho em đồng bánh đa
Bẻ ra vừng thơm phức
Chân sáo vui quanh nhà

Lúc nào Mẹ cũng nhớ
Cũng thấy thương yêu em
Cái gì em hay thích
Cái gì em hay thèm

Có lần mẹ việc xa
Hai bố con trông nhà
Đêm nằm không có Mẹ
Tỉnh ra bỗng khóc òa

Mẹ về như nắng mới
Mẹ về như tạnh mưa
Bố cũng hay gặng hỏi
Con ơi! Mẹ về chưa?

31/8/2023

MÁY XÚC

Cánh tay máy xúc giờ ra
Bàn tay vục đất như là đang chơi
Quay đi quay lại một hồi
Kênh mương được vét. Nước ngòi được thông
Bao người làm việc mới xong
Một mình máy xúc chỉ trong vài giờ
Em thích nhìn bàn tay giờ
Cũng có Năm ngón. Ai ngờ giống ta
Cánh tay chỉ một thôi mà
Chắc xưa bộ đội. Nay là thương binh.

29/9/2023

VỊT CON

Vịt không biết ấp trứng
Đẻ vào trong ổ gà
Nhờ mẹ gà ấp hộ
Rồi cũng được nở ra

Nằm ngủ trong lòng mẹ
Ấm cúng một gia đình
Vịt con những đình ninh
Đây là mẹ của mình

Một hôm đi uống nước
Soi mình thấy khác ghê
Anh chị mỏ xinh xắn
Mỏ mình sao bè bè

Rồi vệt hay nghĩ ngợi
Và cảm thấy tủi thân
Tiếng anh chị chớp chớp
Tiếng mình sao khăn khăn

Hôm lộn nhào mương nước
Anh chị lao vào bờ
Vệt con sao cứ nổi
Boi một mình bơ vơ

Bỗng nghe tiếng cạc cạc
Vệt con nhìn xa xôi
Rồi nhìn lên gà mẹ
Kêu Mẹ ơi! Mẹ ơi!

30/9/2023

CÁNH ĐIỀU TUỔI THƠ

Khum tre chắc dây kéo
Hai anh em dán điều
Bố khoét cho ống sáo
Vi vu trong nắng chiều

Anh thả. Tay em giữ
Điều vút lên trời cao
Em kéo co với gió
Chạy nhanh. Anh túm vào

Trên cao vành trăng khuyết
Là của anh em mình
Bờ đê nằm trên cỏ
Ngắm cánh điều xinh xinh

Bỗng một cơn gió mạnh
Điêu đứt dây mắt rồi
Không nghe tiếng sáo nữa
Con diều loạng choạng trôi

Hai anh em chạy vội
Điêu sao mãi cứ bay
Rồi không nhìn thấy nữa
Thương em! Mặt đứng ngây

Bỗng ngấn giọt nước mắt
Thương em, anh vỗ về
Mai anh làm cái khác
Còn đẹp hơn rửa tề

Nhưng em thấy thương nó
Bây giờ đang ở đâu
Có gặp được người tốt
Hay xé toạc nó đau.

3/10/2023

ĐÓN CON

Tan học
trời đổ cơn mưa
Giờ này mẹ cũng
mới vừa tan ca
Đón con
không chậm được mà
Đội mưa
mẹ vội như là không mưa
Bóng con
nhỏ bé ngậy thơ
Thương con hơi lạnh
lơ thơ mái đầu
Ôm choàng con
ấp hời lâu
Giọt mưa như thế
tan đâu hết rồi
Tay áo ướt cả mẹ ơi!
Không sao!
Mẹ gặp con rồi! Không sao!

4/10/2023

LỢN CON THIẾU BẠN

Mẹ mua một con lợn
Trông đen nhỏ thon thon
Như một quả dưa hấu
Miệng ăn bụng béo tròn

Nhưng sau bỗng nó chán
Máng cám luôn thừa ra
Chóp chép tí cho qua
Rồi nằm dài thườn thượt

Mẹ thấy buồn, thấy nản
Thay đổi món không xong
Hôm mẹ đi chợ Vòng
Mua thêm một con nữa

Bỗng mỗi khi đến bữa
Nhảy ra máng tranh nhau
Vừa ăn vừa húc đầu
Tí thôi máng nhẵn nhụi

Mẹ được nở nụ cười
Thiếu bầu bạn đó thôi
Mọi thứ giống con người
Sống luôn cần có bạn.

2/10/2023

THƠ GỖ

Thợ cửa ngang khúc gỗ
Hiện ra những vòng tròn
Vòng vàng vòng nâu sẫm
Trong cùng là lõi con

Ai vẽ đẹp thế nhỉ
Họ không dùng com pa
Chỗ lõm chỗ lồi ra
Uốn từng vòng to nhỏ

Em đi tìm hỏi bố
Bố bảo tuổi của cây
Mùa khô vòng đậm mỏng
Mùa mưa vòng sáng dày

Mỗi năm ngày sinh nhật
Là Hai vòng đắp thêm
Người ta gọi thợ gỗ
Trang nhật ký tự nhiên

Ôi! Hay quá bố nhỉ
Chắc kỷ niệm ngày sinh
Cây cũng vui thôi nến
Giống như thể chúng mình.

9/10/2023

HAI ÔNG TRẮNG VÀNG

Nhìn trăng vàng đáy nước
Cảm thấy lòng xôn xao
Ngẩng lên em lại thấy
Trăng vàng trên trời cao

Hai ông trăng cùng sáng
Cùng đậu trên ngọn tre
Hây hây làn gió thổi
Lặng thinh giữa đêm hè

Bỗng chầu chàng nháy tõm
Trăng mặt nước rung rinh
Giữa ao con cá quẫy
Làm tan mất bức hình

Lòng em sao hụt hẫng
Một chị Hằng đi đâu
Vẫn còn nguyên muông tượng
Hai ông trăng trong đầu

Ngày mai em sẽ vẽ
Vẽ hai ông trăng vàng
Con cá bơi không quẫy
Ngồi im con chầu chàng.

10/9/2023

THUYỀN GIẤY MÀ

Từ một tờ giấy trắng
Bố gấp cái thuyền nan
Em thấy rất là thích
Đẩy thuyền đi trên bàn

Hai bố con ra bến
Thả vào dòng nước trong
Thuyền ngập ngừng tạm biệt
Rồi lênh đênh theo dòng

Bụi lau bông che khuất
Em chạy vội lên bờ
Thuyền trôi đi xa tít
Em thấy lòng bơ vơ

Thuyền đâu rồi bố ơi
Nó đi ra ngoài khơi
Quảng chài để bắt cá
Chắc lại về đây thôi

Ừ phải đâu bố ạ
Mình là thuyền giấy mà
Con cứ thấy thương nó
Một mình phương trời xa.

23/9/2023

MẸ VẮNG NHÀ

Mấy ngày mẹ đi vắng
Học xong em về ngay
Không la cà trò chuyện
Như thói quen mọi ngày

Mấy ngày mẹ đi vắng
Em chẳng giám chơi xa
Còn phải lo cùng bố
Nấu cơm và việc nhà

Em nhặt rau vo gạo
Giúp bố cắm nồi cơm
Quanh vườn em lo tưới
Lá rau vẫn xanh ròn

Em lo gấp quần áo
Lo quét sân quét nhà
Trộn thức ăn cho vịt
Vãi thức ăn cho gà

Mấy ngày mẹ đi vắng
Bố khen em biết làm
Mẹ về ôm em mãi
Yêu con mẹ đảm đang.

24/9/2023

CHIM CÁNH CỤT

Thương con chim cánh cụt
Cả đời chẳng biết bay
Bàn chân to lạch bạch
Trượt trên lớp băng dày

Chốn Cực Nam khắc nghiệt
Cuộc sống chắc khó khăn
Phải bơi trong nước lạnh
Mới kiếm được miếng ăn

Lửa đâu mà sưởi ấm
May đứng trong bầy đàn
Mỗi bạn chia tí nhiệt
Hơi lạnh cũng dần tan

Rác đâu mà làm tổ
Suốt đời đứng ngoài trời
Sinh con cũng cực khổ
Ấp trên bàn chân thôi

Khổ mà đầy ý thức
Đi đâu cũng xếp hàng
Không chanh dành cãi cộ
Không luồn lách chen ngang

Đưa đến nơi ấm áp
Cánh cụt có chịu đâu
Nam cực là yêu nhất
Nơi cắt rốn chôn nhau.

25/9/2023

TRE

Lũy tre kéo kẹt
Nhịp đưa gió chiều
Trâu nằm bóng mát
Vi vu sáo điều

Có đôi cò trắng
Làm tổ trên cao
Võng đưa theo gió
Sợ đâu lộn nhào

Có con chim Cuốc
Lủi trong bụi tre
Vẳng nghe cuốc cuốc
Lẩn trong nắng hè

Có ông trăng sáng
Ngọn tre đậu vào
Nhìn chúng em rước
Lồng đèn ông sao

Có búp măng nhỏ
Diện áo mẹ cho
Em đeo trên ngực
Đẹp anh học trò.

28/9/2023

CON NHỆN

Thả mình rơi trong gió
Căng dính ở hai đầu
Thế mà một lúc sau
Đã vòng quay đan lượn

Tám chân đưa lên xuống
Phối hợp rất nhịp nhàng
Tay kéo sợi tay đan
Dây căng đều tăm tắp

Xong rồi bao khó nhọc
Toát hết cả mồ hôi
Giang tám chân Nhện ngồi
Nghỉ ngơi nhắm con mắt

Bỗng thấy dây rung lắc
Con gì mắc vào rồi
Vội vàng lao tới nơi
Cuộn mồi thành cái bọc

Chắc là lúc đi học
Nhện phải rất là chăm
Với có nhiều kỹ năng
Và khéo tay đến thế.

28/9/2023

SÂU VÀ BƯỚM

Bọn sâu, em ghét nhất
Nhai liên hồi cái mồm
Ăn lá cây nham nhở
Lồm cồm đến sợ luôn

Em thích loài bướm bướm
Cánh ai vẽ sắc màu
Từng đôi chiều nắng đẹp
Lượn nhẹ nhàng bên nhau

Mẹ ơi! Nay cô dạy
Sâu là con của bướm
Bướm là mẹ của sâu
Chúng ruột rà với nhau

Nhưng thật là khó hiểu
Bướm bướm đẹp như tiên
Sâu thì xấu xí thế
Sao không có di truyền

Sâu ăn lá đục gốc
Phá hại cả mùa màng
Bướm chuyên đi thụ phấn
Nhân giống nòi mở mang

Cô đứng đấy con ạ
Bướm đẻ trứng lên lá
Vòng đời chúng bắt đầu
Trứng mau nở thành sâu

Ăn lá sâu chóng lớn
Già kéo kén quanh thân
Thân biến đổi dần dần
Lại chui ra con bướm

Tự nhiên kỳ diệu thế
Xấu đẹp là của nhau
Hỏi bướm yêu ai nhất
Bướm bảo yêu con sâu.

27/1/2023

VÌ SAO?

Vì sao sông chảy mãi
Suốt ngày và suốt đêm
Mà không hết được nước
Tươi lúa ngô trăm miền

Vì sao cứ mỗi ngày
Mặt trời lại đến đây
Tỏa nắng mang nguồn sống
Cho muôn loài cỏ cây

Vì sao không lúc nghỉ
Trái đất mãi miết quay
Cho con người cuộc sống
Có đêm và có ngày

Vì sao trăng chịu khuyết
Để đến rằm lại tròn
Cho tung tăng ngõ xóm
Niềm vui của trẻ con

Vì sao thế mẹ ơi!
Mẹ yêu con suốt đời
Từ lúc con thơ dại
Cả khi con lớn rồi.

14/1/2023

GÀ MÁI

Cái đuôi cong tất bật
Đầu nghiêng ngó nhìn trời
Mắt như đang nghĩ ngợi
Một điều gì xa xôi

Đê! Cúc ta cúc tác
Sinh ra quả trứng tròn
Vượt cạn đau khúc ruột
Nhưng chẳng gì vui hơn

Nằm ấp gần cả tháng
Rúc đầu đảo trứng lăn
Lông tóc bạc xơ xác
Chẳng thiết gì miếng ăn

Con cựa mình tung vó
Mẹ mừng quá con ơi
Thương cái chân ngắn nhỏ
Thương lòng dầm mồ hôi

Dắt đàn con ra ngõ
Dạy con cách tìm mồi
Bóng quạ. Giang cánh rộng
Mau vào đây con ơi

Một đời làm người mẹ
Niềm vui con lớn khôn
Mẹ già tự sướng khổ
Đâu chờ con trả ơn.

20/9/2023

RU EM NGỦ

Tay em ôm ngang cổ
Chân chị nhún nền nhà
À oi! Giọng ngân nga
Yêu bánh đa bánh đúc

Vốn nông, chỉ một lúc
Hết bài hát mất rồi
Quay lại bài đầu thôi
Hình như em vẫn thích

Dừng lâu là em hích
Đạp cái chân lắc đầu
Biết là chưa ngủ đâu
Muốn chị ru. Ru nữa

À ơi! Mẹ chợ Gũ
Mua đồng bánh đồng quà
Ngủ đi em yêu nha
Chị còn lo bài học

Một hồi không thấy động
Biết em mình ngủ rồi
Chị đặt em vào nôi
Bàn tay đưa êm ái

Lặng yên con gà mái
Đừng sủa nhé cún vàng
Bốn bề hãy im ắng
Cho em mình ngủ ngoan.

14/10/2023

CHIM BỒ CÂU

Cả nhà du lịch trời Âu
Quảng trường gió lộng. Bồ câu từng đàn
Chim sà xuống những hành lang
Chim đậu lan tràn khắp lối người qua
Ở đây chim dạn quá à
Dơ tay chúng đậu như là người quen
Bố đưa em nhúm đồ đen
Chúng mừng tíu tít vội chen lấn vào
Chẳng sợ người. Chẳng sợ dao
Chẳng sợ cho vào lò nướng thơm ngon
Chụp xong hình đẹp mẹ con
Con bồ câu trắng vẫn còn đậu tay
Bố bảo từ ngàn đời nay
Bồ câu biểu tượng tung bay hòa bình
Vậy nên trong giới chúng sinh
Bồ câu nặng nghĩa nặng tình yêu thương.

15/2/2023

BÉ LÀM CÔNG AN

Có cái còi tuýt tuýt
Bé tập làm Công an
Đèn đỏ phải dừng lại
Rẽ trái cần an toàn

Bé kiếm một cái gậy
Ngắn chỉ bằng khuỷu tay
Đội lên một cái mũ
Chân diện thêm đôi giày

Tuýt còi giao thẳng gậy
Xe bố dừng lại ngay
Lỗi gì thế hả chú
Bố mới uống rượu say

Tuýt còi chỉ xuống đất
Xe mẹ dừng lại ngay
Vì sao thế hở chú
Biển cấm rẽ lối này

Xe ông bà chầm chước
Vì ông bà tuổi nhiều
Tiền lương thì lại ít
Công an phải biết điều

Cả nhà phen cười rộ
Bà ôm thằng cháu yêu
Bà thưởng cho gói kẹo
Vì Công an biết điều.

29/5/2023

CHIẾC LÁ VÀNG

Tôi là chiếc lá vàng
Bay theo gió lang thang
Chạm đâu là bến đỗ
Nắng chiều thu mơ màng

Có anh tay máy ảnh
Ngắm chụp hình tôi rơi
Vội về khoe với bạn
Sẵn được mùa thu rồi

Có cô bé học trò
Ngồi xuống đỗ tôi lên
Ép vào trong trang vở
Thỉnh thoảng giở ra xem

Có một đôi thơ thần
Dắt tay nhau ven hồ
Lá vàng cài lên tóc
Thấy tình đầy mộng mơ

Cứ tưởng mình rác thải
Vướng chân người lại qua
May vẫn còn xao động
Tâm hồn người gần xa.

6/5/2023

GÀ MẸ, GÀ CON

Cục cục cục cục cục
Tiếng mẹ gọi đàn con
Mẹ kiếm được xác giun
Các con chia nhau nhé

Ừa vào cùng cắn xé
Nuốt từng miếng ngon lành
Nhìn đàn con lớn nhanh
Lòng mẹ vui khôn tả

Cục cục cục cục cục
Ngậm vào lại nhả ra
Đàn con biết hạt tằm
Của rơi vãi quanh nhà

Mẹ dạy con biết mỗi
Dạy con cách ăn thôi
Mình thì sao cũng được
Nhịn ắp trứng quen rồi

Quạ quạ quạ quạ quạ
Đôi cánh rộng mẹ dang
Gọi con mau ăn nấp
Bóng Diều, Quạ vừa loang

Mẹ ơi con thương mẹ
Lúc nào cũng vì con
Nhìn lông mẹ xơ xác
Khiến lòng con chạnh buồn.

29/5/2023

LÀM NHÀ

Bé lấy hết gối đệm
Ghép lên một cái nhà
Thấy rất là thích thú
Cứ chui vào lủi ra

Lần này Bé co chân
Bố ơi, đóng cửa hộ
Và gọi mẹ đi bố
Đố mẹ tìm thấy con

Mẹ lên vò ngo ngác
Con yêu tôi đâu rồi
Hay nó lại tón tác
Chạy ra bến ao chơi

Về phải đánh một trận
Biết nguy hiểm thế nào
Một mình trượt chân ngã
Lên được bờ làm sao

Bỗng có tiếng khúc khích
Cười ở đâu phát ra
Bé tung hết nhà cửa
Ôm mẹ! Con đây mà!

21/5/2023

VẼ VÒNG TRÒN

Em vẽ nhanh đường tròn
Bằng cái com pa quay
Một đầu cắm cố định
Một đầu chì lượn xoay

Thầy em vẽ vòng tròn
Bằng căng một sợi dây
Tay trái thầy giữ chặt
Tay phải bụi phấn bay

Mặt trăng vẽ một vòng
Bằng sức hút Trái đất
Vòng tròn này lớn thật
Một tháng vẽ mới xong

Mặt trời hút Trái đất
Vùn vụt trong không trung
Trái đất vẽ vòng khúng
Hết cả một năm ròn

Tự quay quanh mình nó
Trái đất kỳ diệu thay
Bắt hết thủy thiên hạ
Vẽ vòng tròn mỗi ngày.

21/5/2023

CON BỒ CÂU GẶP NẠN

Sáng dậy hai ông cháu
Lên trần đi tưới rau
Ôi! Chú bồ câu trắng
Sa chum nước ngập đầu

Chim đâu đến thế nhỉ
Chắc là đi đám đông
Còn bé nên khờ dại
Trượt chân ướt hết lông

Em đi tìm cái vớt
Ông vớt nó ra sân
Cánh run mắt sợ hãi
Lập bập nhích bàn chân

Ông sai lấy sấy tóc
Cho chim vào cái lồng
Bật sấy tỏa hơi nóng
Dần dần khô được lông

Nó vươn vai đứng dậy
Vẫy đôi cánh bắn mưa
Ông sai lấy vốc gạo
Xem chim ăn được chưa

Nó mỗ mỗ ông ạ
Vậy là sống được rồi
Lại còn ị một bãi
Chẳng cần bệ xí ngồi

Em vuốt lông lưng nó
Chim rụt cổ lắc đầu
Đề ngón tay mỗ mỗ
Như làm quen với nhau

Ông bảo giờ ta thả
Hay giữ lại mà nuôi
Em thì em rất thích
Nhưng thương nó đơn côi

Nó phải về tìm mẹ
Nó phải về với đàn
Mình giữ chim ở lại
Như là mình bắt giam

Thấy bồ câu lượn qua
Ông vội thả chim ra
Nó nhìn hai ông cháu
Rồi bay lên mái nhà

Đàn bồ câu sà xuống
Ríu rít điệu Chăm pa
Rồi theo nhau tung cánh
Bay tít chân trời xa

Bỗng chúng quay trở lại
Lượn mấy vòng trên đầu
Hai ông cháu nhìn nhau
Mừng đàn chim đoàn tụ.

19/1/2023

KÉO MO CAU

Vườn nhà em rộng lắm
Rụng nhiều tàu mo cau
Mấy đứa chơi người ngựa
Ngồi lên mà kéo nhau

Về đâu đây bà ơi
Ông cứ đi thẳng thôi
Vác tàu mo tôi kéo
Kệ những giọt mồ hôi

Đến lượt về em kéo
Tôi chễm chệ ngồi trên
Mo cau sao nặng quá
Má đỏ gay đồng tiền

Thôi em lại ngồi lên
Nắng trưa đã qua thềm
Thương em tôi lại kéo
Mồ hôi áo ướt nhèm

Vác tàu mo nhỏ bé
Thử sức làm phu xe
Trong mơ tôi vẫn thấy
Bóng hàng cau hiện về.

31/5/2023

ĐIỆN THOẠI CỦA EM

Bố cho cái điện thoại
Em cất trong ba lô
Để khi mẹ việc bận
Đón em lúc muộn giờ

Em ghi số bố mẹ
Cô chú và ông bà
Cảm thấy như cả nhà
Luôn ở bên cạnh ta

Ra chơi em vội gọi
Thử đến bố xem sao
Nghe tiếng bố hay quá
A lô! Bố xin chào

Em gọi sang cho mẹ
Bắt chước bố: A lô!
Ôi! Con mẹ giỏi quá
Mới bữa nào bi bô

Hỏi gì là điện thoại
Vui thú lúc ra chơi
Cô ghé tai khẽ nói
Chỉ gọi lúc cần thôi

Điện thoại em đơn giản
Chỉ nghe tiếng nói cười
Nhưng em thích. Thích lắm
Như mình lớn thật rồi.

15/1/2023

EM ĐI THẢ CÁ

Sáng nay Hai ba tết
Bàn thờ cúng Ông Công
Trưa em đi cùng bố
Thả cá nơi bờ sông

Chỗ cao thật khó với
Có người vớt xuống dòng
Sao em thấy thương quá
Đau thế sống được không

Cá của em nguầy nguầy
Như chào sắp đi xa
Đôi mắt trông ngơ ngác
Liệu còn gặp mẹ cha

Bố con loay hoay mãi
Kiếm được một sợi dây
Núu túi cá vào đó
Thả chỗ bóng lùm cây

Nhìn đuôi cá ngoe nguẩy
Boi vào dòng nước trong
Em giờ tay vẫy vẫy
Thấy yên tâm trong lòng

Ra về em nhớ cá
Nó đang bơi chốn nào
Bố bảo cá thần đấy
Sẽ bay lên trời cao.

14/1/2023

EM ĐƯỢC VÀO LỚP MỘT

Vui sướng biết bao nhiêu
Em được vào lớp một
Cờ hoa và sách bút
Náo nức ngày khai trường

Em thích cô hiệu trưởng
Giọng cô nói rất hay
Em yêu cô chủ nhiệm
Chăm sóc em hàng ngày

Sân trường em đẹp lắm
Rộn rã lúc xếp hàng
Bóng cây che xanh mát
Tiếng loa đài vang vang

Em vui giờ tiếng Anh
Cả lớp cùng đồng thanh
Hát theo tay cô vỗ
Happy Birthday

Em thích giờ tập viết
Theo cô bút miệt mài
Nét lượn cong sang phải
Ngón tay mình dẻo dai

Em mong giờ học Toán
Tí khó nghĩ không ra
Cô giải. Ô! dễ quá!
Căng thẳng như vỡ òa

Sáng đi em nhớ mẹ
Chiều về em nhớ cô
Bạn bè và lớp học
Cứ về trong giấc mơ

Vui sướng biết bao nhiêu
Em được vào lớp Một
Em thương mẹ lắm lắm
Em thương cô nhiều nhiều.

9/2019

BÉ LÀM THẦY GIÁO

Nghe cô giảng trên lớp
Bé mê lắm đi thôi
Muốn được làm thầy giáo
Đứng bục dạy mấy người

Bé mượn ông cái bảng
Kê mấy hàng ghế dài
Nhờ chú dì cô bác...
Làm học trò Lớp Hai

Đã đến giờ học rồi
Tất cả vào chỗ ngồi
Thầy kiểm tra bài cũ
Mời em H trả lời...

Em trả lời tốt lắm
Thầy cho một ngôi sao
Em T hay nói chuyện
Thử nhắc lại xem nào?

Thầy kéo quần bị trễ
Cả lớp phá lên cười
Thầy vội đánh trống lảng
Ta học bài mới thôi

Tay cầm dẻ lau bảng
Tay cục phấn con con
Nét chữ đưa thanh thoát
Xuýt xoa bao mắt tròn...

Giảng xong tay bụi phấn
Thầy bôi khắp cả người
Thương quá! Học trò mẹ:
Tắm. Thay quần áo thôi.

27/5/2023

QUÉT SÂN QUÉT NHÀ

Sáng nay em cầm chổi
Tập quét sân quét nhà
Bắt chước mẹ và bà
Trong ngoài luôn sạch sẽ

Hình như em còn bé
Chổi cứ cao hơn người
Em đành kéo lê nó
Vẽ đường cong khắp nơi

Cứ làm nhiều như thế
Cũng dần sạch được mà
Hình như trên lưng áo
Có giọt mồ hôi ra

Đi chợ sớm mẹ về
Thấy em đang say mê
Vội ôm em gỡ chổi
Lớn tị nữa con ơi!

18/9/2023

TRỐNG TRƯỜNG

Tùng, tùng, tùng, tùng... tùng
Tiếng trống trường là tôi
Gọi tất cả mọi người
Giờ nào vào việc nấy

Tôi hồi vang khắp ngả
Giục giã mau bước chân
Cổng trường đang ngóng đợi
Nụ cười người bạn thân

Tôi ba tiếng trống vào
Cả lớp đứng nghiêm chào
Bảng đen mịn phấn trắng
Giọng thầy cô ngọt ngào

Tôi trống giờ ra chơi
Trang vở hồng gấp vội
Ngoài sân có bạn đợi
Như hò hẹn lâu rồi

Tùng, tùng...hồi trống mãi
Ùa xuống nghịt mặt sân
Phút thôi, nghe lặng ngắt
Còn mình tôi bần thần

Ngày hè tôi buồn lắm
Đi đâu hết cả rồi
Tiếng ve nghe rả rích
Cánh phượng già lặng rơi.

10/6/2023

ĐỒNG CỎI QUÊ EM

Quê em nơi đồng cỏi
Màu xanh, xanh bạt ngàn
Bò đê chiều lộng gió
Sóng cỏi vờn miên man

Bố đi cắt cỏi sớm
Kịp nước lên kéo bè
Mẹ chẻ cỏi tối muộn
Tiếc còn phơi nắng hè

Em lo cơm lo nước
Giúp bố mẹ mỗi trưa
Thương bố mẹ chạy cỏi
Lúc ông trời đổ mưa

Nhà nhà đêm dẹt chiếu
Xóm giếng vang tiếng gò
Đường biên đi thẳng tắp
Riềm hoa đẹp như mơ

Chiếu trải êm giấc ngủ
Chiếu trải nơi sân đình
Đi đâu em cũng thấy
In dấu quê hương mình.

12/6/2023

HÁT QUỐC CA

Xem ti vi bóng đá
Cầu thủ hát quốc ca
Nếu là Việt Nam ta
Em muốn cùng đứng hát

Chắc là các nước khác
Họ cũng giống mình thôi
Nổi quốc ca lên rồi
Là hiện hình đất nước

Hiện Hà Nội, Biển đông
Hiện lịch sử cha ông
Hiện dòng sông dải lụa
Hiện đồng lúa menh mông

Em thích những cầu thủ
Ấp tay lên trái tim
Chắc ở trong sâu thẳm
Nung nấu một lời nguyện

Ra nước ngoài thi đấu
Ngẩng đầu hát Quốc ca
Tự hào đất nước ta
Quyết tâm dành chiến thắng

Em ấp tay lên ngực
Mỗi lần trường quốc ca
Em bắt chước các chú
Yêu đất nước quê nhà.

8/1/2023

LÀ QUẢ GÌ?

Quả gì giống quả bưởi
Quả gì giống quả na
Quả gì rất là lạ
Không từ cây sinh ra

Quả gì rất nhiều nước
Sáng chiều đem ra phơi
Mãi mà không khô được
Mặc dù luôn bốc hơi

Quả gì rốn lạnh buốt
Mà chẳng có cuống nào
Nhưng lại có trục giả
Xuyên từ thấp lên cao

Quả gì không ăn được
Mà nuôi sống con người
Quả gì không ai động
Mà xoay như đồ chơi

Quả gì đẩy bạn ơi
Đó chính là Quả?

17/10/2023

QUÊ HƯƠNG VÀ MÁI TRƯỜNG

BÚT BI GIẤY NHÁP

Đòi tôi. Một cái bút bi
Một tờ giấy nháp là vi vu rồi
Ngày xưa. Yêu Toán một thời
Xong việc mẹ dặn là ngồi học ngay
Báo Toán. Đề ra kỳ này
Giải xong viết kỹ. Nhờ thầy giáo xem
Vui nhất là được thầy khen
Càng vui khi báo có tên của mình
Một đời dẫn dắt tuổi xanh
Bút bi giấy nháp mãi thành thói quen
Bây giờ. Tuổi đã cao niên
Bút bi giấy nháp. Vẫn bên túi mình
Bút ghi bao ý bao tình
Từ tờ giấy nháp mà thành trang thơ
Bút ghi bao những mộng mơ
Vần thơ bỗng đến bất ngờ trong ta
Niềm vui. Vui của tuổi già
Bút bi giấy nháp. Vẫn là bạn thân.

25/10/2019

TẾT VỀ NHỚ MẸ

Tết về nhớ mẹ. Mẹ ơi
Lo chùm nem thính. Lo nôi bánh chưng
Thức cùng với mẹ. Canh chừng
Cời than chêm củi. Bập bùng lửa đêm
Lửa đều con nhé. Bánh rền
Nghe chừng hơi cạn phải chêm nước vào
Gục lòng mẹ ngủ lúc nào
Con mơ ở chốn trăng sao cuối trời
Tỉnh ra. Bánh đã vớt rồi
Bóng mẹ đang ngồi. Ép lại cho vuông
Cuống tay con phụ mẹ luôn
Mẹ ơi! Nghỉ tí sáng còn chợ quê
Ngọn đèn đêm. Mẹ mãi mê
Sáng đi chợ Huyện. Chiều về xóm xa
Lo xuân cho khắp người ta
Lấy công làm lãi găng mà nuôi con
Chiều Ba mươi. Đậu gạo còn
Mới lo được Tết cho con của mình
Thương bàn tay mẹ. Nẻ quanh
Thương bàn chân mẹ. Chai sành mẹ ơi!
Con mang theo suốt cuộc đời
Cái nôi luộc bánh. Mẹ ngồi bên con.

28/1/2022

XA CÁC EM RỒI

(Tặng các học trò Lam sơn Thanh hoá của tôi)

Các em đi rồi
Để lại mình tôi
Thơ thân giữa sân trường vắng vẻ
Nghe bờ ao con cuốc gọi hè
Nắng chói chang cho kỷ niệm tràn về
Những kỷ niệm vui buồn. Chồng chất

Còn muốn nói với các em nhiều.
Chuyện trời. Chuyện đất
Chuyện những hành tinh. Chuyện vũ trụ bao la
Chuyện những vì sao trong dải ngân hà
Chuyện Anhsanh. Với không - thời gian vô tận

Muốn mãi cùng các em. Trong những giờ học Toán
Với những phương trình. Đường cong duyên dáng
Với những tứ diện vuông. Tứ diện gần đều
Bên những mái đầu chăm chỉ đáng yêu

Muốn đọc cho các em nghe những vần thơ
Những vần thơ. Hy vọng ước mơ
Những vần thơ. Thương nhớ đợi chờ
Của một thời mà các em đang tới.

Rồi thời gian sẽ trôi. Sẽ trôi
Rồi các em sẽ bước vào đời
Và ở bốn phương trời đất nước
Chắc vẫn nhớ về 12A thuở trước

Sẽ mãi còn ở lại trong tôi
Những mái đầu xanh yêu quý
Đã sống với tôi. Những năm Tám mươi
Đã sống với tôi. Trong một quãng đời
Đây kỷ niệm.

Trường Lam Sơn 1983

ĐƯỜNG VỀ VĨNH LỘC CHIỀU NAY

*(Tặng thầy trò chuyên Văn chuyên Toán Thanh Hóa
thời sơ tán lên Vĩnh Lộc)*

Đường về Vĩnh Lộc chiều nay
Lòng bao nỗi nhớ. Voi đây tháng năm
Hai con rồng đá vẫn nằm
Canh khuya hiu quạnh. Ánh trăng nhạt nhòa
Cổng thành. Thảm bóng người qua
Tam quan lừng lững. Đỉnh sa chân trời
Vĩnh Thành Phố Giáng. Người ơi
Lưu bao kỷ niệm. Một thời tuổi xanh
Đạn bom sơ tán chiến tranh
Chuyên Văn Chuyên Toán. Lũy thành nơi đây
Muộn cơm. Bài toán vẫn say
Xa nhà. Tình bạn nghĩa thầy. Sớm hôm
Chiều buồn. Ai chạnh nỗi buồn
Xi dầu Phố Giáng làm con nhớ nhà
Thánh đường. Vẳng tiếng chuông xa
Rộn vui. Chủ nhật giả là con chiêm
Đường đời. Chìm nỗi truân chuyên
Mang theo nỗi nhớ trong tim. Chốn này
Đường về Vĩnh Lộc. Chiều nay
Tôi đi tìm lại những ngày tuổi xuân.

13/4/2021

HOA PHƯỢNG BỪNG TUỔI THƠ

Cao lớn. Một cây Phượng
Đứng ở giữa sân trường
Hàng ngày. Tỏa bóng mát
Như tỏa tình yêu thương

Hè về. Hoa bùng nở
Một bức tranh diệu kỳ
Lòng học trò hăm hở
Bước vào những mùa thi

Ngày chia ly cuối khóa
Cành Phượng hồng trên tay
Xa nhau. Lòng bịn rịn
Kỷ niệm. Gieo tháng ngày

Phượng hồng. Đan nỗi nhớ
Của năm tháng học trò
Mỗi lần về trường cũ
Hoa Phượng. Bùng tuổi thơ.

19/9/2023

MỘT THỜI LAM SƠN

(Tặng học trò Lam Sơn Thanh Hóa)

Cuộc đời. Bươn chải bốn phương
Mang theo nỗi nhớ mái trường Lam Sơn
Cây cao. Bóng lá xanh ròn
Dấu chân thơ dại. Như còn đâu đây
Lớp đằng Đông. Lớp đằng Tây
Ra chơi ủa xuống. Vui vầy bên nhau
Thầy cô ơi! Nhớ buổi đầu
Ham chơi lười biếng. Hiếu đâu mai này
Vào đời. Sải cánh tung bay
Thầy cô dìu dắt. Công dày nào quên
Lời thầy. Bụi phấn bảng đen
Đi vào nỗi nhớ. Sống bên cuộc đời
Thầy cô ơi! Các bạn ơi!
Mấy mươi năm ấy. Một thời Lam Sơn

Chúng em. Như nhánh mạ non
Vườn thành cây lúa. Xanh rờn nắng xuân
Lệ chia ly. Dạ tần ngần
Mây bay. Phượng đỏ. Ve ngân cuối trời
Bao điều chưa nói. Người ơi!
Đi theo. Theo suốt đường đời của ta
Thời gian níu bóng chiều tà
Bao thầy cô mãi mãi xa mình rồi
Kệ ai còn chốn phương trời
Tôi về tìm lại cái thời tuổi thơ
Tìm trong bụi phấn. Xa mờ
Bóng thầy cô. Bóng bến đò lặng thính
Quên đi. Tiền bạc công danh
Muốn ôm. Đắm mãi vai mình. Mình ơi
Hoàng hôn. Đỏ phía chân trời
Nhớ nhau. Nhớ mãi. Một thời Lam Sơn.

26/4/2023

ĐƯỜNG VỀ LÀNG

Đường về làng ta. Bóng tre nghiêng
Tháng ba bùng đỏ. Hoa mộc miên
Hàng xoan lặng lẽ che bờ ngói
Lối ngõ nhà ai cúc đang lên

Đường về làng em về làng anh
Cái thời hai đứa tuổi mầm xanh
Anh trèo tam quan. Tìm chim sẻ
Em dưới nhìn lên. Sợ mong manh

Đường về làng anh về làng em
Tinh mơ. Bờ cỏ đọng sương mềm
Rủ nhau. Hai đứa cùng đi học
Mẹ bảo. Đường xa nhớ ngõ em

Đường về làng em về làng anh
Một thời cây bom đạn chiến tranh
Em vào đại học. Anh đi lính
Thương cổng tam quan. Sập mái đình

Đường về làng anh về làng em
Đi mãi theo anh. Tiếng súng rền
Hòa bình. Chống nạng về lối cũ
Hoa gạo nở bùng. Vẳng bóng em.

16/3/2021

MÙA HẠ ƠI!

Mùa hạ ơi. Mùa hạ
Gấp lại từng trang vở
Gieo lòng bao nỗi nhớ
Tôi già từ tuổi thơ

Mùa hạ ơi. Mùa hạ
Gốc bàng ai nức nở
Buổi chia ly ngày đó
Mãi vào trong giấc mơ

Mùa hạ ơi. Mùa hạ
Râm ran những tiếng ve
Giữa sân trường vắng vẻ
Bao kỷ niệm tràn về

Mùa hạ ơi. Mùa hạ
Quốc kêu đâu khắc khoải
Tôi thương. Thương nhớ ai
Mà cõi lòng se lại

Tôi yêu. Yêu mùa hạ
Tôi yêu. Những ngày hè
Yêu mùa hoa phượng nở
Yêu một thời tuổi thơ.

3/6/2016

NỖI NHỚ ĐẦY VƠI

Gặp lại các em. Bao kỷ niệm ùa về
Trường Lam Sơn quê mình. Ngày ấy
Ánh mắt nụ cười vẫn nguyên sao vậy
Phảng phất thơ ngây tựa ngày nào

Ôi! Thì ra các em tuổi cũng đã cao
Sáu mươi rồi. Đã trải bao nắng gió
Trang vở bên nhau tháng năm ngày đó
Mà mang theo nỗi nhớ cả đời

Chúng em còn nhớ mãi. Thầy ơi
Khao khát. Lắng nghe từng lời thầy giảng
Bài toán khó. Thầy viết tràn hết bảng
Kéo mũi tên. Thầy viết ghé sang lề

Em thương thầy. Phấn nhòen cả bàn tay
Em xóa bảng nhẹ nhẹ. Sợ bụi bay
Sang người thầy mà bọn em yêu quý
Ánh mắt thông minh. Tính tình bình dị

Mái trường xưa. Bỗng thấy hiện về
Cành phượng đỏ. Trưa hè ai nước nở
Thầy trò hẹn ngày. Kéo nhau về trường cũ
Xứ Thanh mình. Nỗi nhớ đầy vơi.

16/11/2019

QUÁ KHỨ CÓ NGỦ YÊN

Lòng bảo lòng
Để quá khứ ngủ yên
Nhưng biển sao cứ động
Ai ngăn được con tim

Mùa xuân rồi mùa hạ
Bao miền đất đi qua
Bao cuộc đời đã gặp
Sao vẫn không thể nhòa

Nào ai nghĩ về tôi
Mà trong tôi nỗi nhớ
Nào ai hỏi đến tôi
Mà lòng tôi mang nợ

Tôi yêu bờ tóc rối
Yêu ánh mắt ngượng ngùng
Yêu mùa hoa phượng đỏ
Yêu lệ tràn rung rung.

19/10/2015

SAO NAY EM NGHỈ HỌC

Tôi đến lớp. Sớm hơn
Hình như để đón em
Lâu rồi. Thành thói quen
Chứ nào đâu có hẹn

Em háo hức mỗi giờ
Nuốt từng lời thầy giảng
Đôi mắt huyền. Trong sáng
Sao lòng ai. Xốn xang

Hôm nay như mỗi ngày
Tôi chờ em. Chẳng thấy
Lớp đã đông thế này
Mà sao chưa muốn dạy

Thiếu ánh mắt của em
Bài toán chùng bước giải
Vắng nụ cười của em
Đồ thị không mềm mại

Sao nay em nghỉ học
Để tôi buồn hờ em
Để tôi thấy thương nhớ
Một bóng hình thân quen

Chẳng biết tự bao giờ
Hình thành tâm tưởng đó
Thiếu em. Bài rạn vỡ
Thiếu em. Lòng bơ vơ

Lam Sơn 1981

TRƯA HÈ

Ngõ làng. Ran những tiếng ve
Vườn nhà ai. Lựu lập lòe đơm bông
Trên cao. Cao ngút tầng không
Hoa phượng lợp mái đỏ ong vòm trời
Bướm vàng rủ bạn dạo chơi
Lúc sà bụi cỏ. Lúc vùi fàng cao
Lũ chim đội mũ chào mào
Thoắt nhảy trong gió. Thoắt nhào lùm cây
Trời xanh. Không một gợn mây
Trưa hè tĩnh lặng. Trái đây bóng râm
Em tôi. Say giấc mơ nồng
Mơ đàn cò trắng. Sang sông chiều chiều.

3/6/2020

TÀU LÁ CHUỐI

Thầy ơi! Nhớ một sáng mai
Lớp ta học ở tầng hai trường mình
Mới về. Sau cuộc chiến tranh
Cửa nẻo mất cả. Nhìn quanh bóng trời
Nắng xuyên cửa sổ. Đùa chơi
Chiếu đúng vào mắt. Chỗ ngồi bàn em
Thầy vội đi xuống sân xem
Tìm tàu lá chuối. Thầy đem lên tầng
Dịch đi. Dịch lại. Xem chừng
Che được cái nắng. Em mừng làm sao
Thầy ơi! Mới đó hôm nào
Xa thầy. Mà đã trải bao năm trời
Nay em. Đã trưởng thành rồi
Bể dâu chìm nổi. Không nguôi nhớ thầy
Ai về trường cũ. Hôm nay
Tôi gửi nỗi nhớ đến thầy của tôi
Thầy ơi! Theo suốt đường đời
Nhớ tàu lá chuối. Chỗ ngồi thầy che
Nhiều khi. Muốn được bay về
Nấu nước pha chè. Chăm sóc thầy tôi.

10/7/2018

TẾT NHỚ THẦY

*(Tặng thầy Lê Quang Phan thầy giáo của chúng tôi
khóa 1965-1968 trường cấp 3 Nga Sơn Thanh Hóa)*

Nhớ ngày Tết thuở năm xưa
Xa thầy. Chỉ biết mong chờ Tết qua
Mùng Năm. Em tìm đến nhà
Cửa phòng vẫn khóa. Then hoa vẫn cài
Nhìn quanh. Chẳng thấy bóng ai
Ngoài hiên ngơ ngác. Một vài bóng chim
Em cũng ngơ ngác đi tìm
Nơi viết mấy chữ. Như tin đến thầy
Rằng. Có học trò đến đây
Nhớ thầy suốt cả mấy ngày tết qua
Ra về. Nghĩ gần nghĩ xa
Tàu xe chắc kẹt. Bến phà chắc đông
Thầy về Tết có vui không
Có nhớ lũ nhỏ. Đang mong bóng thầy.

Mùng 5 Tết 29/1/2020

TOÁN CŨNG ĐẦY TÌNH NHƯ THƠ

Liền trăng cắt cỏ vườn sau
Tiếng con chim hót tận đâu rừng ngoài
Sao Hôm như ánh mắt ai
Nhìn qua khe cửa. Song cài lựa thưa
Sao ơi. Có phải đòi thơ
Hẹn sao lát nữa. Đang giờ Nhập Môn*
Xôn xao ánh mắt đường tròn
Ngược dòng tọa độ. Parabol uốn mình.
Con đường quỹ tích xinh xinh
Sao ơi! Toán cũng đầy tình như Thơ!

Thạch Thành 1968

* Nhập Môn là môn học chuẩn bị kiến thức cho toán học cao cấp và hiện đại.

BÓNG CUỘC ĐỜI

Lặng lẽ. Thời gian mãi miết trôi
Vai quàng khăn đỏ. Trống liên hồi
Bước chân ngơ ngác. Sân trường rộng
Gặp thầy gặp bạn. Dậy niềm vui

Phượng hồng. Nhớ mãi buổi xa nhau
Ôm chặt bờ vai. Chạm mái đầu
Vòng quanh giọt lệ. Giờ ly biệt
Bốn phương trời. Bạn sẽ về đâu

.....
Ôi trời! Thoắt cái đã hưu rồi
Chìm nổi bể dâu. Bóng cuộc đời
Bạc trắng mái đầu. Ngày trở lại
Ôm thầy ôm bạn. Nắng chiều rơi

Chung một lớp mình. Có ngẫu nhiên
Hay ông trời sắp đặt mà nên
Ai biết được. Nào ai biết được
Chỉ biết chúng mình có cái duyên

Về đây. Bằng lúa. Chém lai rai
Mây tó. Thương nhau. Đắm đắm hoài
Địa vị tiền tài. Quên đi hết
Bóng hoàng hôn gặp bóng ban mai.

16/11/2022

TÌM BẠN THÀNH QUẢNG TRỊ

Vào Quảng Trị. Tìm bạn tôi
Dậy bao ký ức. Một thời tuổi thơ
Tinh mơ. Bạn gọi đồ lò
Trưa hè. Kéo cỏi bên bờ nông giang
Chiều về. Còi đội tuyết vang
Lòng vui rộn ràng. Sẽ họp tối nay
Dang tay nắm. Nắm bàn tay
Xòn đồ rê mí. Vòng xoay sân đình
Thế rồi. Bùng nổ chiến tranh
Xung phong đi lính. Bạn thành quân nhân
Tôi ôm chặt bạn. Mấy lần
Đoàn xe ra trận. Bóng dần khuất xa

Tin bay thẳng trận về nhà
Tin buồn. Bạn đã đi xa mãi rồi
Mẹ bạn òa khóc. Ôm tôi
Con ơi. Thương nó quãng đời tuổi xuân
Quảng Trị. Tôi đã bao lần
Thương người bạn cũ. Dừng chân chốn này
Bạn tôi nằm lại nơi đây
Cùng bao đồng đội vòng vây quân thù
Cùng bao đồng đội ngàn thu
Bên dòng Thạch Hãn. Lời ru mẹ hiền
Bao lần. Tôi muốn ở bên
Tượng người chiến sĩ. Bình yên nhìn đời
Đó là người bạn của tôi
Không thêm tham nhũng. Không lời kẻ công.

17/7/2020

TÔI TÌM VỀ

Tôi tìm về trường xưa
Trường nay đã đổi tên
Tôi tìm về lớp cũ
Lớp cũ chẳng còn nền
Tôi tìm về người xưa
Ôi! Người xưa đã mất
Tôi như kẻ vô hồn
Ngõ ngàng
giữa mảnh đất quê hương
Hoàng hôn đang về
Bốn bề nổi nhớ
Mặt trời lặn đỏ
Chiều cuối thu
Gió cuộn những lá khô
Xoay tròn
Trên con đường mòn
Đây cỏ dại
Tôi muốn đứng đây. Đứng mãi
Cùng những ngôi mộ thời gian
Chiều tàn
Bóng đêm đang tràn vào nổi nhớ.

26/10/2019

EM CÓ VỀ KHÔNG EM!

(Tặng các bạn già của tôi)

Em ơi! Ngày kỷ niệm
Sáu mươi năm trường mình
Trường Nga Sơn. Ngày ấy
Trong ta. Bao nghĩa tình

Hưng Long. Dòng nước chảy
Cầu Kênh. Bóng xe qua
Đường về. Bao khắc khoải
Nỗi nhớ thương quê nhà

Tuổi thơ mình vất vả
Củ sắn độn củ dong
Một buổi. Siêng đi học
Một buổi. Siêng việc đồng

Quãng đường xa. Cuốc bộ
Bước chân. Mong đến trường
Trống tan. Hoàng hôn xuống
Có ánh sao soi đường

Hào chạy quanh lán học
Báo động. Kèng khua vang
Mũ rom. Em đội vội
Bom đánh cầu Xa Loan

Em ơi! Giò trường mình
Khang trang nơi đất mới
Đổi tên là Ba Đình
Cờ sao bay phấp phới

Cổng trường. Đông ngày hội
Mấy ông già. Đứng tuổi
Đi tìm bóng người quen
Em có về không em!

14/11/2023

NHỚ CÁC EM

(Tặng các học sinh trường Lam Sơn của tôi)

Nhớ buổi đầu tiên gặp các em
Những chồi xanh lộc biếc đang lên
Nhìn nhau ngơ ngác bao đôi mắt
Dậy ở trong tôi. Một nỗi niềm

Muốn được làm anh của các em
Dắt dìu hôm sớm. Bước chân mềm
Tương lai chờ đón em. Đang đến
Từng trái thác ghềnh. Anh đã quen

Chăm kỹ từng câu. Điểm dẫn đo
Lời phê cân nhắc. Các em chờ
Từng gương mặt sáng về bên cửa
Lấp ló trắng khuya. Dậy ý thơ

Thử thách trải qua đã mấy kỳ
Bao lần sát hạch. Mấy lần thi
Đàn em vững tiến. Tôi vui sướng
Thi Toán. Trường ta giải nhất nhì

Mới đó. Ba năm thoát đã qua
Lệ chia ly. Ánh mắt ai nhòa
Tiếng ve cành phượng. Theo ta mãi
Khắc khoải lòng người. Năm tháng xa

Đi hết cả rồi. Còn một tôi
Sân trường thơ thần. Bóng mây trôi
Nhớ ai. Ai nhớ. Lòng se lại
Tiếng Cuốc hè kêu. Tiếng cuộc đời

Vẫn ngóng theo em. Mỗi tháng ngày
Đưa vào đại học. Đưa trời Tây
Lòng tôi ấm mãi. Mùa thu ấy
Nét chữ dòng thư: Em nhớ Thầy

Trái đất vẫn quay. Trăng vẫn lên
Bình minh. Nắng đọng lá sương mềm
Hoàng hôn xuống núi. Ngày đang khuất
Kỷ niệm tràn về. Nhớ các em.

Hà Nội 1/5/2023

PHƯỢNG HỒNG ĐÀN NỖI NHỚ

Ba tiếng trống vào. Đánh tan câu chuyện tếu
Bước chân ai vội vã. Bóng sân trường
Thơ ngây. Bao gương mặt mếu thương
Trang giáo án ủ ngọn đèn. Chong đêm lạnh

Bước lên bục. Cả lớp nghiêm chào
Hạnh phúc biết bao
Trò giờ vỡ. Hơi thở ulla vào
Thầy mở cặp. Xôn xao con chữ

Tri thức hiện dần. Nơi bụi phấn bàn tay
Thấm vào từng đôi mắt thơ ngây
Lời thầy giảng. Mở toang cánh cửa
Tâm hồn tuổi thơ khôn lớn mỗi ngày

Vắng một em thôi. Niềm vui không trọn vẹn
Xa một ngày thôi. Con thuyền nhớ bến
Ngày mãi khóa. Các em xa rồi
Để lại mình tôi. Phượng hồng đàn nỗi nhớ.

19/11/2021

ĐỒI THI NHÂN

Biển biếc. Non in bóng ảo mờ
Rừng đồi. Dốc lụa trải quanh co
Thuyền ai thấp thoáng. Buồm căng gió
Có chỏ trắng về. Cặp bến thơ

Đường xa. Lữ khách. Khách đường xa
Hương khói nhòa trong bóng xế tà
Nắm mộ thi nhân Hàn Mặc Tử
Thương đời khổ hạnh. Bút tài hoa

Trăng có về đây. Có lại đây
Xem ai đùa cợt. Bán trăng này
Nhưng hồn trăng. Quyết là không bán
Thẹn thùng. Trăng cứ quẩn vào mây

Tứ hữu Bàn thành¹ Bình Định xưa
Có về đây hội ngộ bao giờ
Xa vời. Lãng mạn. Đời hư thực
Máu chảy hồn ma. Loạn ý thơ

Nơi đây. Ai gọi Đồi Thi Nhân
Ghềnh Ráng Tiên Sa². Vắng bụi trần
Sóng đuổi chân trời. Thơ đuổi gió
Bia hồn thi sĩ. Vội dừng chân.

Quy Nhơn 13/3/2022

1. Bàn thành tứ hữu hay còn gọi là Nhóm thơ Bình Định do Hàn Mặc Tử khởi xướng thành lập năm 1936 gồm bốn thành viên là: Quách Tấn, Hàn Mặc Tử, Yến Lan và Chế Lan Viên theo đuổi Trường thơ Loạn. Hiện không ai còn sống, riêng Hàn Mặc Tử mất sớm nhất ở tuổi 28 (1912-1940).

2. Đồi Thi Nhân đặt trong khu du lịch Ghềnh Ráng Tiên Sa - Quy Nhơn, Bình Định.

THẦY ƠI! ANH ƠI!

Được nghe một tiếng gọi. Thầy ơi
Sống lại trong ta. Cả một thời
Tay nhòen phấn trắng. Say bài giảng
Nghiêng nhìn. Ánh mắt rộn lòng tôi

Được nghe một tiếng gọi. Anh ơi
Xao động con tim. Giữa cuộc đời
Biết là tình em đang dậy sóng
Gần nhau mà vẫn nhớ. Em ơi

Sao thèm một tiếng gọi Thầy ơi
Hoa phượng ngày xưa đã tàn rồi
Sao thèm một tiếng gọi Anh ơi
Nhìn gương thấy tóc bạc da mồi

Ai đang đi về phía chân trời
Xa dần những tiếng gọi Thầy ơi
Nghe tiếng Anh ơi lòng trào lệ
Muốn được yêu. Yêu mãi cuộc đời.

17/6/2020

BÍCH ĐÀO ĐỘNG TỪ THỨC

Về thăm Từ Thức Nga Sơn
Cửa hang đưa võng. Mây vờn bước chân
Từng hàng bậc đá cỏi trần
Theo chân Từ Thức mà lần bậc thang
Bỗng dừng. Cảm thấy mơ màng
Bỗng dừng. Bé bỏng bước sang xứ người
Cửa hang ai sập lại rồi
Bích Đào thơ mộng. Bầu trời cỏi tiên
Lần theo mạch nước mà tìm
Đường xuống âm phủ. Đường lên cổng trời
Kho gạo kho muối mâm xôi
Kho vàng kho bạc ánh ngời kim sa
Ao bèo điểm những chùm hoa
Một bàn cờ tướng như là đang chơi

Bát âm. Ngân tiếng trùng khơi
Binh boong. Vang vọng mãi lời thiên thu
Xa xa vương bóng sương mù
Trèo lên đỉnh núi. Cảnh như tiên bồng
Nơi đây nên vợ nên chồng
Giáng Hương Từ Thức chữ đồng trong nhau
Từ Thức có ngờ được đâu
Duyên xe từ cái buổi đầu xem hoa
Mẫu đơn lá gãy cành sa
Phải đền. Nàng có biết là tính sao
Nghĩa hiệp. Chàng cởi áo trao
Gỡ mau cánh bướm vương vào nguy nan
Muôn đời. Truyền tụng thế gian
Một năm tiên giới bằng ngàn cổ hương
Bích Đào phủ một làn sương
Ra về. Tiên cảnh mãi vương trong lòng.

15/5 /2019

TÔI YÊU NGHỀ DẠY HỌC

Hỏi nghề dạy học có gì hay
Gần gũi tuổi xanh suốt tháng ngày
Bảng đen phấn trắng. Khi ta viết
Bao cặp mắt tròn theo cánh tay

Tôi yêu những ánh mắt thơ ngây
Cứ mãi theo tôi mỗi, mỗi ngày
Những lúc chấm bài. Tôi vẫn thấy
Trò mình. Gương mặt ở đâu đây

Vắng một trò thôi. Sao chẳng yên
Cả buổi hôm nay. Thấy nhớ em
Cô bạn một ngày. Không đến lớp
Thương bày trẻ thơ. Vắng mẹ hiền

Hôm nay. Tôi đã tuổi hưu rồi
Lên Fây. Làm bạn với bao người
Gặp lại trò xưa. Thành bạn mới
Em chào thầy! Nỗi nhớ đây vui.

Tung cánh. Đàn chim tỏa bốn phương
Thành đạt lớn khôn. Tự mái trường
Quả ngọt trái thơm cùng đất nước
Hoa nở. Lòng người thấy ngát hương.

PHƯỢNG HỒNG

Trồng phượng. Tháng năm những ngóng trông
Mừng quá. Hè này bói mấy bông
Ươm cây đào hồ. Trồng mơ mộng
Trước cổng nhà ai rợp phượng hồng

Phượng hồng. Nhớ lại những mùa thi
Giấy nháp viết tràn chữ bút bi
Giải trăm bài toán. Cùng trò nhỏ
Nỗi buồn. Giọt lệ buổi chia ly

Mỗi năm. Hè đến cổng nhà tôi
Hoa phượng bùng lên. Nở nụ cười
Đưa tôi về với thời xa nhớ
Bảng đen phấn trắng. Nặng tình người.

23/5/2020

ĐƯỜNG LÊN TAM ĐẢO

Đường lên Tam Đảo. Quanh co
Vực sâu thăm thẳm. Núi mờ chân mây
Nắng chiều dệt áo rừng cây
Gương cầu dẫn lối. Vân xoay bóng người
Xe lên xe xuống nối đuôi
Con đường thơ mộng từ thời Pháp xưa
Càng lên. Càng thấy tiết thu
Bỏ lại nóng nực cháy khô ngày hè
Hoàng hôn. Bỗng rộn tiếng ve
Nhà giảng sườn núi. Lập lòe điện lên
Nghe là lành lạnh màn đêm
Sáng ra. Ướt đầm sương mềm cỏ cây
Bồng bênh. Mây nổi làn mây
Trườn qua đỉnh núi. Nhẹ bay lưng trời
Nắng lên nhuộm óng núi đồi
Cầu mây. Ai bước chơi voi ngập ngừng
Cảm ơn. Ai rẽ núi rừng
Ai xây đường đến tận cùng mây xanh
Cho ta hơi thở trong lành
Cho ta gặp cảnh hữu tình nơi đây.

Tháng 5/2019

HAY BIẾT

Bục giảng bước lên. Lốp đứng chào
Cảm mình. Vị thế tựa ngôi sao
Giảng gì. Cả lớp lo mà chép
Nói lý. Chẳng ai dám đụng vào

Năm tháng lớn khôn. Nhìn nhỏ lại
Thời gian già dặn. Có còn cao
Hưu rồi. Ngàn dặm trò tìm đến
Hay biết rằng ta vị thế nào.

22/12/2022

NHÀ GIÁO VỀ HƯU

Phấn trắng đi cùng với bảng đen
Sớm tối miệt mài. Vốn đã quen
Tuổi hưu. Tóc bạc ai cần đến
Mà thấy đêm đêm vẫn ngọn đèn.

16/4/2020

NĂM MƯƠI NĂM NGÀY ẤY

*(Tặng học trò Chuyên Văn Toán Lam Sơn
nhân kỷ niệm 50 năm ngày nhập trường
1972-2022)*

Vĩnh Lộc ngày nào. Mưa bụi bay
Gặp nhau ngo ngác. Tuổi thơ ngây
Xa nhà. Bọc sách. Đùm quần áo
Nhà trọ. Đêm nay. Nhớ mẹ thầy

Mái tranh lán học. Bóng mây trời
Gặp thầy gặp bạn. Rộn niềm vui
Bút mực gạo cơm. Cùng sướng khổ
Hồi chuông xứ đạo. Ấm lòng người

Bếp trưa. Mì luộc với canh rau
Bài toán hình. Còn tranh cãi nhau
Phải cắt. Song song đâu có được
Tiếng tàu bay Mỹ. Rượt trên đầu

Tối qua. Có bạn sốt li bì
Sáng đỡ. Tiếc giờ học vẫn đi
Toán khó giải xong. Tan mệt mới
Bò môi bong rộp. Nói thầm thì

Khói bếp chiều nay. Con nhớ nhà
Mẹ chan canh. Bố gấp cho cà
Ăn đi. Rồi găng vào Chuyên nhé
Xứng danh. Dòng dõi họ nhà ta

Bố mẹ ơi. Chúng con trưởng thành
Cùng vượt qua bom đạn chiến tranh
Kỹ sư, tướng lĩnh hay nhà giáo
Bố mẹ, Thầy cô. Luôn cạnh mình

Ngày ấy đã xa. Xa mãi rồi
Đòi người. Nghe tựa bóng mây trôi
Bên nhau. Sống lại ngày thơ bé
Thơ bé. Đáng yêu nhất cuộc đời.

27/10/2022

ANH MUỐN ĐƯA EM VỀ NƠI ẤY

(Tặng các sinh viên Đại học sư phạm Vinh 1968-1972)

Em ơi em
Anh muốn đưa em về nơi ấy
Nơi tuổi thanh xuân chúng mình bừng dậy
Em đẹp như con chim rừng
say hót buổi bình minh
Anh rạo rức tương lai
trong trái tim mình.
Anh muốn đưa em về nơi ấy
Tìm lại chốn ngày xưa
ta dựng lớp học sườn đồi
Tìm lại nơi bàn tre
chỗ chúng mình ngồi
Bài toán hình
tranh cãi mãi chưa thôi.

Em ơi em
Anh muốn đưa em về nơi ấy
Tìm lại những bình minh thức dậy
Em sẻ cho anh chút nước đánh răng
Ấp bàn tay chia nhau
ăn sáng bằng ngô rang mẹ gửi
Anh muốn đưa em về nơi ấy

Tìm lại buổi hoàng hôn
đỏ rực triền đồi
Dốc núi dài
theo những giọt mồ hôi
Em đi đón đỡ vai anh
vui bước chân
nhẹ về kho củi

Em ơi em
Anh muốn đưa em về nơi ấy
Tìm lại đêm trăng
Châu Sơn Gò La*
Thảm lụa thiên nhiên đẹp mượt mà
Một tiếng chim rừng
vọng mãi đâu xa

Em ơi em
Anh muốn đưa em về nơi ấy
Nơi ấy
theo ta suốt cuộc đời
Nơi ấy
tình yêu, tình bạn đậm chồi
Nơi ấy
ta tập làm thầy cô giáo em ơi!

9/9/2019

* Châu Sơn, Gò La là 2 quả đồi ở rừng núi Thạch Thành, nơi Khoa Toán trường ĐHSP Vinh sơ tán trong những năm chiến tranh 1968-1969.

MỘT THỜI TRƯỜNG VINH

*Gửi tặng các sinh viên trường Vinh những năm chiến tranh,
nhân kỷ niệm 50 năm ngày thành lập trường*

Hân hoan. Từ ở bốn phương
Về đây. Sum họp mái trường thành Vinh
Về đây. Khóa của chúng mình
Về đây. Tìm lại nghĩa tình trong ta
Ngày đầu. Châu Sơn, Gò La*
Mấy bạn còn khóc. Nhớ nhà nhớ quê
Rừng chiều. Lặng một tiếng ve
Có đàn chim nhỏ say mê học hành
Nhập môn. Với những phương trình
Nhập môn cho cả đời mình. Từ đây
Vào rừng kiếm củi đốn cây
Búp măng củ sắn mà đây niềm vui
Lán tranh rộn những tiếng cười
Bàn tre mài miết. Ai ngồi thâu đêm
Những ngày sơ tán liên miên
Năm sau trường lại về miền Quỳnh Lưu

* Châu Sơn, Gò La là hai quả đồi khoa Toán đóng trong những ngày sơ tán ở Thạch Thành Thanh Hoá.

Quỳnh Minh. Những cánh buồm nâu
Đồi sò núi hến ử màu thời gian
Nắng lên. Đồng muối bạt ngàn
Chiều giông. Lo chặt muối tràn cuống chân
Quý gì hơn tấm lòng dân
Bát khoai hạt muối dành phần sinh viên
Đất trời Quỳnh Diễm. Thật riêng
Những nghề mộc hỏa gia truyền từ xưa
Yên Thành. Những buổi nắng trưa
Xe thồ nặng trĩu. Lúa mùa bội thu
Trải dài một dải trung du
Ruộng khoai bãi mía nương ngô. Xanh ròn
Nhớ sao. Ngày sắp ra trường
Buồn vui lẫn lộn. Vấn vương chốn này
Buồn vì xẻ ghé tan bầy
Vui vì sắp được làm thầy làm cô
Mình về. Mình ở trường mô
Để ta nhớ quá tìm vô thăm mình
Bốn năm. Bao nghĩa bao tình
Bốn năm. Hôm sớm có mình có ta
Thế rồi thoát cái đã qua
Năm mươi năm ấy! Thật là khó tin

Thời gian. Đi tựa con tên
Vội bao chìm nổi truân chuyên. Cuộc đời
Gặp nhau. Từ thuở thiếu thời
Bây giờ tóc bạc da mồi. Còn đâu
Tay trong tay. Đầu chụm đầu
Nâng ly chạm cốc. Chúc nhau sum vầy
- Em mãi ao ước buổi này
- Anh những khao khát có ngày gặp nhau
Bao giờ lại có lần sau
Bảy mươi là tuổi đi đâu khó rồi
Dẫu rằng ở chốn xa xôi
Vẫn luôn nhớ đến một thời trường Vinh
Trường Vinh. Trường của chúng mình
Mà chưa được học ở Vinh ngày nào
Nay về. Trường mấy tầng cao
Trong lòng vẫn thấy tự hào trường tôi
Ngày mai. Lại bốn phương trời
Nhớ nhau. Nhớ cả một thời Trường Vinh.

Thành Vinh, tháng 11 năm 2009

TUỔI TRẺ CHÚNG MÌNH

(Tặng các bạn cựu sinh viên Khóa 9 ĐHSP Vinh 1968-1972)

Và có lẽ
chỉ có ngày xa xưa ấy
Tuổi trẻ chúng mình
thức dậy đã có nhau
Tiếng miền trong
bõ ngỡ buổi đầu
Nghệ Tĩnh Quảng Bình
mình đâu đã đến.
Thế rồi có một ngày
trở thành yêu mến
Dốc rừng xa
se bện tình người
Nỏ biết mô
về hè nhọ lặn thôi
Mần răng mà ở nhà lâu rứa.

Thời gian ơi!
Sao mãi làm ta nhớ
Nhớ bạn tôi
nhớ tiếng bom rền đạn nổ
Tuổi trẻ chúng mình
gian khổ có nhau.

3/2022

TẬP THỂ LAM SƠN BỒI HỒI KÝ

Tập thể Lam Sơn ngày đó
giấy dầu thung cốt màn che
Vợ chồng nói khẽ
hàng xóm cũng nghe
Có ấm nước chè
gọi nhau í ới
Chủ nhật tối tối
kín chiếu tổ tôm
Ừ này ù nọ luôn mồm
Cười như nắc nẻ

Một cô đi đẻ
Cả toán ngủ hè bệnh viện
Chờ tiếng khóc oe oe
Nửa đêm chạy về
gõ cửa khoe
con trai, con gái
Nhà nhà điện bùng trở lại
Ấm chè vui mãi trong đêm.

Một vòi nước chung
Cái xô cái thùng
nhường nhau hứng trước
Hòa trong tiếng nước chảy dài
Là sân khấu hài già trẻ gái trai
Mấy ông hát đối dòng dòng
“Mẹ ơi con muốn lấy chồng”
“Con ơi mẹ cũng...”
Bọn trẻ
ngẩn ra nghe
Khẽ cười, không dám nói
Hiệu trưởng
cũng lân la ra câu đối
“Tổ Toán thi thơ tết”
Cả làng ngẩn ngơ bí tịt
Bỗng tiếng một lão già
Đã ra!
Giọng đanh to
“Cụ cố cũng cứ co”
Một trận cười bò thỏa chí
Mấy người về đêm còn nghĩ

Sớm dậy vội xách xô đi
mong mau gặp mọi người
“Thần tiên thượng trên trời”
“Thủ trưởng thẳng thật thích”
Lại thi nhau cười phân tích ngả nghiêng.
Còn nữa, thơ Bút Tre truyền miệng
“Công đoàn có một cái gương
Mấy thầy phấn khích
thường thường đến soi...”
Ôi! Bao là chuyện trên đời
Tiếng cười tràn ba dãy phố
Hiệu trưởng hiệu phó cũng là ta.

Tùng tùng tùng
ba tiếng trống vào
Hút nốt điệu thuốc Lào
chén nước chè uống vội
Vuốt lại áo quần
Nghiêm chỉnh lên lớp thôi

Say câu thơ bực giảng
quên hết chuyện đời
Mê bài toán khó
như rời xa cuộc sống
Chỉ ánh mắt học trò
luôn làm ta xao động.

Ta đi. Đi mãi trong đời
Mang theo nỗi nhớ một thời Lam Sơn
Vừa dạy học vừa nuôi con
Tình khu tập thể mãi còn trong ta
Mẹ lên lớp. Con ở nhà
Đã có cô chú ông bà. Ngó trông
Bát canh sông. Đĩa cải ngồng
Chung nhau. Chung mãi tấm lòng yêu thương
Ru con quanh khắp sân trường
Ru ta. Trên mỗi nẻo đường ta đi

9/3/2021

BẢNG ĐEN PHẤN TRẮNG

Trực tuần. Em lo toan
Nhọ nồi lá khoai lang
Mài bảng đen. Đen bóng
Phấn trắng xếp thẳng hàng

Bảng đen thì đen mịn
Phấn trắng thì trắng tinh
Thầy em bước vào lớp
Tiếng ồn bỗng lặng thinh

Thầy vẽ lên bảng đen
Gọi mở bài toán khó
Em như lần theo gió
Nhận thấy con đường quen

Thầy gieo những vần thơ
Lên bảng đen phấn trắng
Lòng em. Hoa đua nở
Nở trong từng giấc mơ

Thầy vẽ Hệ mặt trời
Vòng phấn trắng bảng đen
Để mãi trong cuộc đời
Lửa cháy trong lòng em

Thầy ơi Thầy. Em nhớ
Nhớ phấn trắng bảng đen
Nhớ tiếng Thầy thân quen
Đang say trên bục giảng

Thầy ơi thầy. Em nhớ
Giặt giẻ vắt thật khô
Để mỗi lần Thầy viết
Phấn trắng không bị mờ

Nỗi buồn cùng phượng đỏ
Em về đây. Thầy ơi!
Bảng đen như nước nở
Thầy đi xa mãi rồi!

Mắt em nhòe trong lệ
Đi tìm mẫu phấn rơi
Đi tìm lại quăng đời
Đi tìm Thầy. Thầy ơi!

19/11/2020

ĐÃ THÀNH NGƯỜI XƯA

Người ơi! Đi thật rồi sao
Bóng con sáo sậu bay vào hư không
Bạn bè hằng hực nỗi lòng
Tháng năm thuở ấy. Hàm Rồng nhớ thương
Học trò. Ở mọi nẻo đường
Thương cô. Thầm nhớ mái trường bên cô
Hàng cây nghiêng bóng xa mờ
Dòng sông buồn lặng. Lũng lờ bèo trôi
Sao vội vàng thế. Người ơi
Ra đi. Chẳng nói một lời chia phôi
Mới qua. Còn ở trên đời
Lo sáng giá rét. Lo trời chiều mưa
Bạn tôi đã thành người xưa
Người xưa. Ánh mắt như vừa đâu đây
Bạn về với chốn chân mây
Để lại nơi này. Bao giọt lệ rơi.

20/2/2022

NGƯỜI BẠN - NGƯỜI THẦY

(Trường nhớ Nhà văn, Nhà giáo Nguyễn Ngọc Liễn)

Được sống bên anh. Ngày mới vào nghề
Tôi mê anh lúc nào không biết
Một con người lịch thiệp
Một con người hiểu biết sâu xa
Mê tiếng miền trong. Đầm ấm mặn mà
Cồn cát trắng Quảng Bình. Ngút xa nắng gió.

Là Nhà Giáo hay Nhà Văn không rõ
Cứ thấy đêm đêm lấp lánh ánh đèn
Viết. Viết những gì lên giấy trắng mực đen
Đôi kính cận ngẩng lên nhìn. Tư lự
Như đang tìm gì. Nơi xa xôi cất giữ
Ngày động trời. Đêm đất lở quê ta.

Giọng Quảng Bình truyền cảm
Anh đâu cần giáo án sổ tay
Đàn em nhỏ. Mê say
Nuốt từng lời của người thầy yêu quý

Ánh mắt mở toang. Trào sôi bao ý nghĩ
Lên bụi giảng. Tâm hồn thả với tuổi xanh
Gieo tình yêu thơ văn của mình
Một ngày kia. Cây vườn cảnh nảy lộc

Tôi khuyên anh. Bỏ thuốc lá
Nhưng lại yêu dáng đứng nghiêng nghiêng
Môi ngậm điệu xì gà
Tôi hỏi: Rượu nhiều có phải sẽ bê tha
Anh quát: Bậy! Rượu giúp ta nói ra tất cả
Ta thương những thảo dân. Vất vả nắng mưa
Ta ghét bọn những tham. Tiền mấy không vừa
Bọn nịnh bợ. Bọn bán mua quan chức.

Tôi hỏi anh: Thế nào là tình yêu đích thực
Anh bảo: Hết cuộc đời may biết được yêu ai!
Ồi! Một ông bạn. Một người anh trai
Cá tính đa tài
Để lại trong tôi biết bao kỷ niệm
Anh xa mãi rồi. Mái trường lưu luyến
Bóng dáng say sưa trên bụi giảng. Người Thầy
Dáng tư lự của Nhà văn. Người dân cày yêu quý.

Hà Nội 31/5/2021

BẾN XE BÚYT

Bến dừng xe buýt. Sáng tinh mơ
Có cháu có bà có hạt mưa
Thấp thỏm. Xe nào đang cặp bến
Phanh kêu kìn kít. Gió đâu ùa

Có chú xe ôm. Áp via hè
Chú như thuộc hết các tên xe
Nhìn theo mỗi lúc xe vào bến
Có khách cần không. Tiếp lối về

Có trò lớn nhỏ khoác ba lô
Vừa đọc vừa ăn. Mắt liếc giờ
Thoáng số xe mình. Nhanh tựa sóc
Cửa xe phóng vội. Phút xa mờ

Có tôi. Đi học cách làm thơ
Đường xa. Lên tận mãi Âu Cơ
Bến xe. Thành chỗ mình thân thiết
Thuộc nhuyển số xe. Lúc muộn giờ.

5/10/2022

ĐÔI TRẺ NGÀY XUÂN

Cỏ cây nảy lộc đâm chồi
Một đôi trẻ nhỏ trên đồi gió reo
Ngây thơ. Đôi mắt trong veo
Hồn nhiên. Hai má ửng theo nắng vàng
Thiên thai hay giữa trần gian
Đôi bướm bướm trắng lác sang chốn nào
Thời gian như ở tầng cao
Mãi đem kỷ niệm gieo vào tháng năm.

Tháng 3/2017

XUÂN VỀ

Xuân về. Cánh én chao nghiêng
Xuân về. Hé nụ cười duyên hoa đào
Xuân về. Hoa lá xôn xao
Xuân về. Mưa bụi bám vào tóc ai
Cỏ cây. Lo đón nắng mai
Em yêu. Lo Tết ửng hai má hồng.

23/01/2020

HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG

Đất lành chim đậu
Miền đất hứa Sài Gòn
Bốn phương về xây tổ
Sống Sài Gòn rồi. Ra đi ai nỡ
Xa Sài Gòn. Ngoảnh nhớ trời nam
Nhớ cơn mưa vội tan
Nhớ nắng tràn sông nước
Nẻo đường đời. Xuôi ngược
Thương lục bình trôi
Chợ Bến Thành đông vui
Kẻ bán người mua nường nượp
Nhà thờ Đức Bà
Chuông Mi chải mượt ban mai

Anh đi bên em. Nắng vàng tươi trái
Ngã tư Hàng Xanh. Ngã Bảy Hiền
Xe cộ nối đuôi. Dòng đời cuộn chảy
Những công trình giàn giáo đang xây
Những công viên rợp bóng rừng cây
Land mark Sài Gòn chọc trời mây
Đời phơi phới. Hân hoan ngày mở cửa
Khách năm châu thăm nhớ đất này

Bổng Trái Đất rừng mình. Covid bủa vây
Thành phố gồng lên. Mỗi ngày
Cả nước thương Sài Gòn
Từng đoàn. Từng đoàn y bác sĩ về đây
Nguyện quên mình cứu Sài Gòn hoa lệ
Không thể. Không thể
Đau thương tang tóc
Sài Gòn mà. Hòn ngọc Viễn Đông.

13/8/2021

BÃI TẮM TÌNH YÊU*

Bờ cát. Dấu chân sóng phủ mờ
Hàng cây. Chen bóng rủ quanh bờ
Vòng núi. Quàng tay ôm vịnh nhỏ
Trứng trời - cuội đá xếp lô nhô

Thủy mặc. Vẽ nên một bức tranh
Rừng ôm vách núi. Bóng rung rinh
Sương giăng ngọc bích che màn biếc
Thấp thoáng thuyền câu. Nét hữu tình

Tích đôi tài sắc ước giao hòa
Vượt biển tìm trăm tổ yến xa
Động lòng. Cảnh đẹp trời gieo xuống
Mây chiều. Biển lặng. Bóng tiên sa

Nghiêng nghiêng vách đá. Cánh chìa vôi
Biển biếc. Mây vờn nhịp sóng trôi
Bãi tắm Tình yêu hay ảo mộng
Núi chân du khách giữa trùng khơi.

12/3/2022

* Còn gọi là Bãi tắm Hoàng hậu, một cảnh đẹp ở khu du lịch Ghềnh Ráng Tiên sa, Quy Nhơn, Bình Định.

ĐẤT TRỜI HOÀNG LONG

Tôi về thăm xóm Hoàng Long
Chiều thu nắng tỏa cho lòng xốn xang
Màu xanh đồng cối ngút ngàn
Bờ đê con ngánh ấp tràn tuổi thơ
Nhớ nơi bắt rạm để lò
Mùng toi rau muống. Mẹ chờ bát canh
Vườn sau cây khế víu cành
Kéo te bắt tép là thành bữa ngon
Nhớ hôm đánh dậm Sông Con
Được chú cá chuối. Mắt tròn mừng vui
Hùng đông mẹ đã dậy rồi
Gói nem đãi đậu. Lo nồi bánh chưng
Chợ Si chợ Bạch chợ Sung
Hai vai gánh nặng đi cùng mẹ tôi
Chỉ mong con học bằng người
Ước gì. Mang cả đất trời cho con
Nhớ con bão dữ sóng cồn
Mẹ con đuổi sức. Gió dồn mái tranh
Liếp tung vách đổ toanh hoành
Cây na cây khế gãy cành tả tơi

Mẹ con lại phải lần hồi
Thưng tre buộc nửa. Đất nhồi trát quanh
Chỉ là một mái nhà tranh
Mà bao năm tháng mới thành niềm vui
Cảm ơn những củ dong lúi
Ngày ba tháng tám nuôi đời anh em
Đêm đêm thấp thoáng ánh đèn
Bóng mẹ gầy yếu bên thềm. Tháng năm

Nhớ nơi riu rít dưới trăng
Thiếu niên họp đội Hoàng Long chúng mình
Mùa thu. Hoa đại trắng tinh
Dắt em đi học ở đình làng ta
Những hôm cắt cỏ đồng xa
Chia nhau ngậm nước mặn mà tình quê
Những ngày đào đất đắp đê
Trái tim tôi đã hiểu về chữ yêu
Đồng quê chấp chới cánh diều
Ro ro tiếng sáo nắng chiều râm ran

Có ai qua chuyến đò ngang
Dừng chân nghỉ mát đất làng Hoàng Long
Nhà nào cũng giếng nước trong
Ở đâu cũng có tấm lòng yêu thương

Hàng dừa ngả bóng bờ nương
Chiều chiều gió mát đại dương lại về
Đàn bò gặm cỏ ven đê
Những con cò trắng bay về phương nam
Mùa vui đồng bãi rộn ràng
Tay anh cắt cỏ. Tay nàng chẻ phoi
Những hôm ao ước đẹp trời
Là hôm nắng gắt được gùi cỏ khô
Đêm về rộn những tiếng go
Dệt bao thảm chiếu điểm tô cho đời.

Hoàng Long. Không phải quê tôi
Mà mang nặng cả một thời ấu thơ
Nhớ ngày cùng khổ bơ vơ
Mẹ con lưu lạc. Nương nhờ chốn đây
Lớn lên giữa mảnh đất này
Với bao kỷ niệm. Những ngày gian truân
Với bao bạn hữu xa gần
Với bao tình nghĩa. Trầm luân cuộc đời
Dù đi trăm chốn ngàn nơi
Mãi là con của đất trời Hoàng Long.

Nga Sơn 2009

BIỂN SẦM SƠN

Chiều về với biển Sầm Sơn
Sóng nhô đầu bạc. Gió vờn chân mây
Hàng phi lao đáng hao gầy
Con thuyền nằm nhớ những ngày ra khơi
Dập dềnh cùng chiếc phao bơi
Bãi bờ chen chúc. Bóng người nhấp nhô
Anh khoe ngực. Chị khoe eo
Dấu chân trên cát. Áo mớ cỏi tiên
Đắm mình cùng với thiên nhiên
Nhảy cao cho sóng với lên đỉnh đầu
Ngập làn muối mặn. Biển sâu
Cho da sẫm lại. Cái màu nắng mưa
Dã tràng xe cát sớm trưa
Người xây thành quách để chờ sóng xô
Mơ màng. Sống lại tuổi thơ
Lang thang. Đi giữa giấc mơ cuộc đời
Bước chân. Ở chốn trùng khơi
Cảm mình bé bỏng. Biển trời bao la.

Sầm Sơn, 9/7/2023

HÒN TRỐNG MÁI

Ai mang hai khối đá lên đây
Trống Mái bên nhau suốt tháng ngày
Em cụp cái đuôi. Tình ngượng nghịu
Anh tung gót nhảy. Giữa trời mây

Du khách về đây. Khắp bốn phương
Đồi dốc quanh co. Những nẻo đường
Để ngắm mỗi tình hai khối đá
Để cùng tạo hóa nói yêu thương

Sầm Sơn. Tiếng sóng vỗ đêm ngày
Non cao Trường Lệ. Chốn rừng cây
Chung thủy. Mỗi tình hai khối đá
Mưa nắng. Ngàn năm mãi đắm say.

Sầm Sơn 9/7/2023

CỬA SUNG

Nắng chiều lấp loáng mặt sông
Triều lên trái nước mênh mông chân trời
Sậy lau phấp phới cò roi
Gió reo ngọn sóng về chơi đất liền
Sóng xô nhẹ vỗ mạn thuyền
Mái chèo cắt nước buồm nghiêng ghé vào
Nước cao. Sóng lại càng cao
Chùa Vôi tung cánh vẫy chào Cửa Sung
Cửa Sung! Ôi đẹp vô chừng
Mênh mông nước biếc. Ngập ngừng mây trôi
Gió Nam mát tận lòng người
Giang tay ôm cả đất trời quê hương.

Cửa Sung 1967

KHÔNG ĐÂU BẰNG NHÀ

Đi xa. Mau muốn về nhà
Sống đâu cũng thấy như là tạm thôi
Vài hôm là lại nhớ rồi
Ngả lưng manh chiếu ở nơi nhà mình
Cái gì. Cũng thấy nghĩa tình
Chỗ nào. Cũng thấy có mình có ta
Từ cái cánh cổng trước nhà
Dây phơi quần áo. Chậu hoa ngoài thềm
Từ cái giường cũ gối mềm
Ru ta giấc ngủ êm đềm tháng năm
Từ cái bếp nấu bàn ăn
Cả nhà sum họp cuối tuần bên nhau
Và chẳng từ cái gì đâu
Trong ta cũng đã lâu lâu bấy nay
Mưa dầm nắng gắt heo may
Trải bao sướng khổ đắng cay ngọt ngào
Giàu sang. Sống ở nước nào
Nhớ về Tổ quốc. Xôn xao cõi lòng
Cuối đời. Những muốn cùng mong
Được vui thân xác trong lòng quê hương.

26/9 /2019

VU LAN CON LẠI VỀ ĐÂY

Vu Lan. Man mác nắng vàng rơi
Con lại qua Đò Thắm. Mẹ ơi!
Bóng mẹ trong con thời đói khổ
Vội đò. Lưng áo đầm mồ hôi

Chợ Si mới sớm đã đông người
Lều tranh quán tạm. Bóng mây trời
Mớ rau bánh đúc xiên khoai sắn
Bóng mẹ ở đâu. Bóng cuộc đời!

Đồng sâu. Bùn húng hạt mưa rơi
Nhặt nhanh. Gom từng dẻ thóc côi
Bì bõm thân cò quanh ruộng rạ
Tháng năm. Thương mẹ mãi lần hồi

Con lại về xóm cũ. Mẹ ơi!
Người còn người mất nỗi đầy vơi
Bờ ao bến nước. Rêu đan đặc
Hàng xóm chuyện xưa. Cứ ngậm ngùi

Năm ấy Thu đông. Bão xé trời
Bố tôi khuất núi. Ánh sao rơi
Không nhà không cửa. Đàn con nhỏ
Quyết nuôi con ăn học bằng người

Con lại về đây. Bố mẹ ơi!
Khói hương nhòa lấp cả chân trời
Xót thương bố mẹ. Đòi giông bão
Cỏ dại ôm Người. Giọt lệ rơi.

17/8/2022

NHỮNG CON ĐÒ TRONG TUỔI THƠ TÔI

Qua đò Báo Văn. Xa quê đi học
Bánh xe bột bùn suốt dọc đường xa
Vẫn mong ngày nghỉ được về nhà
Nơi có anh em. Có mẹ già lam lũ
Cứ mỗi lần vượt qua Dốc Gũ
Quay lại nhìn quê. Nỗi nhớ bộn bề.

Đã bao lần. Dừng xe đạp trên đê
Chờ đò Thắm. Từ bên kia Hậu Lộc
Qua đò rồi. Muốn đạp xe tót tót
Mau về ngôi nhà. Có bóng mẹ tôi
Mấy anh em. Chắc tụ tập về rồi
Cả nhà chung vui quanh nồi dong luộc
Mẹ bảo. Nhà mình giờ đỡ nhiều hơn trước
Có đứa ra nghề. Mẹ cũng được thanh thoi.

Đã bao lần. Tôi chở đưa em tôi
Trời sấm tối. Vội qua đò Điền Hộ
Ra Phát Diệm. Xin học hành ngoài đó
Còn kiếm thêm. Đỡ cho mẹ ít nhiều
Quán nước đèn dầu. Bóng nhỏ liêu xiêu
Rải gói chè, nải chuối tiêu, phong kẹo lạc
Bươn chải với đời. Biết làm sao khác
Muốn được học hành em gác cả tuổi thơ
Loắt choắt xa xa. Trong ánh đêm mờ
Bỗng lệ nhòa. Thương em muốn khóc.

Những con đò. Chở bao khó nhọc
Mang anh em tôi suốt dọc đường đời
Giờ đây. Cầu vượt sông sáng góc trời
Và anh em tôi cũng qua thời gian khổ
Mãi thương mẹ. Đã đi xa cùng bố
Gồng gánh một đời lam lũ nuôi con
Chỉ biết dốc đò. Bấm bước chân tron
Chưa được nhìn cây cầu vươn trên sóng.

Nga Sơn 25/8 /2018

MẸ OI!

Mẹ ơi! Mẹ ở đâu rồi
Để con đi giữa đất trời. Đón cô
Khói hương. Lòng dạ ngậm ngùi
Nhớ bao khổ cực. Cuộc đời mẹ tôi
Mẹ ơi! Mẹ ở đâu rồi
Chúng con thương mẹ cả đời gian nan
Nhớ ngày gia thất tan hoang
Cảnh đời tủ nhục bên đàn con thơ
Cậy ai? Ai dám bây giờ!
Tiếng con đói khóc. Vặt vờ góc ao
“Hồi đất dày! Hồi trời cao!”
Tiếng kêu của mẹ bay vào hư không
Khổ gì như vợ mất chồng
Một thân. Con bế con bông liêu xiêu
Cảnh nhà. Còn mấy cái niêu
Mẹ tôi dựng tạm túp lều che mưa
Lo buổi sáng. Tìm buổi trưa
Đẽ khoai rau má rau dưa ngoài đồng
Đắng cay. Mẹ nén trong lòng
Nuôi con khôn lớn. Quyết không thua đời
Mẹ tôi chạy chợ ngược xuôi
Tôi đi ở đợ nhà người kiếm com

Anh tôi đi mót sớm hôm
Em thì bé ẵm. Em còn trên nôi
Nhờ ơn đất. Nhờ ơn trời
Nhờ bàn tay mẹ lần hồi nuôi con
Chúng tôi. Rồi cũng lớn khôn
Biết lo biết học biết ơn mẹ thầy
Nhớ lời Mẹ dạy hàng ngày:
“Đói no đùm bọc sum vầy nghe con”.

* * *

Đông Thành¹. Một buổi nắng hôm
Mẹ đưa con đến nhập trường. Vui sao
Mẹ cho con cả trời cao
Mẹ cho con cánh bay vào ước mơ
Buổi đầu học một bài thơ
Mà tôi nhớ mãi đến giờ chẳng quên
Xay lúa giã gạo. Ngày đêm
Để mẹ hàng xáo. Kiếm thêm chút tiền
Những khi ngồi dưới ánh đèn
Được giở bài học là quên nhọc nhằn
Có hôm dưới ánh trăng rằm
Học lên. Lên mãi. Tôi thầm ước mong.
Anh tôi. Học tận Hà Trung
Đi qua dốc Gũ. Lên vùng trung du

1. Đông Thành: Trường cấp I Đông Thành, Nga Nhân Nga Sơn Thanh Hoá.

Một lần. Vào giữa mùa thu
Tôi đi theo mẹ lên khu Đò Lèn¹
Tàu xe nhộn nhịp ánh đèn
Anh tôi trọ mãi ở trên gần cầu
Mẹ con. Cơm nắm mo cau
Mẹ bảo: “Cần kiệm. Còn lâu. Còn dài”.

Em trai. Nay đã lên hai
Tay xay lúa. Miệng hát bài ru em
Em gái tôi. Mặt lọ lem
Thối cơm tro bụi. Mắt nhèm khổ thay
Mẹ bảo: “Tranh thủ mỗi ngày
Dạy em vài chữ. Làm thầy xem sao”
Tôi vui. Học được chữ nào
Dạy em chữ đó. Tự hào làm anh.

* * *

Thế rồi. Từ túp lều tranh
Thế rồi từ đó mà thành hôm nay
Trời ơi! Bao nỗi đắng cay
Mẹ đã gánh chịu đựng thay hết rồi
Cho con tri thức trên đời
Cho con giang cánh tung trời bao la
Mẹ ơi! Công mẹ đấy mà
Mẹ ơi! Thương mẹ. Xót xa trong lòng

1. Đò Lèn: Huyện lỵ Huyện Hà Trung Thanh Hoá.

Suối vàng. Mẹ có biết không
Chúng con đều ở trong lòng Thủ đô
Sống vui vẻ. Được tự do
Vươn lên bằng trí mẹ cho thuở nào
Anh em đều có nhà cao
To đẹp hơn cả ngày nào mẹ mong
Cháu bà đi khắp Tây Đông
Vinh danh dòng họ. Quyết không thua người
Chú em con út. Mẹ ơi
Mẹ thương nó khổ từ thời còn thơ
Thế mà chú ấy bây giờ
Là người sướng nhất. Mẹ ngờ được đâu

Tổ tông ghi nhớ hàng đầu
Mỗi năm đôi bận rủ nhau cùng về
Chiều chiều rộn rịp chợ quê
Bóng mẹ gầy yếu. Đi về trong tôi
Cửa Sung¹. Bên lở bên bồi
Tôi đi tìm mẹ như hồi thơ ngây
Tôi đi trăm chốn ngàn cây
Ước gì có mẹ một ngày bên tôi
Thương mẹ. Thương lắm. Mẹ ơi!
Mẹ tôi. Là của đất trời ban cho.

Hà Nội 14/8/ 2008

1. Cửa Sung: Cửa sông ra biển của 1 nhánh sông Mã về Nga Sơn - Hậu Lộc.

THƯƠNG ĐÔI CÒ

Máy ửi máy xúc. Ào ào
Hai con cò trắng
lượn vào lượn ra
Ngó nghiêng
cái tổ cái nhà
Mấy lần sà xuống
lại òa bay lên
Gốc rung
cành lá ngả nghiêng
Cò con
ngóc cổ lên tìm mẹ cha
Chiều nay
mất hẳn bóng nhà
Thương con. Cánh mồi
Biết là về đâu!

5/6/2019

NHỚ THƯƠNG DÒNG HIỀN LƯƠNG

Bâng khuâng. Đứng giữa Hiền Lương
Đôi bờ. Gieo nhớ gieo thương vào lòng
Hiền Lương nước đã một dòng
Sơn cầu. Sao vẫn bên trong bên mờ
Vắng nghe một tiếng hò ơ
Không gian trầm lắng đôi bờ Hiền Lương
Thấy buồn. Thấy nhớ. Thấy thương
Chim ơi. Cho gửi tới phương xa vời
Thuyền ai lướt bóng mây trôi
Buồm căng theo gió. Cho tôi theo cùng
Cho tôi về với bến sông
Cho tôi về với thủy chung đợi chờ
Cho tôi thương cả đôi bờ
Cho tôi thả một vần thơ theo dòng
Bắc Nam. Con Lạc cháu Hồng
Mà bao tang tóc. Đau lòng Hiền Lương.

14/7/2018

NHỚ TUỔI THƠ KHOAI SẮN

Nay. Già này bị ốm
Năm dài. Buồn nhớ quê
Nhớ mấy thằng thuở nhỏ
Vơ củi triều dạt đê

Nhớ Mẹ đi chợ về
Con vàng mừng quăn quýt
Dẻo thơm bánh đa kê
Sáo nhảy quanh tít tít

Nhớ gọng te bờ mương
Nhử tép. Hạt thính vương
Cùng cô em hàng xóm
Vành nón cong má hường

Nhớ những sớm tinh mơ
Dậy. Đồ đó đồ lò
Đầu ngón tay rạm cắn
Mẹ thương hoài tuổi thơ

Nhớ còi vang. Họp đội
Thấy xốn xang trong lòng
Rộn vui. Trống cà rùng
Ánh trắng vàng rung rung

Có gì nhớ ta không?
Ta nhớ! Nhớ vô cùng!
Cái tuổi thơ khoai sắn
Nghèo khổ mà vui chung.

27/3/2023

THƯƠNG MẸ TIẾNG HO

Mỗi khi nghe tiếng ho
Biết Mẹ về đến ngõ
Mỗi hôm trời trở gió
Hơi lạnh về. Con lo

Sáng. Thúng mủng hàng họ
Mẹ nặng gánh bờ vai
Tiếng ho cũng vội vã
Theo mẹ trên đường dài

Chiều nay. Nghe trời trở
Chợ lạnh không. Mẹ ơi
Bờ đê. Có lộng gió
Thương mẹ lúc qua đò

Heo may. Nghe rít gió
Con cài chặt liếp phen
Vẳng tiếng ho của mẹ
Mơ ngủ. Lúc nửa đêm

Mẹ ơi! Nhớ ngày đó
Nhà mình mãi nghèo khổ
Ốm. Nhưng mẹ vẫn cố
Cho con được đến trường

Mẹ ơi! Sao mà thương
Mẹ ơi! Sao mà nhớ
Con nhớ ngày gian khổ
Con thương mẹ. Tiếng ho.

28/10/2019

Ở BÊN MẸ

Ở bên mẹ. Thấy mình nhỏ bé
Ở bên mẹ. Muốn được mẹ sai
Chiều sẫm tối. Mong bóng mẹ hoài
Quanh gánh ai. Làm con nhớ mẹ
Xa mẹ rồi. Đường đời dẫu bế
Muốn một ngày. Có Mẹ, Mẹ ơi!

26/5/2020

NHỚ BẠN

Nhớ bạn. Chiều buông càng thấy nhớ
Nỗi buồn chan bát cơm ăn dở
Lá cây rừng ngưng đọng ánh yêu thương
Con chim nào. Lảnh lót tiếng quê hương.

Gò la 1968

DÂN TOÁN LÀM THƠ

Dân Toán mà cũng làm thơ
Người đời nghe những nghi ngờ. Có hay
Hàm số đồ thị cả ngày
Vẽ lên vẽ xuống. Mê say cái hình
Họ bảo: Chắc cũng thông minh
Nhưng mà có lẽ cái tình khô khan
Người ta. Chén rượu cung đàn
Mình. Còn mãi miết trên bàn chứng minh
Người ta. Lả lướt ý tình
Mình. Lòng ân ái mỗi mình em thôi
Bỏ qua nghi hoặc của đời
Văn thơ dân Toán bỗng rơi trắng ngàn.

Hà Nội 11/5/2020

CON VỀ NHÀ MỚI

Tết này. Con dọn về nơi ở mới
Nỗi buồn vui. Cứ lẫn lộn mãi con ơi
Chiều tối nay. Như thường ngày bố đợi
Tiếng cháu con í ới dưới cầu thang
Mong phút giây sung sướng ngập tràn
Được ôm choàng thằng cháu mình yêu quý

Vẫn biết rằng. Lớn khôn rồi phải thế
Vẫn biết rằng. Không thể mãi ôm con
Nhưng sao. Cứ đến mỗi chiều hôm
Bố lại thấy. Nỗi cô đơn trống vắng
Khi nhà mình. Bốn bề im ắng
Hàng sấu xanh. Đứng lặng bóng im lìm
Thấp thoáng xa xa là những bóng chim
Bay tìm về nơi đâu vội vã
Hoàng hôn cùng cỏ cây hoa lá
Gieo vào lòng buồn bã con ơi.

10/1/2020

KHÓC THƯƠNG EM TRAI

Em đã đi xa. Xa thật rồi sao
Lo tang em. Gạt lệ trào bên má

Ngày bố mất. Anh ôm em quẩn tả
Đùm gạo ninh nồi rau má em ơi
Mẹ nhai cho em. Mong sống lần hồi
Ơn đất trời. Cũng thương cho khôn lớn

Nhớ mãi cái thằng cu. Lên ba lên bốn
Lon ton theo anh. Tát cặn đoạn ngòi
Nhặt con tôm con tép con cá còi
Mẹ thêm khế nhà có nồi canh ngọt

Mặc lại của anh. Quần dài quá gót
Anh xắn cao lên mấy đọt. Em cười
Mẹ bảo. Miễn sao ấm là được rồi
Làm em út. Chịu khó thôi con ạ

Nhà mình nghèo. Chẳng sắm sanh gì cả
Tối anh rủ em đi giã gạo nhờ
Chân nhỏ con con cũng nhún hờ hờ
Anh kể chuyện đọc thơ. Em thành bạn

Ngày dẫn em đi học chữ trường làng
Em đứng xếp hàng. Lòng anh vui lắm
Tối tối về. Cầm tay em nắn
Tháng sau. Em viết chẳng cần ai
Và không ngờ đến một ngày mai
Chữ em tô đẹp. Nét ngài nét phượng

Khoai dong riềng với canh rau muống
Thi đại học. Vượt xa ngưỡng lấy vào
Ôi! Tôi có đưa em. Yêu quý biết bao
Anh tự hào với xóm làng bè bạn

Anh em mình. Lớn lên cùng năm tháng
Dù dặt nhau. Mãi sáng rạng đường đời
Ngày mẹ khuất núi. Mấy anh em tôi
Trào nước mắt ôm nhau nơi mộ mẹ

Sao lại thế. Em ơi! Sao lại thế
Cháu con đông vui. Dâu rể xum vầy
Cơ ngơi to đẹp. Tâm huyết em xây
Em ra đi. Thế gian này buồn lặng

Xa em thật rồi. Trong anh thiếu vắng
Một người bạn thân nặng nghĩa tình
Một thằng em bé bỏng mãi trong anh
Anh cứ khóc một mình thôi em ạ

Chiều nghĩa trang. Nắng hong mờ mả
Về sau cùng. Nấn ná bên mộ em
Gửi gắm láng giềng. Hàng xóm cạnh bên
Vòng khói hương cuộn men bờ cỏ dại

Em ơi! Em ơi! Em ở lại
Anh về đây. Thương. Thương mãi em thôi.

3/2/2020

CHỈ CÓ NGÀY XA XUA ẤY

Và có lẽ. Chỉ có ngày xa xưa ấy
Anh em mình thức dậy đã có nhau
Bắp ngô nướng. Mỗi đứa một đầu
Sách học rồi. Giữ mai sau em học
Máy xe lỏi. Sớm chiều lóc cóc
Học vội về. Còn dóc thăm với anh
Tối để lò chần đồ. Chạy vòng quanh
Bị rần cần. Thương anh. Em khóc mãi
Thời gian ơi! Có bao giờ trở lại
Heo may về. Ổ rom trái ôm nhau
Chăn chiên mỏng. Đắp chiếu kéo lút đầu
Lũ thạch sùng ở đâu kêu em sợ
Thời gian ơi! Sao mãi làm ta nhớ
Nhớ em tôi. Nhớ quăng đòi gian khổ
Anh em mình. Luôn được ở bên nhau.

6/2/2020

NGÀY XUÂN VỀ VỚI CỔ HƯƠNG

Ngày xuân về với cổ hương
Mưa giăng lối cũ. Nẻo đường mờ xa
Bâng khuâng. Hình bóng quê nhà
Mái tranh bờ đất. Mẹ già nhớ thương
Tinh mơ. Kéo tép bờ mương
Lung còng ruộng mạ. Bóng vương nắng chiều
Tết. Nhà nhà dựng cây nêu
Làng trên xóm dưới. Tiếng kêu lợn gà
Đì đùng. Pháo nổ gần xa
Lửa đêm nôi bánh. Cả nhà đoàn viên
Anh về từ lớp sinh viên
Em nơi khói lửa. Mãi trên biên thù
Mẹ vui. Lệ ngấn bờ mi
Vượt lên giông bão mà đi trong đời
Chợ chiều nón rách áo tôi
Bóng ai. Bóng mẹ ta thời khổ xưa
Cỏ may vòng khói hương mờ
Bước chân quẩn mãi. Quanh mờ mẹ cha.

27/1/2024

ĐI Ở

Năm, Sáu tuổi. Phải xa nhà đi ở
Đêm đầu tiên. Thấy nhớ mẹ vô cùng
Bưng bát cơm. Thương nhớ dẻ khoai sùng
Thương em khóc. Khát khô dòng sữa mẹ
Đi chăn bò. Mãi nhìn về lối rẽ
Con đường mòn. Có mẹ phía làng Si
May có bạn. Sáng í ới cùng đi
Bò theo đàn. Em gì kéo nổi
Nhà mẹ nuôi. Không con trai nối dõi
Hai chị thương em. Tối tối mắc màn
Mỗi lần về. Buộc gửi túm ngô rang
Giúp mẹ đẻ. Bươn qua ngày đoạn tháng.

Nhưng một hôm. Tiếng người đòi va chạm
Khiến lòng em. Bỗng thấy nản vô cùng
Nước mắt lưng tròng. Đầu óc ong ong
Tối đường vòng. Chạy tìm về với mẹ
Chui lòng mẹ. Cứ khóc thôi mãi thế
Mẹ ơi! Mẹ ơi! Từ nay con không thể
Ở xa nhà. Xa mẹ được nữa đâu
Thà ở nhà. Cùng ăn cháo ăn rau
Con đi mót tận đồng sâu. Cũng được
Ôm chặt con. Áp má đầu mẹ khóc
Thương con thơ. Sớm khó nhọc trong đời
Hít má con. Mằn mằn giọt mồ hôi
Qua đốt này. Trời sẽ sáng con ơi
Mẹ sẽ tìm nơi. Cho con học chữ
Ông trăng tròn. Vẫn chờ con trước ngõ
Ông mặt trời. Vẫn tỏa sáng mỗi bình minh.

30/7/2020

THANH MINH COVID

Thanh minh. Lòng tưởng nhớ mẹ cha
Covid ngáng đường. Chẳng thể qua
Từ thuở thân sinh mình khuất núi
Lần đầu tiên. Không được về nhà

Hoa quả tiền vàng với sét cơn
Chiều nay con thấp nén hương thơm
Nơi xa vái vọng về phần mộ
Bố mẹ quê nhà tha lỗi con.

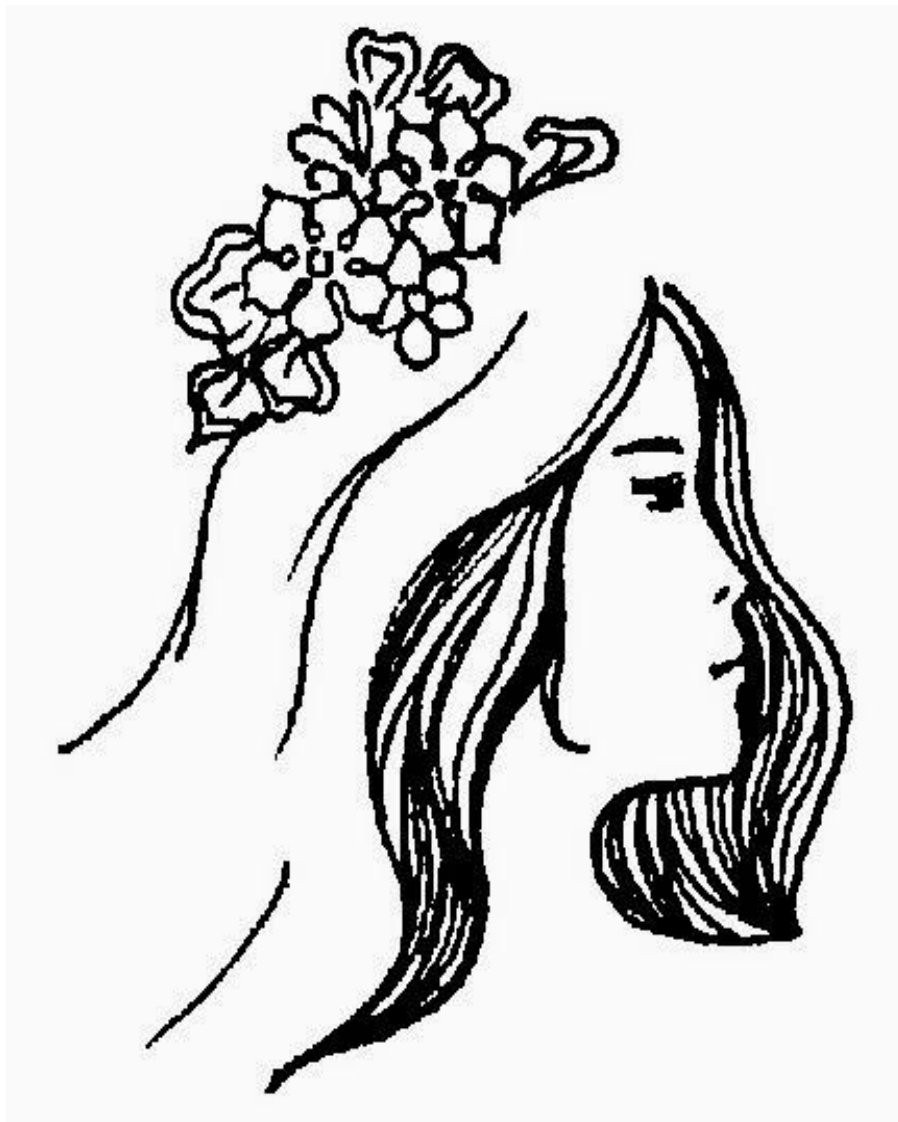
17/4/2022

THƯƠNG MÃI CON THÔI

Con đi làm suốt cả ngày
Đừng làm thức giấc giờ này ông ơi
Cầu thang ông bước nhẹ thôi
Có đừng xoong nồi. Khẽ khẽ chú nha
Thương con đến tận tuổi già
Y như nó vẫn còn là trẻ thơ
Tôi đi ra chợ bây giờ
Hễ con nó dậy. Bảo chờ mẹ nha
Tôi mua ăn sáng về nhà
Để con ăn tí. Kẻo mà muộn thôi
Mỗi hôm công việc xong xuôi
Con về huyết sáo. Là tôi vui thầm
Hôm nào. Mặt nó đăm đăm
Sao tôi trong lòng buồn lắm ông ơi
Chúng mình thương mãi con thôi
Dòng sông bên lở bên bồi. Tháng năm
Trăng non rồi lại trăng rằm
Mãi như con tắm. Rút ruột vì con
Ngoài kia. Chớp bể mưa nguồn
Đôi cò lặn lội. Thương con tháng ngày.

3/2019

ƯỚC VỌNG TÌNH YÊU

ƯỚC VỌNG TÌNH YÊU

Tôi muốn có một người
Yêu tôi suốt đời
Đi cùng tôi. Đến góc biển chân trời
Chia sẻ với tôi. Từng mẫu bánh

Tôi muốn có một người
Thức với tôi. Cùng những sao trời
Nơi vũ trụ
Xa xôi. Lạnh giá

Tôi muốn có một người
Xa nhau. Chốn phương trời
Nhớ tôi
Vùi chôn. Thầm khóc

Tôi muốn có một người
Tôi lâm bệnh
Thương quá
Mắt hoe. Lệ nhòe
Nâng bàn tay tôi. Áp má

Tôi muốn có một người
Thiếu tôi
Đời này. Vô nghĩa.

5/8/2018

NGÀY VẮNG ANH

Ngày vắng anh. Sao em ít nói
Nhìn chân trời. Vội vội bóng hình ai
Ngày vắng anh. Sao thấy rất dài
Có những lúc. Thời gian như ngưng lại

Sáng vắng anh. Mưa giăng đồng bãi
Mưa có dài đến chỗ anh không
Chiều vắng anh. Bốn bề gió lộng
Về phương anh. Em muốn theo cùng

Đêm vắng anh. Vui chần muốn khóc
Sao thấy phòng rộng quá. Anh ơi
Bầu trời sao hôm nay vẫn mọc
Anh có nhìn thấy bóng sao rơi

Vắng anh
Em tìm đến những tấm hình
Sông nước bao la. Biển cả quê mình
Mặt trời lên. Những buổi bình minh
Nơi bùng dậy trong anh. Thời trai trẻ
Nơi anh đánh dậm kéo te. Mưa sinh cùng mẹ
Nơi lần đầu tiên
Chúng mình nắm tay nhau
Đi trong gió lộng chiều hè

Ngày vắng anh. Em biết làm gì
Khi thiếu anh. Em còn một nửa
Anh ơi anh. Đừng đi xa nữa
Em đứng hoài hiên cửa. Đợi chờ anh

Vắng ai. Đừng vắng một người
Mà tôi yêu quý suốt đời của tôi.

25/3/2022

THU VỀ PHỐ CỐM VÒNG

Anh dắt tay em
phố Cốm Vòng Hà Nội
Gió mơ màng
nắng nôi những hàng cây
Cốm ngậy thơm
đào mạn má hây hây
Chiếc lá vàng
ngiên bay tìm bến đỗ
Mùi cà phê
quán thơm lưng góc phố
Đôi duyên ương
cười rạng rỡ bên nhau
Mùa thu về
khắp phố xá đổi màu
Mát dịu êm
màu yêu thương mềm mại
Anh đi bên em
đón mùa thu trở lại
Thu Cốm Vòng
cứ ở mãi trong ta.

10/8/2020

BẾN XƯA

Tôi lại về đây với bến xưa
Heo may làn gió lạnh đôi bờ
Nón lá ven đê chiều quạnh vắng
Con thuyền trôi giữa nắng bơ vơ

Người có bao giờ nhớ đến tôi
Có nghe sóng vỗ phía chân trời
Có nằm mơ thấy dòng sông cũ
Có buồn man mác bóng mây trôi

Tôi chôn kỷ niệm bến sông này
Bạc đá dốc đò náu cánh tay
Người đông quần quệt đầu xe đạp
Thương tôi em gột đỏ bàn tay

Mất bến nước xưa mất bóng người
Con đò bạc đá bỏ tôi rồi
Cây cầu hò hững hờ trên sóng
Nỗi buồn phiêu dạt giữa dòng trôi.

20/1/2022

CỔ NHÂN

Thuở ấy gần nhau chẳng có bao
Cái thời nhựa sống đang dâng trào
Giữ mãi trong nhau tình cảm đẹp
Nhớ nàng lòng dạ bỗng xôn xao

Đã bao giờ dám cầm tay đâu
Có lần. Nhìn trộm em hồi lâu
Hình như em biết là yêu dấu
Gặp ánh mắt tôi. Vội cúi đầu

Hôm ấy. Chỉ mình tôi với em
Ngoài hiên. Vết nắng đã lên thềm
Làm sao em cứ rung rung khóc
Em đã làm tôi dạ yếu mềm

Thế mà em vội bỏ trần gian
Đi xa giữa lúc tuổi xuân tràn
Để tôi mang mãi theo dòng lệ
Dòng lệ thương em với gió ngàn.

26/10/2019

ĐI CHỢ KHI VỢ VẮNG NHÀ

Trời ngớt mưa
Anh đội ô đi chợ
Mang theo cả phương trình, hàm số
Mang theo cả bài thơ đang dở
Và mang theo cả tình em đó. Em ơi!

Khi ở gần nhau. Tình không nói được thành lời
Khi xa nhau. Tình thì thầm bên cửa
Thì thầm cả khi ngoài đường phố
Và thì thầm trong giấc ngủ cô đơn

Anh băng qua con đường. Đầy xe cộ
Nghĩ về em. Những năm tháng miệt mài
Trượt vũng nước. Bắn tung quần loang lổ
Nghĩ về em. Vội vã mỗi sớm mai

Bắt chước em. Anh mua rau mua đồ
Và mua cả tình người ở đó
Kẻ bán người mua. Biết em khắp chợ
Chợ của em. Toàn những người quen

Mỗi sáng mai
Có một người con trai. Đi chợ
Mang theo cả phương trình, hàm số
Mang theo cả bài thơ dang dở
Mang theo cả tình yêu với vợ
Mang theo cả tình yêu với con
Một thoáng vui vui
Một thoáng buồn buồn
Theo nhau. Cùng ra chợ.

14/5/2014

CHẲNG CÓ GÌ QUAN TRỌNG ĐÂU EM

Chẳng có gì quan trọng đâu em
Nắng rát đầu. Mũ nón đội lên
Mưa ướt áo. Ta thay áo khác
Com có thiếu. Ta nấu mì thêm
Canh có mặn. Ta thêm tí nước

Chẳng có gì quan trọng đâu em
Phiên chợ này. Bán hàng ế ẩm
Phiên chợ sau. Sẽ lắm người mua
Sương muối nhiều. Rau màu bị úa
Vụ mùa này. Lúa sẽ trĩu bông

Chẳng có gì quan trọng đâu em
Không may đại. Bị mất hết tiền
Của thay người. Thần tiên bảo thế
Anh không hiểu. Sao có những kẻ
Thua tiền tài. Có thể nhảy sông

Mai An Tiêm. Đảo hoang sóng gió
Nhặt hạt giống. Gây loài dưa đỏ
Thành Nga Sơn quê mình từ đó
Chẳng có gì quan trọng đâu em
Khi anh có tình em ở bên.

6/1/2020

GIỮA ĐẤT TRỜI XA LẠ

Giữa đất trời xa lạ
Ồn ào và hối hả
Anh ơi! Đừng bước nhanh
Cầm tay nhau. Anh nhé

Sao mà mong. Mong quá
Cái phút giây. Phải xa
Chờ anh. Nơi đất lạ
Thấy nhau. Mừng khôn tả

Đội nhau và chờ nhau
Bàn tay nhớ bàn tay
Giá như cứ thế này
Đường đời vui biết mấy

Em ơi! Nhớ mãi ngày
Bốn bàn tay. Nóng hồi
Đừng buông nhé. Anh ơi!
Lạc mất một kiếp người.

29/3/2020

HOA GIẤY

Yếm em. Mỏng tựa giấy hồng
Ai thích thì ngắm. Xin đừng động vô
Thân em. Vươn níu băng quơ
Gặp tay là bắt. Gặp bờ là nghiêng
Nhưng đừng sàm sỡ vô duyên
Gai dài sắc nhọn. Nó xuyên đau lòng
Phất phơ cái mảnh yếm hồng
Nhưng yêu. Chỉ chốn mặn nồng mới yêu.

28/11/2020

NHƯ KHÔNG BẾN BỜ

Sao buồn. Buồn thế em ơi
Nhà trong vắng lạnh. Ngoài trời vẫn mưa
Hoa thơm. Nở chẳng đúng mùa
Quả ngọt. Mà chẳng làm vừa lòng ai
Dắt nhau. Suốt chặng đường dài
Để gì bỏ mặc. Con người thủy chung
Ra đi. Em chẳng chạnh lòng
Mà người ở lại. Như không bến bờ.

20/10/2014

MIỀN TRUNG NHỚ EM

Anh đi xa mãi miền trong
Chắc em canh cánh những mong cùng chờ
Thương em bận bịu con thơ
Sớm chiều hàng họ. Biết nhờ cậy ai
Miền Trung. Suốt chặng đường dài
Buồn chi buồn rứa. Nhớ hoài em yêu
Những cồn cát trắng như thiêu
Những vùng cây cỏ. Kháng khiu mỗi mơn
Trường Sơn mây quyện gió vờn
Chạy hoài chạy mãi vẫn còn Trường Sơn
Tàu đi cho dạ bồn chồn
Nửa lo trong đó. Nửa còn ngoài kia
Giá gì hai đứa cùng đi
Miền Trung chắc cũng ít khi thấy buồn

Quảng Ngãi 5/1989

RỬA BÁT CHUNG

Bữa tối. Ăn uống xong rồi
Mấy chồng bát đĩa xoong nồi bẩn dơ
Một mình. Một bóng đèn mờ
Thương em. Rửa mãi bao giờ mới xong
Anh làm chung với. Được không
Em xoa anh trắng. Xoay vòng quá hay
Bàn tay. Khẽ chạm bàn tay
Dậy bao cảm xúc. Cái ngày mới quen
Lần đầu. Được cầm tay em
Vừa ấm vừa mềm. Giữ mãi em ơi
Thoắt cái. Chồng bát hết rồi
Xoa tay em dưới nước trôi ngọt ngào.

18/10/2018

TẮM ÁO QUÝ

Tắm áo quý
đâu phải vì vải tốt
Mặc vừa người
kiểu mốt mình ưa
Ta yêu vợ
đâu phải nhiều tiền của
Vắng bóng nàng
lòng dạ bơ vơ.

8/5/2020

THƯƠNG EM

Em ngồi thiền định mỗi giờ
Bóng anh lặng lẽ. Ngồi chờ em thôi
Em tu. Tu cả một đời
Để anh. Đứng giữa đất trời. Thương em.

15/6/2022

TỐI TRỜI CÓ NHAU

Hoàng hôn dần khuất chân trời
Cho tôi mong ngóng bóng người của tôi
Mãi ao ước ở trong đời
Tối về cửa khép có người mình yêu
Hai trái tim. Một túp lều
Cùng là nghèo khó. Cùng nhiều mộng mơ
Ước mơ có đứa con thơ
Ước mơ tổ ấm riêng tư đời mình
Gục vai chồng vẽ mái tranh
Anh ơi. Cửa sổ nhìn quanh sao trời
Ôi! vẽ thêm nhé em ơi
Ánh trăng khuya với nụ cười bên nhau
Chỉ là mộng tượng mai sau
Mà lòng đã thấy trải màu yêu thương
Em ơi. Khi bóng chiều vương
Ta về. Đem cả yêu thương cùng về.

24/6/2020

YÊU QUÊ CHỒNG

Em lại muốn được về quê. Anh ơi!
Nơi có biển khơi có lúa đồng bát ngát
Khi triều lên sóng vỗ bờ rào rạt
Những đàn hải âu dang cánh lưng trời
Được thở cùng anh hơi gió mặn biển khơi
Biển đã thấm trong anh từ thời thơ bé
Biển đã giúp anh mưu sinh cùng mẹ
Tát cạn đoạn ngòi đãi mẻ tép riu
Nhặt củi dạt đê những đợt sóng triều
Càng nghĩ. Càng thấy thương nhiều anh ạ
Em yêu anh. Yêu tháng ngày vất vả
Yêu dòng sông. Yêu nón lá đồng quê
Yêu con cua con cáy. Bãi ngoài đê
Hoàng hôn muộn. Thương thân cò lẻ bóng.
Bố mẹ ơi! Con về nhà chồng
Mãi thấy buồn. Không ngày chăm bố mẹ
Bố mẹ xa rồi. Chỉ được nghe anh kể
Phiên chợ chiều. Ai vẽ bóng mẹ ta
Con cảm ơn mẹ. Con cảm ơn cha
Đã cho con tình yêu thương tất cả
Yêu chồng con. Yêu đồng bãi quê nhà.

7/6/2020

BÊN THỀM MÙA XUÂN

Xuân về đào nở én bay
Áo dài tha thướt bàn tay ấm nồng
Bàn tay ân ái vợ chồng
Dắt nhau đi giữa mêng mêng đất trời
Cây đu đưa nẩy lộc đâm chồi
Hoa đu đưa sắc thắm nụ cười đôi ta
Đình làng tiếng hát lời ca
Anh ngưng bước đợi. Đón tà áo em
Đôi ta chân cứng đá mềm
Đôi chim ríu rít bên thềm mùa xuân.

29/2/2024

TIẾC MÃI

Đêm qua mộng寐 thấy em
Bờ tre mái rạ bậc thềm bóng trưa
Lưng ong dắt khóm mạ thừa
Vai tròn vương nắng ruộng bừa đồng xa
Ôi! Nàng tiên của quê ta
Tỉnh ra. Tiếc mãi. Giá mà đừng mơ.

GỬI TÌNH THEO GIÓ

Tôi mơ tình cất tình đời
Gửi đi theo gió đến người phương xa
Nỗi buồn chìm bóng mây qua
Còn đâu chim hót nụ hoa mỉm cười
Ai đi về phía chân trời
Ai mang theo cả quãng đời của tôi
Nỗi niềm cùng hạt mưa rơi
Xòe tay ra đón quãng đời của em
Vô tình. Chẳng biết chẳng quen
Vội tan theo bạn. Đi tìm về sông
Còi tàu. Xé nát tầng không
Tràn xuống nỗi nhớ nỗi mong ngày về
Hoa phượng đỏ rực trưa hè
Cảm ơn bóng dáng bạn bè tuổi thơ
Biển xanh. Một thoáng mơ hồ
Có ai đứng ở bên bờ xa xôi
Có ai. Nhiễm phải tình tôi
Có ai. Thương cảm con người thủy chung.

25/4/2022

MỖI LẦN CHỜ EM

Lần đầu được chờ em
Đứng hoài bên cột điện
Ánh trăng rằm khó quên
Ngã ba thành kỷ niệm

Mỗi lần được chờ em
Cuộc đời như ngưng lại
Mỗi lần được chờ em
Lòng anh thành trống trải

Em ơi em có phải
Hạnh phúc ở chờ mong
Mà em giam anh mãi
Một mình dưới trăng trong.

Thị Xã 1974

TÌM LẠI NGƯỜI DUNG

Tôi về tìm lại người dung
Chơi ô đánh đáo. Lúc khùng cãi nhau
Mẹ kêu. Dạ với đâu đâu
Bạn kêu. Thoắt cái đã mau khỏi nhà
Mẹ về có miếng bánh đa
Dấu nơi túi áo. Nhớ quà bạn thân
Mãi rồi đến một ngày xuân
Phồng phao. Hai đứa quên dần trò chơi
Bạn nay cấy lúa thạo rồi
Tôi đi nhổ mạ cho đời có nhau
Gánh mạ rải cánh đồng sâu
Chân ai trắng nõn. Bùn giàu ai thương
Thủy nông. Nạo vét bờ mương
Áo ai ướt sũng. Ai vương nỗi lòng
Trời ơi! Có một chiều đông
Ai đi lấy chồng. Ai dạ ngẩn ngơ
Tuổi trai. Trai mãi khù khờ
Thương ai. Thương mãi. Đến giờ. Vẫn thương.

22/4/2019

TÌNH YÊU LÀ SỰ SỐNG

Anh muốn được dắt tay em
Đi giữa cuộc đời
Chẳng cần biết phía chân trời
Là núi cao hay biển rộng
Tình yêu là sự sống.

25/3/2021

GẶP AI

Gặp ai
như gặp người yêu
Cuộc tan
vẫn cứ bao điều dở dang
Người đi
khuất nẻo đường làng
Người về
dan díu chưa sang được đò.

5/1974

DẤU CHẤM THAN!

Anh yêu em
ngày hè hoa phượng nở
Nụ hôn đầu
nổi nhớ đầy vơi
Hồn thơ
bồng đảo dạt em ơi
Em là
dấu chấm than
trong đời anh đó
Thời gian trôi đi
có mờ dần đau khổ
Mối tình đầu
mãi ở trong anh.

BIẾT LÀ

Biết là gạo chẳng thành cơm
Mà tình ai cứ mãi thơm trong lòng
Dầu là hết ước hết mong
Vẫn mang giây phút nặng lòng trong nhau
Ngược xuôi chìm nổi bể dâu
Cuối đời. Thấy bắc nhịp cầu trong tim.

MUỐN LÓT TÊN EM

Muốn lột tên em
bằng cả mùa Thu
Cho bình minh
ảo mộng bóng sương mờ
Cho trăng thanh
ru em vào giấc ngủ
Cho mùa về
rạo rức hồn thơ.

TÌM EM TRONG ẢNH

Tìm em trong ảnh. Giữa đám đông
Nụ cười hiền dịu. Đôi môi hồng
Dáng đứng nghiêng nghiêng. Tà áo mỏng
Anh nhớ em nhiều. Em biết không.

NHỚ NHAU

Con nhện
Chợt ngừng giăng tơ
Con chim
Ngơ ngẩn bên bờ giậu xanh
Hồ ao
Bóng nước lặng thình
Hình như
Hai đứa chúng mình nhớ nhau.

SÁNG CHIỀU

Sáng ra
tia nắng dọi
Nhớ em
phía chân trời
Chiều về
con gió thoảng
Em thì thầm
trong tôi.

TRĂNG HẠ HUYỀN

Tỉnh giấc. Quạnh hiu. Ánh nguyệt mờ
Vào qua song cửa. Vẽ vằn thơ
Hạ huyền một mảnh. Lòng em khuyết
Phận bạc. Thương mình. Mỏng sợi tơ.

ÁNH MẮT

Mấy mươi năm ấy đã xa rồi
Ánh mắt ơi! Sao mãi theo tôi
Bến nước con đò. Trong giấc mộng
Cánh bèo phiêu dạt giữa dòng trôi.

CHỈ CHỤM ĐẦU

Suốt cả cuộc đời sống với nhau
Dẫu thời nhá mạch với canh rau
Hay thời tiền bạc. Xài không hết
Chẳng biết quay lưng. Chỉ chụm đầu.

TRƯA KHUYẾN NÔNG

Tôi đi trên đất Khuyến Nông
Nhớ ai lòng dạ băng khuâng lạ kỳ
Đường mòn lối nhỏ quen đi
Đồng quê lúa chín thăm thì bên nhau
Trường xưa. Mái rạ bạc màu
Phòng này ai đợi. Đợi lâu ai về
Bờ ao. Con cuốc gọi hè
Gọi vang kỷ niệm. Gọi về nhớ thương
Nhớ ai. Cùng những nẻo đường
Thương ai. Thương cả mái trường đơn sơ
Trống trường tan. Buổi nắng trưa
Hình như bóng dáng người xưa bên hè
Hình như. Cũng chỉ hình như
Người anh hỏi đã đi từ rất lâu
Ngẩn ngơ. Một tiếng ve sầu
Nắng vàng lặng lẽ. Đổi màu thời gian
Sân trường. Vẫn xác lá bàng
Học trò. Vẫn giống buổi tan học trò
Phút thôi. Lặng ngắt như tờ
Còn mình tôi với bóng trưa. Ngậm ngùi.

5/1979

KHÓ NGỦ

Buông màn. Đèn tắt đã lâu
Bóng đen dần đã sang màu của đêm
Gối mềm chăn ấm đệm êm
Mấy lần đếm số. Lại thêm mấy lần
Nghiêng mình nhắm mắt co chân
Âm u những tiếng ve ngân trong đầu
Trở mình ôm gối hồi lâu
Tiếng gì nhè nhẹ ở đâu dìng dìng
Lò đi mọi thứ quanh mình
Vẫn như tơ nhện chẳng tình quanh tôi
Hình như đang có một người
Nhớ tôi ở chốn xa xôi đêm trường.

NÀNG TIÊN CÁ

Tôi mộng mơ có một nàng tiên cá
Yêu tôi hơn cả Biển Đông
Nơi sóng xô ngụp lặn mấy vòng
Nàng lại về bờ đá. Tìm tôi mong đợi

Dưới đại dương đời vui lắm anh ơi
Tung tăng vùng vẫy giữa biển khơi
Lướt nhanh trên sóng biếc mây trời
Lặn xuống cả những nơi tầng sâu huyền bí

Chẳng ai cần giàu sang phú quý
Chẳng có người cãi lý đánh nhau
Ngủ không cần nhiều đâu
Ăn cũng ít và chẳng cầu kỳ nhiều món

Thế mà eo vẫn thon
Vai vẫn tròn
Da vẫn mịn thom mùa hoa dẻ
Lúc nào cũng nụ cười tươi trẻ mộng mơ
Nàng yêu tôi từ những vần thơ
Tôi yêu nàng từ những bất ngờ nàng có

Bỗng bàng hoàng ôm choàng cơn sóng vỗ
Bỗng thực hư tan vỡ mộng mơ
Dấu chân trần in trên cát bờ vờ
Nước biển mặn còn dạt dờ môi miệng

Giữa đêm trường lòng ai xao xuyến
Muốn mau về gặp lại biển. Biển quê ơi!

XUÂN NÀY EM CÓ VỀ QUÊ KHÔNG

Xuân này em có về quê không
Về bậc đá nơi bến sông anh đợi
Chắc dịp này chưa mùa nước nổi
Đôi le le hụp lội giữa dòng trôi
Nước sông quê quẩn bóng mây trời
Anh quẩn bên em. Nương dâu bến đợi
Tiếng gọi đò. Ơi ọi bên sông

Xuân này em có về quê không em
Con đường quen. Anh đi vòng may gặp
Ngõ nhà em. Giậu cúc tần thẳng tắp
Con chim sâu chuyền khắp vườn cam
Lối mình đi. Thơm lựng mùa vàng
Áo gụ mịn màng bờ vai em tròn lẳn
Cái duyên thầm cứ mãi lặn trong anh

Có xuân nào chúng mình cùng về quê không em
Mãi ước thềm. Nay già nua rồi đấy
Em biết không. Những lối đi ngày ấy
Lấp cả rồi. Chỉ còn nước chảy dòng trôi
Như lòng anh thương mãi em thôi.

HÒ HẸN THỜI COVID

Hò hẹn mà nàng đứng cách xa
Khẩu trang che kín. Nhận không ra
May còn gặp nụ cười trong mắt
Thầm nói. Tình ta vẫn mặn mà.

DÁNG ĐẠO HỒI

Co vid bắt em giấu nụ cười
Gặp anh. Em mới cởi ra thôi
Khẩu trang. Giữ kín khuôn trăng đẹp
Trăng đẹp bên trong dáng Đạo Hồi.

GIÃN CÁCH ANH GIÃN CÁCH EM

Giãn cách nơi em. Giãn cách anh
Đường về nhộn nhịp. Bỗng buồn tên
Nhà nhà cửa nẻo im thin thít
Bóng điện chờ ai mãi một mình

Giãn cách nơi anh. Giãn cách em
Thương đôi mắt đẹp phải buồn thêm
Chiều buồn nhưng nhớ ngoài song cửa
Em có hoài theo những bóng chim

Hiểm họa em ơi. Trái đất này
Người người cả nước chum bàn tay
Sài Gòn khăn trắng đầu em nhỏ
Thương cảnh hồi hương cát bụi bay

Nghe rộn trong đêm những tiếng đàn
Vang lên giữa tĩnh mịch không gian
Niềm tin về một ngày tươi sáng
Nhân loại khái hoàn. Co vid tan.

3/8/2021

MÙA THU COVID

Em bảo anh ơi thu đã sang
Sà bên bậu cửa lá thời gian
Nằm nhà. Giãn cách ngừa Covid
Nhỡ cả chiều thu cả nắng vàng

Mới sớm. Bầy chim hót líu lo
Như chưa có dịch già bao giờ
Đùa nô nháy nhót tung cành lá
Vụt bay. Thoáng cái tí xa mờ

Thơ thần bên em. Chiếc lá vàng
Trời xanh mây trắng gió mơn man
Trời thu em dấu trong đôi mắt
Gieo chốn lòng anh nổi xốn xang

Em ơi! Thu đến lá vàng rơi
Còn bao nhiêu nữa ở trong đời
Thu sau em nhé. Tàn Co vid
Dắt nhau đi khắp bốn phương trời.

8/9/2021

ANH LẠI VỀ ĐÂY EM ƠI

Ngày gặp em bên bờ Sông Mã
Bị hút hồn bởi đôi mắt bồ câu
Bởi cái nhìn đượm tình hồn hậu
Giữ mãi trong anh giây phút ban đầu

Năm trôi qua. Tháng trôi qua
Mãi theo tôi. Đôi mắt lệ nhòa
Mãi theo tôi. Nước dòng Sông Mã
Nước dòng sông nặng những phù sa

Hôm nay anh lại về đây em ơi
Vẫn thấy đâu đây. Ánh mắt em cười
Và bờ đê chỗ chúng mình ngồi
Tay em lặng im trong tay anh nóng hổi

Và từ ngày hôm đó. Em ơi
Lúc nào anh cũng thấy vui thôi
Anh thích đi trong tiếng mưa rơi
Anh muốn được giúp đỡ mọi người
Trong anh luôn có một nụ cười em ạ!

Nhớ không em. Buổi tối hè oi ả
Chúng mình vào cửa hàng ăn thị xã
Bánh mì bẻ đôi. Anh ơi còn nóng
Chia nhau hai đĩa ăn cùng
Điện tròn lung linh cho má em hồng
Kem Toàn Thành hai đĩa mút chung
Anh ơi! Ngọt không?
Ngon vô cùng. Không thể tả
Sao mà thấy thương thương quá em ơi!

Một chiều đông. Mưa phùn lạnh giá
Em dẫn tôi vào cửa hàng bách hóa
Quàng cổ tôi chiếc khăn pôla
Đứng gần đứng xa. Ngắm đi ngắm lại

Rồi bàn tay em vuốt vuốt mãi
Những nếp nhăn trên vải áo bông
Trước gương. Em vẽ ngượng ngùng
Lần đầu tiên hai đứa soi chung
Tôi hỏi: Đẹp đôi không?
Em dụi yêu tôi
Đẹp đôi rồi. Hỏi mãi!
Tình yêu ơi!
Đẹp như trong huyền thoại
Như khóm lúa bờ khoai
ngô bãi quê mình

.....

Hôm nay. Anh lại về đây em ơi
Nhìn mãi những làn mây xa tít chân trời
Nhìn mãi dòng sông lặng lẽ buồn trôi
Lau giọt nước mắt mình
Thương mãi em thôi.

NHỚ KHÔN NGUÔI

Tôi nhớ ngày xưa hai đứa
Lớn lên giữa mảnh đất nghèo
Tôi nhớ ngày xưa hai đứa
Học cùng một lớp thân yêu
Mình ơi! Nhớ ngày khai giảng
Đông Thành* cò trống reo vui
Mẹ may cho manh áo mới
Ta đi mở cửa cuộc đời
Trang sách đầu tiên cùng giờ
“Việt Nam đất nước ta ơi...”
Mênh mông trong lòng rộng mở
Ước mơ tới những chân trời.

.....

Thế rồi năm tháng mãi trôi
Tôi nghe như sóng vỗ cuộc đời
Nhà tôi phiêu bạt miền đông ấy
Xa rồi... Xa mãi... Nhớ khôn nguôi...

1970

* Trường cấp 1 Đông Thành Nga nhân, Nga Sơn, Thanh Hoá.

YÊU

(Thân tặng mọi người nhân ngày Valentine)

Yêu! Là tự trói mắt mình
Yêu! Là nợ trả duyên tình kiếp xưa
Yêu! Là lửa cháy trong mơ
Là thân coi nhẹ nắng mưa bão bùng
Yêu! Là ra nhớ vào mong
Là trào giọt lệ. Ngấn vòng nửa đêm
Yêu! Là thốn thức con tim
Là sa mộng mị. Tự tìm khổ đau
Yêu! Là ham muốn gần nhau
Là ghen. Nỏ thích ai đâu đứng gần
Yêu! Là chẳng bắc bàn cân
Là khôn lẫn dại. Thánh thần dẫn ta
Yêu! Là nghĩ gần nghĩ xa
Là mơ vĩnh cửu. Dầu là viễn vông.

BIỂN ĐÊM

Nghe sóng biển rầm rì
Theo bước chân anh đi
Đêm sương về lành lạnh
Phương Nam
Vì sao nào lấp lánh
Như ánh mắt em gọi anh
Như trong lòng anh
Niềm tin. Cuộc sống.

Biển Quỳnh Minh 1970

YÊU THỜI 4.0

Tỉnh ra là nhớ đến anh
Vội nhìn điện thoại. Có xanh ánh đèn
Thấy màu tin nhắn sáng lên
Là như được sống ở bên anh rồi
Buồn khi im ắng lặng hơi
Canh khuya. Thương giọt sương rơi lặng thầm.

DUYÊN PHẬN

Vào đời gặp gỡ bao người
Chọn ai để sống suốt đời cùng ta
Chọn người da phấn mặt hoa
Hay người đậm đà bánh mật bình dân
Chọn người thành thị thanh tân
Hay người chuyên cần ruộng lúa nương ngô
Chọn người bộc bạch chuyện trò
Hay người kín tiếng trầm tư nổi lòng
Chọn người tính nết tương đồng
Hay là dị biệt cầu mong bù trừ
Vào đời những ước cùng mơ
Ưng người. Người có đứng chờ ta đâu
Đường đời trăm vạn bể dâu
Chỗ nào cũng có nhịp cầu đang xây
Ta đi. Đi suốt tháng ngày
Hình như duyên phận đã bày đón ta
Mới hay. Tục ngữ ông bà
Không ưng chẳng thích. Lại là trao tay
Cho yêu cho đắm cho say
Khi rẽ lối này mới đúng của ta.

21/12/2019

RÉT NGỌT VỀ

Nước Hồ Tây hình như không biết lạnh
Những con sóng đùa nhau trốn chạy vào bờ
Heo may về. Hàng cây đu trong gió
Núu vai nhau. Nghiêng ngả hát vu vơ
Đường Cổ Ngư nối đuôi nhau xe cộ
Điện lung linh. Hoa nở tối Hồ Tây
Chẳng chờ ai mà mãi muốn đứng đây
Ghế đá lạnh. Hàng cây nhòa bóng tối
Người ở đâu. Có nhớ về Hà Nội
Có nhớ chiều ngóng đợi. Tối Hồ Tây
Có mơ màng bàn tay ấm bàn tay
Hơi thở mình làn sương bay quẩn quýt
Hà Nội Hồ Tây. Đêm nay trời trở rét
Rét ngọt về cùng nỗi nhớ người ơi.

19/12/2020

CÓ NƠI TÌM VỀ

Anh ơi!
Nhớ buổi bình minh
Nhớ nơi hò hẹn
Chúng mình thành đôi
Nhớ nơi
Quên cả đất trời
Dưới làn mưa bụi
Là hơi ấm nồng
Còi tàu
Vang giữa tầng không
Đưa nhau
Vào cõi tiên bồng xa xôi
Để rồi
Từ đó anh ơi
Trái tim em
Đã có nơi tìm về.

CON MƠ HẢO HUYỀN

Đêm qua
Mơ thấy bóng anh
Huân chương đầy ngực
Bước nhanh đường làng
Cờ giông trống dục
Rộn ràng
Hai bên bông súng
Hai hàng theo sau
Chân em
Cuống quýt vào nhau
Tim em
Loạn nhịp buổi đầu gặp anh
Tỉnh ra
Nước mắt vòng quanh
Bàn thờ di ảnh
Đã thành cổ xưa
Buồng không
Lạnh ngắt như tờ
Già như trẻ lại
Con mơ hảo huyền.

10/4/2021

MÃI CÒN THEO ANH

Lúa mon morn. Đang thì con gái
Bàn tay ai. Mềm mại bùn nông
Chân trần. Tà áo lưng ong
Gió cong vành nón. Má hồng nắng mai
Đồng chiêm trũng. Mãi nhớ ai
Gió đồng chiêm trũng. Theo hoài tháng năm
Quên sao. Đêm giữa mùa trăng
Bờ nông giang nhỏ. Tay giăng qua cầu
Quên sao. Mương cỏ đồng sâu
Anh vục tay nước. Em lau vệt bùn
Quên sao. Nắng tỏa chiều hôm
Sáo diều bay giữa tâm hồn tuổi xuân
Ngày anh lên đường tòng quân
Bàn tay vẫy vẫy bóng dần khuất xa
Chiến chinh lòng để quê nhà
Có người em gái như là của anh
Thế rồi. Kết thúc chiến tranh
Em bỗng con nhỏ. Anh thành cô đơn
Thời gian dần xóa nỗi buồn
Gió đồng chiêm trũng mãi còn theo anh.

28/3/2020

HÒN VỌNG PHU

Nhớ em
Nhìn phía trời Tây
Nhìn sông
Nhìn núi
Nhìn mây hững hờ
Thấy hòn núi đá
Vọng phu
Thấy người thiếu phụ
Đứng chờ tháng năm
Tháng năm
Gió dập mưa dồn
Đá mòn
Nhưng dạ chẳng mòn em ơi
Mai đây
Không biết vào đời
Xa anh
Em có như người vọng phu.

1974

KHOẢNG KHẮC

Thị xã

Sao sáng đêm nay. Làm anh không ngủ
Trang sách Toán. Anh còn bỏ dở
Đi tìm em trong ánh sao trời
Và nghĩ hoài về những chuyện xa xôi.

Nga Sơn

Tỉnh ra. Nghe tiếng mưa rơi
Không sao ngủ được. Bồi hồi nhớ em
Ngõ ngang. Em hãy ở bên
Cầm tay mình. Lại đặt lên tay mình.

Ngọc Lặc

Lâng lâng. Mây quyện núi rừng
Xa xa non nước. Điệp trùng màu xanh
Em ơi! Có hiểu lòng anh
Yêu em hơn cả màu xanh cuộc đời
Màu xanh trải tận chân trời
Không bằng nỗi nhớ của người đi xa.

Mùa thi 1974

CÔ HÀNG XÓM

Tôi tìm về
Thăm lại miền quê
Giữa mùa hoa gạo
Đỏ bùng trời sao
Thoảng nghe trong gió
Tiếng ai thì thào

Tôi tìm về
Lóp cũ trường xưa
Trắng lên trang vở
Mắt huyền mộng mơ
Cây bàng còn đó
bóng ai xa mờ

Tôi tìm về
Bụi đỏ đường quê
Bóng người em gái
Vương trong nắng hè
Hàng cây ngan ngát
Ngân trong tiếng ve

Tôi tìm về
Lối cỏ triền đê
Đầu dây bé giữ
Anh rê cánh diều
Nắng chiều còn đỏ
Bé yêu đâu rồi

Tôi tìm về
Ngõ nhỏ ngày xưa
Có cô hàng xóm
Kéo te ven bờ
Có cô hàng xóm
Nhìn tôi thẫn thờ
Có cô hàng xóm
Vào trong giấc mơ.

31/3/2020

ANH NỢ EM

Anh nợ em
Một trưa hè êm ả
Rừng phi lao
Biển cả sóng trùng khơi
Biển mãi mặn
Nụ hôn đầu em ơi
Anh thương em
Thương mãi bờ tóc rối
Anh nợ em
Cánh cửa phòng hò đợi
Chủ nhật dài
Vội vội nỗi chờ mong
Anh nợ em
Vành nón uốn cong
Chân đạp vội
Triền đê chiều gió lộng
Anh nợ em
Một ngày đông băng giá

Hai bàn tay áp má
Lạnh làm sao
Anh nợ em
Từ những kiếp nào
Mà nhiều lúc
Bỗng dưng trào giọt lệ
Anh nợ em
Cả một thời son trẻ
Cả một thời
Xuân sắc của em qua
Anh nợ em
Cho đến tận tuổi già
Xa đất trời
Vẫn còn là mang nợ
Kiếp sau
Biết có còn gặp gỡ
Cho cuộc đời trả nợ
Em ơi!

QUÊ HƯƠNG CHÚNG MÌNH

Anh chưa một lần
Đến quê em
Nơi có núi xanh
Rừng xanh ngan ngát
Nương sắc đôi chè
Hương thơm ngào ngạt
Chú chim rừng
Say hót buổi bình minh.
Em có biết quê anh
Nơi biển xanh mênh mông
Có Hòn Nẹ
Có Cửa Sung
Có lúa đồng bát ngát
Khi triều lên
Sóng vỗ bờ rào rạt
Những cánh buồm nâu
San sát vô bờ.
Nhớ quá em ơi!
Ánh mắt ngày gặp gỡ
Cho ta quen nhau
Nơi biển xanh
Nơi rừng xanh
Con thuyền ngược xuôi dòng Sông Mã
Đẹp mãi quê hương của chúng mình.

1974

THU VỀ

Tiếng mưa rơi rả rích
Nước chảy dọc ngõ sân
Sáng thơm mùi hoa sữa
Mùa thu đang đến gần

Hoa phượng già cánh rụng
Ve chiều ít râm ran
Con đường làng tối muộn
Đã rơi chiếc lá vàng

Bờ ao con cá quẫy
Sóng lay động cánh bèo
Lũ gọng vó nhảy nhót
Mặt nước chiều trong veo

Thoáng bay một bóng chim
Cánh hoa rụng bên thềm
Hạt mưa bàn tay lạnh
Lòng em. Thấy nhớ anh.

THƯƠNG MÙA THU XƯA

Mùa thu lại về anh ơi!
Xác lá vàng rơi rơi
Ánh điện mờ sương gieo nỗi nhớ
Cánh chim nào ngang qua cửa sổ
Cho lòng em. Nhớ anh

Thu xưa có còn ở trong anh
Đèo nhau đi giữa chốn trăng thanh
Đường về nhà sao nay ngắn quá
Mỗi lần bàn tay anh áp má
Khiến lòng em xốn xang

Ngày ấy như là sống trong mơ
Sông nước mây trời. Vẽ vắn thơ
Bóng chiều về mang theo thương nhớ
Thứ bảy nào em không khó ngủ
Mong đến ngày được gặp anh

Có nào ngờ mình lại xa nhau
Để đời người chờ mãi thương đau
Thương xác lá vàng rơi rơi bờ đất
Thương những tháng ngày. Lặng xa mờ khuất
Thương mùa thu xưa. Anh ơi!

HÃY NGÃ VÀO LÒNG ANH

Hãy ngã vào lòng anh! Em ơi!
Anh muốn hôn nghìn lần em yêu quý
Muốn hôn lên một tâm hồn bình dị
Đã trở thành nếp nghĩ trong anh.
Hãy ngã vào lòng anh! Em ơi!
Anh muốn nâng bàn tay em lam lũ
Cấy lúa trồng rau. Khéo nhất nhà
Lên giảng đường. Chữ viết đẹp như hoa.
Hãy ngã vào lòng anh! Em ơi!
Anh muốn vuốt mái tóc dài như năm tháng
Đã rụng nhiều đi cùng gian khổ cuộc đời
Vẫn xanh màu khát vọng tuổi hai mươi.
Hãy ngã vào lòng anh! Em ơi!
Anh muốn ấp trong ngực anh. Trái tim em đây khát vọng
Khát vọng yêu anh. Khát vọng cuộc đời
Hai trái tim này gắn lại một đôi.

1973

227

HAI MƯƠI THÁNG MƯỜI

Hôm nay. Hai mươi tháng mười
Tôi đi rửa bát cho người tôi yêu
Máy giặt. Tôi bấm quay đều
Phơi khô gấp lại. Bao nhiêu áo quần
Vườn rau. Trồng mãi trên trần
Tôi bơm nước tưới. Xanh ngần lá non
Lau nhà. Cái việc cón con
Xoay xoay kéo kéo. Chút còn bắn đầu
Nàng về. Mới bước lên lầu
Ô hay! Cô Tấm ở đâu đến nhà
Là em khen khéo ấy mà
Chứ em biết chắc đó là chồng em
Người ta. Hoa đẹp đất tiền
Tặng vợ ngày lễ còn quên việc nhà
Chồng em. Chân chất thật thà
Chỉ có công việc làm quà mà thôi
Nhưng em sung sướng lắm rồi
Không cần hình thức như người ta đâu
Yêu chồng. Em nịnh một câu
Chồng em hiếm lắm. Tìm đâu trong đời.

20/10/2019

TUYỆT VỜI NHƯ EM

Cái gì? Luôn ở cạnh tôi
Lúc buồn cũng mó. Lúc vui cũng sờ
Say em từ sáng tinh mơ
Say như điệu đờ tận giờ ngủ đêm
Trên giường chăn gối đã êm
Em gọi giật dậy. Con tim xú nào
Khi rung khi ới khi chào
Lúc mà chưa kịp em gào mồm lên
Lỡ quên. Lòng dạ nhớ điên
Lạc em. Chuộc lại mấy tiền cũng chi
Em đâu ghen tức đôi khi
Buồn vui mắc mớ cần gì cũng em
Thế mà lại ngán cái duyên
Bao nàng trẻ đẹp dậy men khẩy cười
Một khi. Em quá kém người
Anh đổi em nhé. Cho đời mới lên
Tâm hồn vẫn. Vẫn là em
Chỉ thay dáng vẻ cho thêm nồng nàn
Mãi mê tình mới trắng vàng
Quên ăn quên ngủ mơ màng em thôi
Giá như mọi thứ trong đời
Như em. Cuộc sống tuyệt vời biết bao.

25/4/2020

QUÀ MỪNG TÁM THÁNG BA

Ngày Mừng Tám Tháng Ba
Co vid chẳng mua hoa
Lục sửa hình em cũ
Năm tháng đã phai nhòa

Có một người yêu em
Chải suôn mái tóc mềm
Nhặt từng hạt bụi nhỏ
Thời gian đã phủ lên

Có một người yêu em
Làm sáng đôi mắt hiền
Làm tươi nụ cười duyên
Sống lại tuổi thần tiên

Ôi! Anh ơi. Giỏi quá
Em được một món quà
Mùa xuân như trở lại
Hơn cả ngàn đóa hoa.

7/3/2021

ĐÊM NOEL

Nhớ mãi ngày anh mới quen em
Đêm Noel chen dòng người xa lạ
Rét cong cong ửng cả hai gò má
Em nhiệt tình hơn cả các con chiên
Em cứ cố kéo lên phía trên
Nghe rõ thánh ca và xin nước thánh
Mãi theo em. Anh quên cả lạnh
Đi bên em. Lòng thấy tự tin
Lần đầu được đi xem Noel
Dân một sách chỉ ngày đêm bút mực
Xoa bốn bàn tay còn vương hơi nước
Em bảo chúng mình sẽ được Chúa ban
Anh mãi cho là mê tín dị đoan
Hồn nhiên em tỏa sang anh mới lạ
Phố Giáng đèn mờ mưa bay lả tả
Chúa mang tình yêu cho tất cả đó anh
Em say sưa như nói với chính mình
Khổ nạn đóng đinh rồi Chúa phục sinh
Chúa mang yêu thương hòa bình cho nhân loại
Xa nhau rồi mà giọng em còn ấm mãi
Mơ có ngày trở lại phố xưa
Cứ mỗi độ Noel về lại nhớ
Phố Giáng nhà thờ
Nụ cười rạng rỡ của em.

24/12 /2019

ÔNG TRỜI NHƯ TA

Sớm chiều niệm Phật ăn chay
Lòng em khép lại những ngày chưa tu
Khoanh chân tay chấp cửa chùa
Ngồi thiền quên hết những mùa hoa xoan
Tình ơi. Sao cứ đa đoan
Canh khuya. Mãi ánh trăng vàng theo em
Đã thề không biết không quen
Mà sao mây gió đêm đêm cứ về
Cánh hoa rơi khẽ bên hè
Sương rơi ướt đầm cho se lòng người
Sinh ra cái kiếp ở đời
Ái tình là thứ ông trời như ta.

9/5/2021

ANH ƠI

Mỗi lần gọi tiếng Anh ơi
Em vui cảm thấy trong đời có nhau
Gì em. Chẳng có gì đâu
Là em cứ nhớ buổi đầu yêu Anh
Trong em quấn sợi tơ tình
Lòng em thầm gọi một mình
Anh ơi!

NGOÀI VÔ TẬN!

Em như đường cong hàm số
Anh là đường tiệm cận xa vời
Dấu đuổi nhau đến tận cuối trời
Cũng chỉ gặp nhau ngoài vô tận

Em là màu xanh biển cả
Dem mát lành cho những bờ vui
- Anh cứ ở bao la vũ trụ
- Trái đất này nhỏ bé lắm em ơi.

1974

NGƯỜI PHƯƠNG XA CÓ HAY

Những con chim cùng bạn
Ríu rít trong lùm cây
Những chùm hoa đua sắc
Trong ánh nắng tràn đầy
Những con đường hồi hã
Đưa mùa xuân về đây
Một mình em buồn nhớ
Người phương xa có hay.

AI YÊU KHỔ NHƯ EM

Chẳng hiểu vì sao
em yêu anh đến thế
Thiếu tình anh
lòng em trẻ mồ côi
Em đã đi
đi gần hết cuộc đời
Lúc nào cũng thấy
thương anh thôi. Anh ạ
Chiều cuối thu
lá vàng rơi lả tả
Làm em buồn
nhớ quá anh ơi
Được đi bên anh
dưới ánh sao trời
Tâm hồn như
cùng anh nơi vũ trụ
Anh đã đốt cháy lòng em
từ đó
Trên đời này
ai yêu khổ như em.

VƯƠNG BÓNG EM TÔI

Một Quán Trà Thơ
Nằm ngay góc phố
Bóng ai ngồi đó
Lòng ai đợi chờ
Đếm từng giọt mưa
Lăn trên cửa sổ

Em đến đây rồi
Gặp ánh mắt tôi
Em nhoẻn miệng cười
Gạt hạt mưa rơi
Vương trên bờ tóc
Em ngồi bên tôi.

Bao nhiêu câu hỏi
Bao điều muốn nói
Khi gặp em rồi
Quên hết cả thôi
Chỉ quanh những chuyện
Thường nhật trong đời.

Muốn cầm tay em
Nào đâu có giám
Chạm mái tóc em
Tôi không mạnh dạn
Mặc cho trong lòng
Trào dâng tình cảm.

Em lên xe rồi
Hòa theo dòng người
Để lại mình tôi
Mưa rơi ngậm ngùi
Dọc theo phố nhỏ
Vương bóng em tôi.

GẶP NGƯỜI ĐẸP

Tôi lên tàu Hà Nội đi Vinh
Hành lý xếp xong. Bỗng giật mình
Ngồi bên tôi là một người con gái
Mới thoáng thôi đã thấy rất xinh.

Vốn trân quý và cảm tình người đẹp
Trời phú cho hiếm lắm trên đời
Tính dút dặt nên chỉ để bụng thôi
Đâu có giám tìm lời bắt chuyện

Tàu rùng mình hàng cây di chuyển
Nàng vẫn như đang tư lự chốn xa xôi
Đôi mắt buồn. Dõi theo phía chân trời
Làn da trắng hòa làn mây trắng
Mái tóc bông bênh. Vương một sợi sang tôi

Em đang mãi nghĩ gì thế em ơi
Quê hương mình ở tận phía biển khơi
Hay ở miền núi đồi vùng sơn cước
Miền đất nào đã sinh ra được
Một bức tranh mơ ước của đời
Cánh sen nào cho em mộng bờ môi
Nước suối nào cho em làn da mịn
Sương rừng nào cho đôi mắt huyền nhung

Con tàu mãi lao nhanh về phía trước
Dáng liễu bông bênh. Mây nước kiêu sa
Núi rừng chìm trong hình bóng em qua
Đất trời dập dình huyền ảo quanh ta
In theo mãi hình người con gái đẹp.

Bỗng giật mình. Tiếng loa kêu lẹt xẹt
Tàu chuẩn bị dừng ở ga xép Chợ Si
Nàng đứng lên. Kéo chiếc va ly
Tôi vội đỡ. Muốn giúp gì em bớt nặng
Như cảm ơn với cái nhìn lẳng lẳng
Đôi mắt nàng trầm lắng mãi trong tôi
Tay kéo va ly. Tay vẫy vẫy cười
Nàng trao ai nỗi niềm thân thiện
Mùi hoa nhài quẩn quanh lưu luyến.

Em xuống ga rồi sẽ về đâu nhỉ!
Con tàu rùng mình. Lại vội vã ra đi
Tôi bắt đầu thấy nhớ bến Ga Si
Và trong tôi đang cố giữ lại những gì
Kỷ niệm lạ kỳ của một chuyến đi.

18/9/2009

MẸ CHỈ CẦN CON CỦA MẸ THÔI

Mẹ đã gặp con của mẹ rồi
Bàn tay áp má mẹ. Con cười
Dứt ruột. Mẹ thương con lắm lắm
Cục vàng của mẹ con ơi!

Trời!
Nếu cho làm lại cuộc đời
Tôi không thể
bỏ được con tôi
Nghĩa là vẫn cứ
duyên tình cũ
Lối rẽ ngày xưa
đã chọn rồi.

Không!
Không làm lại cuộc đời
Mẹ đã gặp
con của mẹ rồi
Dẫu cuộc đời
có đầy khổ hạnh
Mẹ chỉ cần
con của mẹ thôi.

31/5/2020

CẠN NGÀY KHÔNG CÓ TIN ANH

Tình yêu lặng thành nỗi nhớ
Từng giây từng phút mong chờ
Cạn ngày. Chuông không thấy đổ
Đêm về. Lòng dạ bơ vơ

Anh đang làm gì bên đó
Có lúc nào nhớ em không
Hạt mưa lã trên cửa sổ
Thương ai thương đến se lòng

Trông hoài chờ mãi. Vẫn không
Có lẽ điện thoại bị hỏng
Hình như mạng nay mất sóng
Có đâu hết nhớ hết mong

Anh ơi! Hay chuyện chẳng lành
Em lo gì đến với anh
Đừng! Đừng quên nhau anh nhé
Ngày mai đèn sẽ báo xanh.

ANH THƯƠNG

Cánh hoa yếm lụa mỏng tang
Mỏng tang để những mơ màng trong anh
Mơ màng tà áo tuổi xanh
Tóc bông môi thắm lá cành đung đưa
Cánh ngoài xòe nở mộng mơ
Cánh trong e ấp lắng lơ nụ tình
Càng gần em lại càng xinh
Xa xa gió thoảng rung rinh yếm đào
Ô kìa. Chú bướm hên sao
Nhẹ nhàng hôn khẽ. Nhị trào môi em
Ong vàng bay lượn đánh ghen
Vo ve sà xuống đậu chèn lấn ai
Đêm qua
mưa giật
chớp dài
Thân em
xơ xác
sóng xoài
anh thương.

3/8/2020

HÀM SỐ TÌNH YÊU

Anh xin nhận Trục tung
Tập giá trị chạy không cùng
Em là trục hoành mềm mại
Chạy dài mãi mãi. Hai phía âm dương
Em bảo anh ơi! Tập xác định
Tập xác định làm sao?
Em muốn thế nào?
Em muốn chỉ trong một đoạn
Một đoạn đóng hai đầu?
Không! Bức bối không chịu được đâu
Anh thích trong một khoảng
Ra cả hai phía vô cùng càng thoáng
Không được đâu anh ạ
Một khoảng hữu hạn thôi nha
Khoảng mở nhưng anh đừng đi xa
Ở nhà
Em nhớ.
Và một đường cong hàm số
Được vẽ ra
Uốn lượn mượt mà
Đẹp như bờ lưng ong em vậy
Tình yêu ơi. Từ ấy
Cảm như mãi mãi đến vô cùng.

Khi đạo hàm bằng không
Anh lên cực đại
Em bảo rằng: Cực đại đâu phải là lớn nhất anh ơi
Khi nghịch biến cạn rồi
Em rơi về cực tiểu
Cực tiểu vẫn còn hơn là nhỏ nhất phải không em
Hàm số tình yêu như em đẹp dịu hiền
X chạy về đâu. Y chạy theo hiển hiện
Như bốn mùa theo thời gian lưu luyến
Em neo rồi. Anh về với bến sông.
Khi y hai phẩy bằng không
Em về điểm uốn
Uốn cũng đáng yêu trong đôi mắt đối hờn
Biết làm gì hơn
Anh nằm bên ngoài lân cận
Ở trong kia. Nỗi buồn là vô tận
Anh cho Epsilon dần bé lại được không em
Em khẽ gật đầu bờ mi khép dịu êm
Bán kính Epsilon về không
Ôm em trong lòng. Tình yêu nóng bỏng
Qua giới hạn thấy hạnh phúc đến vô cùng.

Rồi một ngày. Em giận anh không thèm hỏi
Không cần nghe giải thích một lời
Chỉ tại anh mở rộng tập giá trị
Nằm bên ngoài khoảng nghĩ của em thôi
Em bỏ anh đi rồi
Theo đường cong ra ngoài vô tận
Anh vội chạy tắt theo đường tiệm cận
Rượt đuổi theo em khi trời hửng còn đêm
Trên đường cong thấy một ánh đèn
Đúng là em
Ngày một gần nhưng không bao giờ đến
Một tiếng vọng từ xa. Biết em còn lưu luyến
Ra vô cùng may gặp được anh ơi
Anh hiểu rồi
Anh đem theo một bị vùng em ạ
Và bàn chân đất
Mỗi ngày ăn một hạt
Đi tìm em ở phía chân trời
Hãy chờ anh ngoài vô tận nhé. Em ơi.

28/8/2019

KHI TA KHÔNG CÒN

Một ngày kia em ơi
Khi ta không còn ở trên đời
Kim đồng hồ vẫn quay
Hừng đông ngày vẫn dậy
Ngòai kia
Đường về xe vẫn chạy
Rau vườn ai vẫn xanh
Cúc vàng vẫn nở rộ
Lũ chim vẫn chuyền càn
Công rác về làm tổ
Những làn mây cùng gió
Vẫn cứ vội vã bay
Như ai mong. Ai nhớ
Phía chân trời chiều nay

Trăm năm nữa em ơi
Ta đâu còn ở trên đời
Nắng vẫn bừng lên
Nước sông Hồng vẫn chảy
Nơi quê mình
Vẫn bãi biển phù sa
Bạt ngàn lau sậy
Vẫn dấu chân cua cáy
Quanh dấu chân người

May ra đâu đó
Có ai thoáng nhớ
Đến ngày giỗ cố
Một cái tên mơ hồ
Em ơi! Là ta đó
Ảo mờ trong sương gió
Có buồn hãy nhớ về anh.

Nghìn năm nữa em ơi
Khi ta không còn ở trên đời
Bầu trời sao vẫn quay
Mặt trời vẫn rực cháy
Vẫn có tháng có ngày
Nhưng người quen chẳng thấy
Chỉ thấy hoàng hôn rơi
Ánh mắt Sao Kim ơi
Em thương ai, nhớ ai
Mà lệ rơi, rơi hoài
Phía chân trời, hiu quạnh
Cho lòng ta giá lạnh

Ôi! Đời người
Như một nhát cắt thời gian
Giữa tuổi vũ trụ
Tỷ tỷ năm tràn
Nhưng em ơi

Đừng buồn
Dẫu chỉ là hạt bụi
Chúng mình mãi bên nhau
Cùng trên một con tàu
Trái đất
Bay giữa không gian
Bay giữa bạt ngàn
Những vì sao lấp lánh.

Tỉ tỉ năm nữa em ơi
Chúng mình ở đâu
Khi mặt trời dần nguội
Khi trái đất ngừng quay
Khi không còn tháng ngày
Khi Thái Dương Hệ này
Tan thành mây bụi
Thì em ơi
Nguyên thần là bất diệt
Tình ta vẫn vẹn nguyên
Anh sẽ đợi chờ em
Nơi trong một Thiên Hà
Đầy hoa và nắng đẹp.

20/12/2018

SUY NGÃM ĐỜI NGƯỜI

ANH VÀ TÔI

(Gửi tặng những bạn đồng sinh. Đình Hội 1947)

Năm Đình Hội
Năm của anh. Năm của tôi
Của những người. Tuổi Bảy mươi

Mới ngày nào. Nằm trên nôi
Anh và tôi
Cùng ngơ ngác
Nhìn bầu trời. Đầy lạ lẫm

Và thế rồi
Một nỗi buồn
Hai nỗi khổ
Một niềm vui
Thành một thời. Thành kỷ niệm.

Bảy mươi rồi
Có thể thôi
Một cuộc đời. Ngàn cuộc đời
Mãi cứ trôi

Anh và tôi
Ở đâu ra. Mà lạ thế.

14/7/2017

VẪN BIẾT

Vẫn biết. Sẽ đến lúc mặt trời nổ tung
Trái đất này tan thành mây bụi
Hết tháng hết ngày
Nhưng hôm nay
Vẫn chém giết nhau
Vì tí dầu đáy biển.

Vẫn biết. Sẽ đến một ngày
Nhân loại này bị reset
Cho nền văn minh khác mọc lên
Nhưng hôm nay vẫn cố nghĩ thêm
Chủ nghĩa này chủ nghĩa nọ
Bắt trăm họ đi theo.

Vẫn biết. Rồi ta sẽ chết
Và cái đầu lâu này. Có gặp may
Được bọn khảo cổ móc lên suy đoán vu vơ
Nhưng đêm nay. Vẫn thích làm thơ
Mơ màng đêm trắng ngàn tỏa bóng.

Vẫn biết. Đòi người chỉ tắc gang
Thời gian đang đếm ngược
Nhưng vẫn mong mau được
Đón đào nở xuân về
Én lượn mây bay. Dắt tay nhau đi mừng tuổi.

Vẫn biết. Tiền bạc phù du, chết không mang theo
Nhưng vẫn không cam phận nghèo.

Vẫn biết. Đòi là cõi tạm
Nhưng vẫn vét cạn cả đồng tiền lép
Cho ngôi nhà cốt thép bê tông.

Vẫn biết. Rồi mãi mãi sẽ là số Không
Nhưng vẫn gắng mong
Mình thành người quan trọng.

Vẫn biết... Vẫn biết
Mà vẫn làm như không biết.

3/12/2021

THẾ HỆ CHÚNG TÔI

Thế hệ chúng tôi. Lớn lên từ dải khoai củ sẵn
Gạo mốc cũng là may mắn với được phân
Thức ăn hình như thấy ít cần
Quả khế lá rau. Con cua con ngoài bến

Đi học cấp Ba. Từ nhà lên huyện
Cuộc bộ chục cây. Những chuyến mới rời
Thời chúng tôi. Xe đạp hiếm lắm thôi
Con nhà nghèo ngồi mơ. Thèm gì có

Thế hệ chúng tôi. Sống đời gian khổ
Vẫn nhiều người thích giải toán làm thơ
Vẽ hình nền nhà. Học cả lúc chờ sôi nồi cám
Kẽ song song nhận ra hình đồng dạng

Chuyện tay nhau câu thơ tình biết nói
Khúc khích cười sao hay thế mình ơi
Đến nhà nhau vây quanh gốc ổi
Thằng trèo thằng dơ mũ hứng quả rơi

Thế hệ chúng tôi. Thời chiến tranh chống Mỹ
Lán học đắp vây thành lũy vòng quanh
Bài giảng cắt ngang tiếng bom nổ oành oành
Nằm úp sấp giao thông hào lánh đạn.

Xếp bút nghiên có hàng trăm thằng bạn
Ra chiến trường. Ôm báng súng tuốt lưỡi lê
Và bao nhiêu đứa nằm lại không về
Hòa bình. Em bốc nắm đất về quê xây nấm mộ

Thế hệ chúng tôi. Là thế đó
Đứa báng ghi công
Cái ảnh mờ. Trên bàn thờ bụi bám
Đứa lên quan. Tự hào đời ta làm cách mạng
Rạng danh cả huyện cả làng

Có mấy đứa thích làm thơ và dạy toán
Tâm hồn lãng mạn bóng mây trôi
Nhiều đêm thao thức với sao trời
Vũ trụ xa xôi ru tầm mắt.

Lũ chúng tôi. Tuổi già hay họp mặt
Ôm lấy nhau giọt nước mắt bồi hồi
Mới trẻ thơ nay hơn bảy mươi rồi
Bóng tre làng. Sông nước mãi trôi.

13/11/2019

THƯƠNG MỘT BÓNG CHIM

Trời nhá nhem tối rồi
Một bóng chim bay vội
Sải cánh. Như chùng mồi
Chìm dần. Trong màn đêm

Chuyện gì vậy hả em!
Bạn đời em đâu rồi
Sao một mình. Đơn côi
Đêm đang về. Ngày lui

Nghe có tiếng mưa rơi
Thương em phía chân trời.

9/10/2019

CHỈ CHO MỘT KHOẢNG

Mắt nhìn. Chỉ một khoảng ngắn không gian
Chỉ nhận ra trong một dải tần ánh sáng
Tai nghe. Chỉ những tiếng động ở gần
Và trong một khoảng tần âm thanh nhỏ bé
Luối mũi. Không hiểu vị mùi quá nhẹ
Động rung rất khẽ da có biết được đâu
Mới hay. Tạo hóa lập trình ngay từ đầu
Mỗi thứ. Nhỏ một giọt dầu
Chỉ lan trong một khoảng
Số giác quan. Ngài cũng cho có hạn
Sao không Mười không Tám mà chỉ Năm thôi
Nghĩa là. Có trăm nghìn thứ trên đời
Mình không bao giờ cảm nhận được

Mỗi loài. Ngài cũng phân loại trước
Định một khoảng tần kích thước khác nhau
Nên con người. Có phải giỏi nhất đâu
Doi nghe siêu âm. Chim thấy màu tia cực tím
Riêng con người. Ngài cho biết luận biết tìm
Để lần hồi. Ngài hiểu thêm một tí
Tha hồ ngược xuôi phát minh tích lũy
Hết khoảng rồi ngài lại hủy về Không
Như đã tràn xe cát Biển Đông.
Ngay trong mỗi cá nhân ta sống
Bớt cái này ngài lại cộng cái kia
Quần quanh kiểu gì
Ngài cũng chỉ cho một khoảng
Tạo hóa luôn là không phóng khoáng
Gì cũng cho một khoảng nhỏ thôi
Đừng tham lam chi lắm ở trong đời
Hết khoảng sống rồi. Ta về với cát bụi thôi.

21/12/2019

CÓ MỘT THỜI

Có một thời
xếp hàng dưới nắng mưa
Mong đến lượt
được mua cân gạo mốc
Đồng sản gạo nai
bán cho vài gộc
Cả tháng dài
khó nhọc tính bữa ăn

Có một thời
thịt Tết bày ra sân
Thái mỏng nhỏ
chia mỗi phần mấy lạng
Đèn măng xông
sáng rực cả đường làng
Loa đài vang vang
rộn ràng xuân mới.

Có một thời
thứ bánh đa bánh gói
Công an tra hỏi
nguồn gốc từ đâu
Lợn nuôi. Thịt bán là lợn lậu

Ai đánh vào
lý lịch xấu xã phê
Con cháu không cho
xin việc học nghề
Lo mà tốt
để mọi bề yên ảm.

Có một thời
cân xi là cửa cấm
Muốn làm nhà
phải giấu dấm nhiều năm
Đại ngu chi
mà ngóc cổ lên tầng
Chỉ mong lảng cái sân
mùa gặt hái.

Ôi! Có một thời
làm ta thương mãi
Một thời
ngây thơ khôn dại trong đời
Chính là THỜI BAO CẤP. Minh ơi.

Hà Nội 13/5/2020

CON TẠO

Bé tí
Chuột nhắt lại tinh
Nghe nhạc xập xình
nhảy kiếm của roi
Tai to
Trâu nghểng lên trời
Chả biết người đòi
hò hét cái chi
Một thằng
lục khắp lối đi
Một thằng
nằm ngáy khi khi cả đêm
Cùng mơ
chân cứng đá mềm
Biết là hạnh phúc
ai rền hơn ai
Thương cảm
một buổi sáng mai
Bỏ ăn bỏ chạy
sóng xoài bốn chân
Con tạo
cứ mãi xoay vần.

12/2/2021

(Khai bút qua năm Canh Tý sang năm Tân Sửu)

ĐỜI LÁ

Là cảnh tự bao giờ
nằm vật vờ đường phố
Xe cộ
người đi bộ
dẫn lên
không nhìn

Bám gót dày
nú cánh tay
Bị gạt ngay
văng trở lại

Rồi một chiều giông
chớp giật mưa gào cuốn em đi
Tôi đi tìm gì?
Không biết!
Lòng thấy thương em.

Hắn có một ngày mở mắt chào đời
Ngọn non lộc biếc nồn nà
Ông mặt trời từ rất xa. Mang hoa đến
Hạt sương long lanh
Yêu thương nương đậu má mềm
Con người ngắm nghía xuýt xoa
Bàn tay nhè nhẹ lá hoa giặt mình

Rồi em tươi xinh. Xanh biếc trên cành
Nối bàn tay ông mặt trời
Giúp đời chảy dòng nhựa sống
Tỏa cho muôn loài hơi thở mát trong
Nếu không!
sẽ diệt vong tất cả.

Chẳng cần lý tưởng cao siêu
Chẳng cần bằng khen danh hiệu
Vất cạn sức lực cho đời rồi lặng lẽ rơi
Về làm mùn cho đất xộp tươi
Để thế gian này đẹp mãi. Em ơi!

Hà Nội 25/11/2021

NĂM NGHE TÓC RỤNG

Ngày nào
vuốt mái tóc xanh
Đầu ngói thẳng mượt
bước nhanh theo nàng
Nay sò
đôi trọc rừng quang
Năm nghe tóc rụng
hoang mang thân già.

14/4/2020

QUẢ ĐẤT - BỂ CÁ CẢNH

Tại sao lại có thẳng mình
Cả đời hụp lặn loanh quanh quả cầu
Nước trong. Còn lúc thương nhau
Nước đục. Võ đầu vì một miếng ăn
Nếu mà run rủi bị văng
Khỏi bầu khí quyển là băng hà liền
Quả cầu cá cảnh thiên nhiên
Ai sinh ra nó. Ai nhìn giải khuây.

26/11/2019

DẢI BĂNG CHUYỀN

Thời gian gặm nhấm cuộc đời
Từ ngày cha mẹ đất trời sinh ra
Hừng đông sớm. Bóng chiều tà
Tháng ngày vẽ lại. Nào ta có ngờ
Ngẩng đầu. Mái tóc bạc phơ
Đời người hay một giấc mơ hảo huyền
Tháng năm như dải băng chuyền
Thả rơi ta xuống cái miền hư vô
Bao điều lý giải vu vơ
Những là hy vọng bến bờ kiếp sau.

15/8/2022

NHÂN LOẠI CÔ ĐƠN

Đi đâu. Đòi cũng đi theo
Mà sao vẫn thấy phận nghèo ái ân
Ai gieo sự sống cõi trần
Muôn đời chỉ có thánh thần biết thôi
Con người sống với con người
Chế bom. Chế đạn. Nói lời dọa nhau
Quả cầu tròn. Biết chạy đâu
Loanh quanh luẩn quẩn. Gặp nhau nổi buồn
Tìm hoài vẫn bóng cô đơn
Mà không tủi phận. Mà còn diệt nhau
Ngàn năm. Giọt lệ tinh cầu
Đi hoài. Đi mãi. Biết đâu là bờ.

25/10/2022

NẾU...

Nếu bố tôi không lấy mẹ tôi
Chẳng bao giờ tôi có mặt ở trên đời
Bố lấy mẹ thật là điều trọng đại
Nhưng cũng từ lần gặp ngẫu nhiên thôi.

Nếu bố tôi không lấy mẹ tôi
Nút thắt này sẽ rẽ làm đôi
Làm thay đổi trăm ngàn nút khác
Bạn cũng chắc đâu có mặt ở trên đời.

Nếu bố tôi không lấy mẹ tôi
Thế giới này thay đổi hết thôi
Và đất trời này khi tôi không có
Liệu đêm qua hoa quỳnh có nở
Liệu chiều nay mây có trôi.

5/2/2015

NGÀY XƯA KHÔNG CÓ ĐIỆN

Ngày xưa không có điện
Muốn mát tay quạt mo
Học hành ít ánh sáng
Ngọn đèn dầu lò mờ

Ngày xưa không có điện
Sáng. Mặt trời vẫn lên
Chiều. Nồm nam vẫn thổi
Sao vẫn về mỗi đêm

Ngày xưa không có điện
Ngoài bãi cua vẫn bò
Vườn hồng vẫn chín đỏ
Khế trong vườn vẫn chua

Ngày xưa không có điện
Mùa xuân vẫn cứ về
Hoa đào vẫn cứ nở
Vẫn niềm vui tràn trề

Điện. Ngày xưa. Vẫn có
Chỉ mình chưa biết thôi
Và trăm ngàn thứ nữa
Chờ trí khôn con người.

26/5/2023

OAN SAI

*(Viết qua các vụ oan sai Nguyễn Thanh Chấn,
Huỳnh Văn Nén, Hàn Đức Long...)*

Bao công xử một kiếp người
Mà như sắp đặt đồ chơi trên bàn
Chẳng cần chứng cứ rõ ràng
Thiện lương bị trói. Ác tàn bỏ qua
Mau mau hoàn tất điều tra
Ấy là thành tích. Ấy là bằng khen
Miễn sao kiếm được một tên
Ép cung nhận tội cái quyền của ta
Nỗi oan Thanh Chấn xót xa
Tử tù Văn Nén cũng là thế thôi
Và bao bản án oan rồi
Bao công chêm chệch cứ ngồi rung chân
Thương cho cái phận thảo dân
Làm ăn lương thiện bất thần chết oan
Tình cờ phát hiện kẻ gian
Ôi thôi! Xương nát tro tàn còn đâu
Bao công hưu đã từ lâu.

22/5/2020

TÂM SỰ CỦA TRÂU

Ngàn năm tôi làm bạn
Lam lũ cùng nhà nông
Bàn chân người chai sạn
Bờ vai tôi nổi phồng

Sớm chiều cánh đồng sâu
Bì bõm lội theo nhau
Tắc họ tôi luôn nhớ
Gặp bờ là quay đầu

Tháo vai. Người vội vã
Khoát nước mát trưa hè
Bàn tay người vuốt má
Nhìn nhau. Mắt đỏ hoe

Ngả mình dưới lùm tre
Mơ màng hồi còn ghé
Gió hiu hiu đồng nội
Bờ lưng ai vuốt ve

Nhà người là nhà tôi
Đụn rom vàng thơm mùi
Cành na tàu lá chuối
Nỗi niềm mãi đầy vơi

Hoài niệm. Hoài niệm thôi
Xa nhà nông thật rồi
Từ ngày con trâu sắt
Cướp đi việc trong đời.

Nhiều đứa lên đồng cỏ
Xanh mượt tít chân trời
Không phải làm gì cả
Chỉ ăn và rong chơi

Ăn chơi cho béo hứ
Để đến tháng đến ngày
Họ đưa lên lò mổ
Xẻ thịt chẳng thương tay

Tôi không muốn ở đây
Tôi muốn được đi cày
Tôi muốn sống và chết
Trong yêu thương tháng ngày

Tôi không muốn ở đây
Tôi muốn về với bầu
Nơi rừng sâu suối vắng
Tự kiếm ăn mỗi ngày.

19/2/2021

THỜI GIAN

Thời gian là ngày là đêm
Là mặt trời đang nhô lên từ đáy biển
Là hoàng hôn đang bị liếm phía chân trời
Là ngực em căng cái khuy áo chặt rồi
Là chân anh không đi vừa đôi dép nữa
Là tối nay gió heo may về đập cửa
Mẹ lục tủ tìm cho mỗi đứa chiếc áo len
Là anh mãi đợi em nơi hò hẹn
Là mắt em bịn rịn lúc rời nhau
Là niềm vui khi con chúng mình bắt đầu
Bập bẹ câu: Ma ma. Bà bà. Bố bố
Là vợ chồng đi vòng quanh tìm chỗ
Gửi con mình học chữ buổi đầu tiên
Là khi ôm hôn lên đôi mắt dịu hiền
Đã thấy hiện lốt chân chim mờ nhạt
Là búi tóc anh. Em gặp nhiều sợi bạc
Là quay đi quay lại. Tuổi tác đã cao rồi

Thời gian là biến đổi quanh tôi
Nhưng hình như nó ở rất xa nơi mình sống
Mặt đồng hồ và cái kim di động
Như đang là thái mỏng thời gian
Cho ta thấy quý hơn cả ngàn vàng
Lúc tất cả các giác quan đang dần dần tắt.

15/10/2019

THƯƠNG MÌNH

Đời người
chìm nổi phong ba
Bát cơm manh áo
mãi là nhọc tâm
Thương cho
cái kiếp con tằm
Thức khuya dậy sớm
tháng năm miệt mài
Thương con
thương cả ngày mai
Thương mình giọt lệ
chảy dài trong đêm.

TÔI THÍCH

Tôi thích Cộng Sản Nguyên Thủy
Thằng mô cũng giống thằng nào
Chẳng có thằng thấp thằng cao
Biết đâu hãnh diện tự hào

Tôi thích Chế Độ Nô Lệ
Sớm chiều chắc có bữa ăn
Cứ làm theo ý ông chủ
Thiết chi suy tính nhọc nhằn

Tôi thích Chế Độ Phong Kiến
Thi cử nghiêm khắc phân minh
Tiếng tăm của người đồ đạc
Còn vang mãi đến thời mình

Tôi thích Chủ nghĩa Tư bản
Tự do. Khốc liệt cạnh tranh
Bóc lột. Ấy là quy luật
Miễn là phát triển thật nhanh

Tôi thích Chủ Nghĩa Cộng Sản
Chẳng cần tài sản dính thân
Sớm hôm đi làm theo kèng
Dấu cho năng suất giảm dần

Mẹ tôi. Thích nhất chế độ
Hôn nhân. Một vợ một chồng
Bà thương. Cái cảnh làm lẽ
Ngẫm ai. Thân ấm da nòng

Thời nào. Cũng có cái thích
Thời nào. Cũng có cái hay
Mình thích. Chỉ là để thích
Như là. Thích gió. Thích mây.

23/11/2023

TRƯỚC GIƯỜNG

Thân thờ đứng trước gương
Mình hay ai mà lạ
Tóc lơ phơ mờ sương
Nhăn nheo hai gò má

Thời gian. Lụi tắt cả
Năm tháng. Vụt đi qua
Chưa kịp. Ngoảnh trở lại
Tàu sắp về đến ga

Thương thương những bức hình
Mắt đen nụ cười xinh
Lúm đồng tiền bên má
Giọt nắng buổi bình minh

Cuộc đời em. Có anh
Yêu thương từ tuổi xanh
Xóa nhòa đi tiếc nuối
Còn tình yêu chúng mình

Ở đâu. Ta đến nhỉ?
Sẽ về đâu. Anh ơi?
Ngàn năm. Chỉ biết hỏi
Không có câu trả lời.

29/7/2023

DỐI TRÁ

Tình yêu mà dối trá
Do bắt cá hai tay
Tình bạn mà dối trá
Do bản tính hàng ngày
Tình anh em dối trá
Đòi cô quạnh. Đắng cay
Tình mẹ con dối trá
Hiếm thấy trên đời này
Buôn bán mà dối trá
Chộp giật mất khách ngay
Côn đồ mà dối trá
Đánh tối tăm mặt mày
Cái gì. Không dối trá
Là lập tức. Bị thay?

30/6/2020

EM TIN

Em tin. Trong vũ trụ này
Có Thần có Phật tháng ngày nhìn ta
Em tin. Vạn vật cỏ hoa
Là do Thượng Đế tạo ra thời hồn
Em tin. Duyên phận chồng con
Là do tiền kiếp hãy còn nợ nhau
Em tin. Bệnh tật ốm đau
Nghịch là phải trả tránh đâu khỏi mình
Em tin. Từ thừa bình minh
Trời đã lập trình cho mọi đổi thay
Đam mê tu luyện mỗi ngày
Đức Chân Thiện Nhẫn trải dày tháng năm
Bế quan. Thiền định. Huệ tâm
Vàng là im lặng. Em thầm nhắc em
Thấy người khổ hạnh. Nào quen
Giúp người vô ngã. Em quên cả mình
Ước gì trong giới chúng sinh
Được như em mình. Đời đẹp biết bao
Em ơi. Giữa chốn trăng sao
Anh biết nơi nào. Thượng Đế của em
Nhưng đời có một Đức tin
Hơn bao nhiêu kẻ tham tiền gạt nhau.

15/6/2022

CHIẾN TRANH

Đút ngón tay. Giật thót
Thương giọt máu mình rơi
Chết đạn bom. Rùng rợn
Tiếng ào ào! Ồi! Mẹ ơi!

Chiến tranh với gươm giáo
Giết mạng người dã man
Chiến tranh bom nguyên tử
Khiến thiên hạ điêu tàn

Người con trai tử trận
Mẹ gất lịm thêm nhà
Người vợ hiền điên dại
Lệ nhòa năm tháng qua

Những huy chương trên ngực
Những tờ giấy bằng khen
Những nghĩa trang trắng lệt
Là những thứ đáp đền

Kẻ này bảo chính nghĩa
Kẻ kia bảo ý trời
Thiên lý trùm vạn lý
Ngụy biện cả mà thôi

Mãi mãi mang trọng tội
Kẻ phát động chiến tranh
Bắt thảo dân hiền lành
Ôm súng gươm chém giết

Ai thắng không cần biết
Người đàn bà vò võ
Vành khăn tang bụi mờ
Hiu quạnh trong nắng mưa.

12/8/2023

CHÚ GÀ TRỐNG CHOAI

Sáng sáng
Chú gà trống choai
Thức dậy thật sớm
Dồn tài dưới sân
Dương cô
Gáy cả chục lần
Quát sao đi ngủ
Gọi dần trời lên
Chú bảo thiên hạ
Bốn bên
Nhờ tiếng tao gáy
Mà đêm thành ngày
Thương chú
Tỉnh tỉnh say say
Cứ tưởng
Mình giỏi mình hay trên đời.

15/5/2020

SINH NHẬT XƯA VÀ NAY

Suốt tuổi xuân. Đâu có ngày sinh nhật
Đói khổ tối ngày. Mãi tất bật kiếm ăn
Thìn Ty Ngọ Mùi... Bố mẹ chỉ nhớ năm
Giấy khai sinh nào có cần lưu giữ
Lý lịch khai bừa đâu ai đòi căn cứ
Chủ tịch công an viết chữ chưa thông
Hưng lên đổi ngày sinh khác cũng xong
Mừng sinh nhật thứ vô cùng hiếm thấy
Bọn tiểu tư sản mới ngô nghê như vậy
Thiếp với hoa thấy ngứa mắt làm sao
Thẹn thùng thêm dư luận lại chĩa vào
Họp đội họp đoàn lúc nào không chấn chỉnh
Chỉ lãnh tụ thật cao mới kỷ niệm ngày sinh
Những con người đã quên mình vì cách mạng.

Thế rồi đến một ngày. Đổi mới tư duy của đảng
Cuộc sống dân ta sáng rạng đường đời
Của ăn của để. Nhảy nhót vui chơi
Nô en. Sinh nhật. Học theo người Âu Mỹ
Mọi thứ dần dần lại nghe ra có lý
Hap py Bir th day âm ỉ cả quán bar
Tuổi đã già con cháu cũng lôi ra
Thối nển ôm hoa. Y như là con trẻ

Cuộc đời mình khổ mãi rồi. Nay vui thế
Thương bao bạn bè. Hy sinh cả tuổi xuân
Khuất núi, xa trời! Chưa một lần
Được ai chúc mừng ngày sinh nhật.

14/7/2020

SỤT SÙI THƯƠNG CON

Hòa bình! Cờ trống reo vui
Mẹ già ra đứng vào ngời thương con
Thân con nằm lại Trường Sơn
Nắng mưa sương gió. Có còn gì không
Nhìn bằng Tổ Quốc Ghi Công
Mẹ sao nước mắt lưng tròng con ơi
Thương con từ lúc ra đời
Thiếu cơm ít sữa quanh nồi khoai lang
Lớn lên ham học ham làm
Bàn tay cua cấn. Tóc vàng, vàng hoe
Khoác ba lô. Đứng bên hè
Mẹ ôm. Mẹ hẹn ngày về mẹ ôm
Trời ơi! Sao nhớ thương con
Cho tôi mãi được làm hòn đất khô
Cho tôi làm bụi làm bờ
Cho tôi ôm mãi nắm mồ con tôi
Ngoài kia. Trăm nẻo đường vui
Mẹ già khép cửa. Sụt sùi thương con.

30/4/2021

TẾT LÀ

Tết là
định ước của đời
Mà sao cảm thấy
đất trời mới tinh
Vạn vật
như chứa màu linh
Phải chăng reset
đầu mình đấy thôi.

THÊM MỘT NGƯỜI BẠN

Thêm một người bạn trên đời
Là thêm cả một khoảng trời trong ta
Dẫu bạn ở gần ở xa
Nhờ ông Facebook như là ở bên
Từ đâu bạn đã lớn lên
Bàn chân từng trải trăm miền gần xa
Bây giờ là bạn của ta
Bạn ơi! Cảm thấy như là giàu thêm

7/8/2020

NGƯỢC VỚI NGÀY XƯA

Thơ phú giờ. Đâu cần có vần
Hát nhạc giờ. Bỏ hết lạng ngân
Hội họa giờ. Người xem phải đoán
Múa máy giờ. Điện giật tứ thân

Thành đạt giờ đây. Là lắm tiền
Thành tích giờ đây. Bệnh kinh niên
Trình tiết giờ đây. Ai cần giữ
Sinh nở giờ đây. Mổ mổ liền

Dạy giỗ giờ đây. Là kiếm tiền
Học hành trẻ nít. Cứ triền miên
Lập lò khó hiểu bài trên lớp
Nhốn nháo. Lũ trò lo học thêm

Thi thố giờ đây. Chỉ cái danh
Đi đêm móc nối. Miễn là dành
Vàng thau lẫn lộn trong thiên hạ
Thương kẻ tài năng với học hành

Thời này. Được việc phải đi cong
Lớn nhỏ đại khôn. Nghiện lối vòng
Sách dạy. Thẳng đường là gần nhất
Ra ngoài xã hội. Rồi bòng bong

Áo com giờ đây. Như dư thừa
Mọi thứ giờ đây. Sợ bị lừa
Vô lý. Sống quen thành có lý
Chuyện gì cũng ngược với ngày xưa.

17/3/2021

CÂY CHUỐI VÀ NHÀ THƠ

Lá xanh. Xanh đến nồn nà
Chiều về vầy vầy như là chào tôi
Gốc nuôi một đàn con côi
Ngọn vẫn xòe nở cho đời nồn xanh
Không gai góc. Tính hiền lành
Những bẹ áo đẹp mặc quanh thân mình
Khi nuôi con đã trưởng thành
Bụng mang bắp chữa. Em dành cho ai
Một buồng nhiều nải quả sai
Xanh ương chín mọng. Ai ai cũng thềm
Gồng mình em đỡ buồng lên
Thương em anh vội cạp thêm chống vào
Anh cứ không hiểu làm sao
Đẻ đau mang nặng. Em nào vì con
Cho không đòi quả chuối ngon
Mà em vất vả mõi mòn nắng mưa
Em ơi! Anh mãi làm thơ
Chỉ muốn đem đến mộng mơ cho đời
Chứ đâu nghĩ giọt mồ hôi
Rồi ngày mai sẽ có người trả công
Trời bắt chúng mình phải không
Chỉ biết sống với nỗi lòng mình thôi.

27/10 /2019

LÒNG TIN?

Cửa hàng đề: VietGAP
Nhập hàng chợ nổi trôi
Thịt. Nói là thịt sạch
Tiêm tăng trọng kiếm lời.

Chuông điện thoại liên hồi
Nói đích danh căn cước
Lừa bao kẻ tin người
Móc túi cho bằng được.

Gặp. Thương. Người bị nạn
Sợ! Chẳng dám dính vào
Biết đâu. Bọn lừa đảo
Ăn vạ mình. Thì sao?

Nghe lời ông quan chức
Ngày đêm nhất mực theo
Đùng! Ông vào lò đốt
Lòng tin bỗng cháy vèo.

Biết cậy ai bây giờ
Bước chân. Lòng bơ vơ
Cả đến nơi cửa Phật
Cũng đâu còn. Ngày xưa.

1/4/2023

MAY MÀ

May mà. Viên đạn cách tim
Chỉ lòi một đoạn ruột mềm ra thôi
May mà. Cắt nổi kịp thời
Cứu được cái mạng. Chưa rời thế gian
May mà. Giải phóng Miền Nam
Còn được gặp mẹ. Ôm đàn em thơ
May mà. Còn sống đến giờ
Hiếu ra bao lẽ. Ai ngờ được đâu
May mà. Bạc trắng mái đầu
Còn được ôm bạn. Chia nhau vui buồn
May mà. Có may nào hơn
Thương! Bao đồng đội
Đâu còn gặp may.

24/7/2020

MƯA ĐÊM

Lộp bộp, lộp bộp
Mưa rơi rơi rơi hoài
rơi rơi rơi mãi
Như thương ai
như nhớ ai
Đêm dài buồn tê dại.

Lộp bộp, lộp bộp
Mưa rơi, rơi, rơi
Lá rừng ơi! Hiếu rồi
Quá khứ, tương lai
Trăn trở lòng ai.

Mưa rơi thương nhớ
Nặng giọt đau khổ
Đêm đông dày vò
Lòng ai không ngủ.

Thạch Thành 1968

PHẬN TRỜI SINH LÀ THẾ

Tôi không có tể bào làm lãnh đạo
Không có tể bào ai bảo cũng nghe
Không có tể bào trên nịnh dưới đe
Gió chiều nào phải khéo che chiều ấy

Tôi chỉ thích mỗi bình minh thức dậy
Đón ánh mặt trời cùng cây cỏ lá hoa
Ăn uống đơn giản thôi những thứ quanh nhà
Không đập phá không la cà nhậu nhẹt

Càng không thích kiêu ba hoa bốc phét
Nói một đằng làm một nẻo. Thẹn lắm thôi
Chỉ thích làm những việc mình vui
Mà nghe ra có ích cho đời
Đêm về suy tư dưới ánh sao trời
Những vần thơ sâu nặng tình người
Ngắm sự đời tùm tĩm cười thôi.

Không giàu sang không chức tước là tôi
Biết sao được. Phận trời sinh là thế.

18/6/2020

PHỤ NỮ VIỆT NAM

Bể dâu chìm nổi phong ba
Thương người phụ nữ quê nhà Việt Nam
Khi giàu có lúc cơ hàn
Vẫn quen tần tảo lo toan sớm chiều
Nhường chồng. Đỡ bước con yêu
Mình sao cũng được. Ít nhiều đều vui
Chẳng may. Phận bạc duyên trôi
Đứt quang gãy gánh. Chơi voi nẻo đường
Một mình bươn chải gió sương
Nuôi con khôn lớn dặm trường ước mơ
Một khi đất nước cam go
Đạn bom giặc giã. Mẹ lo trăm đường
Chồng con khói lửa chiến trường
Luống cày. Ruộng cấy. Kho lương voi đầy
Tin vui chiến thắng cùng ngày
Tin con tử trận thân gầy mẹ run
Mịt mùng đâu dãy Trường Sơn
Thương con. Giọt lệ chảy mòn tháng năm
Ở đâu trên khắp thế gian
Ở đâu phụ nữ như ngàn tre xanh
Hy sinh hết cả đời mình
Cho giang sơn cho mối tình thủy chung.

8/3/2022

SINH ĐẸ CON NGƯỜI

Sinh nở bây giờ. Có trăm triệu còn lo
Đến bệnh viện. Phần đa lên bàn mổ
Tả lót một lần. Đâu còn ai giặt giũ
Thuê Osin giúp việc suốt đêm ngày

Thời chúng mình nghĩ cũng thật là hay
Tối vợ đẻ. Chiều đi vay mấy nghìn lẻ
Đẻ thường thôi có mấy khi mổ xẻ
Chờ lúc sau. Nghe bé khóc chào đời
Nằm viện vài hôm. Là sinh nở xong xuôi
Đèo mẹ con về. Vợ chồng cười sung sướng.

Vừa đi làm vừa chăm vợ đẻ là thường
Giặt tả lót. Giăng phơi rồi nấu nướng
Mùi quệt kho. Thom lụng cả đầu giường
Bát cơm nóng thấy căng bầu sữa mẹ
Con lớn nhanh mạnh khỏe có sao đâu.

Thời ông bà ta chỉ có ngọn đèn dầu
Sinh nở nào biết gì đâu bệnh viện
Vợ đau đẻ. Vội đi tìm bà đỡ đến
Con khóc là xong. Mau cắt rốn chôn nhau
Tối đẻ. Chiều còn lo gieo mấy vạt rau
Gối vụng sau để kịp mùa khoai sắn.

Đất trời như luôn cho may mắn
Tám anh em tôi rần rỏi trong đời
Ông bà sinh con đơn giản thế thôi
Văn Tiến sĩ, kỹ sư, thầy giáo giỏi.

Cũng là sinh ra một con người
Mỗi thời mỗi khác các bạn ơi
Nhưng gì cũng không thay đổi được
Sinh linh tạo hóa của đất trời.

13/12/2019

TỈNH LẠI THÔI

Bung ra Vũ Hán Corona
Thay đổi nghĩ suy nhân loại ta
Trái đất trở nên quá bé nhỏ
Thiên hạ như trong một cái nhà

Có cần hộ chiếu bạc tiền đâu
Co vit tự do khắp địa cầu
Biên giới thực ra là giả định
Thiên cận. Con người mãi đánh nhau

Xa xôi. Bạn tận mãi trời Âu
Tôi ở Á Châu chẳng biết nhau
Vi rút truyền lây qua khí bụi
Khó thở. Ho khan. Nhức cái đầu

Da trắng vàng đen. Chẳng kể màu
Tài ba. Kém cỏi. Vội nghèo giàu
Khách quan Co vit luôn bình đẳng
Bắt gặp thằng nào cũng diệt mau

Nào đất nào nhà nào bạc vàng
Chạy đua địa vị với giàu sang
Gặp Co vit nhỏ bỏ đi hết
Lo bát cơm. Lo cái khẩu trang

Mảnh mai Co vit. Một siêu màng
Không tự đi chỉ biết quá giang
Kiến nhỏ thắng Voi giờ mới thấy
Run lên. Nhân loại nổi kinh hoàng

Bao kẻ. Đêm ngày vẫn đánh nhau
Mặc kệ địa cầu đang ốm đau
Mặc ngày tận thế đang rình rập
Tĩnh. Tĩnh lại thôi. Những cái đầu.

Hà Nội 25/3/2020

SUY NGÃM VỀ CORONA

Sóng thần hung hăng
thổi băng sự sống
Núi lửa bùng cao
nham thạch tuôn trào
Động đất chao đảo
san phẳng thấp cao
Chôn vùi biết bao mạng sống.

Nhưng Corona
mới thực là kinh khủng
Chết chóc đau thương
lan rộng toàn cầu
Châu Á châu Phi
châu Mỹ...châu Âu
Năm châu cùng tê liệt.

Nó ẩn mình ta không hề biết
Mãi đến khi cái chết cận kề
Làm sập nhà nát cửa. Không hề
Chỉ một bề. Dọa ta mạng sống

Thách thức cả thế giới văn minh
Thách thức cả nhân loại mình
Tìm đâu ra Covid chúa
Tìm đâu ra cách chữa
Sục sôi trên chảo lửa Corona

Chúa đang test nhân loại chúng ta
Có nhận ra
Mình là cái gì
trong vũ trụ bao la huyền bí

Và đang test cả dân tộc Việt Nam ta
Tính thật thà
Sự hy sinh cao cả
Một lòng sắt đá niềm tin
Đất nước mình mà
Sóng gió đã quen
Và quen cả
niềm vui chiến thắng.

1/4/2020

HÀ NỘI NHỮNG NGÀY CÁCH LY

Sương giăng. Phố xá mờ hư ảo
Nắng mai. Rón rén động màn the
Thoảng nghe. Bàn chân ai bước khẽ
Hà Nội. Trầm hơn cả chốn quê

Nhộn nhịp đường xưa. Chằng bóng xe
Quán xá ngậm tăm. Lặng vĩa hè
Nhà nhỏ, nhà to. Cửa đóng sập
Co vit vây quanh nổi bộn bề.

7/4/2020

COVID-CƠ HỘI

Trung tâm y tế dự phòng
Mang danh y đức. Cự không hờ trời
Thường ngày đục khoét quen rồi
Bệnh dịch kệt đời. Cơ hội kiếm ăn
Thổi phù máy thở giá tăng
Ki te Việt Á. Bịp trăm triệu người
Kết bè quảng bá rầm trời
Chia nhau ngân sách. Lừa đời hại dân
Quái gì. Nhân cách nhân văn
Tiền nhiều chấp mọi cản ngăn trong đời
Hàng trăm tỉ. Bỏ túi rồi
Danh cao chức trọng. Khó người. Dễ ta.

19/1/2022

THẢO DÂN CHÚNG MÌNH

Thảo dân vốn dĩ rất thương nhau
Cơ hàn khổ nạn bỏ ai đâu
Co vit. Đường về tìm cách sống
Lộp vá lưng com. Nổi nhịp cầu

Bánh mỳ em phát dọc đường đi
Tình thương chị dấu ở phong bì
Quyên góp chẳng hô mà cứ đến
Chở khách xe ôm cũng free

Quan tham. Nào có lúc thương dân
Chúng lo nghìn tỉ đắp vào thân
Việt Á. Lừa siêu toàn Test giả
Chuyến bay giải cứu. Ép tù nhân

Trên bực là gương sáng của đời
Dưới bực lệo lươn đục khoét thôi
Có thay quan khác. Trò vẫn vậy
Rau nào sâu ấy. Đấy mà coi

May mà có lửa đốt trong lò
Cháy cả quan tham cả chức to
Cho kẻ vô lương còn biết sợ
Thấy còng thấy xích đó mà lo

Phận yếu thảo dân. Thiên hạ ơi
Đừng đọi ai thương. Lụi mất đời
Vắt tay lên trán mà suy ngẫm
Chúng mình thương lấy chúng mình thôi.

19/7/2023

THẨM HỌA

Giữa Thủ đô tươi đẹp
Cuộc sống trong hòa bình
Ngọn lửa bỗng thiêu chết
Năm Mười Sáu sinh linh

Ngõ nhỏ. Không vào được
Cứu hỏa. Như bó tay
Kéo được ống nước đến
Thảm họa đã phơi bày

Ai cấp giấy xây dựng
Chung cư mi ni này
Ngõ sâu. Lối đi hẹp
Nhà cao. Chín tầng mây

Là cái bọn quan chức
Được đút đồng bạc to
Đâu suy nghĩ dẫn đo
Ký liều vor tiền đã

Là cái bọn phường xã
Quản lý xây dựng nhà
Cứ thêm một tầng nữa
Năm trăm triệu nộp ra

Bao nhiêu là nghị quyết
Quan tâm đến người dân
Bao nhiêu là nguyên tắc
Hợp hành cả trăm lần

Chúng chỉ dùng nguyên tắc
Tiền nhiều nặng bàn cân
Không may gặp hiểm họa
Tại cái bọn thảo dân

Chết người do tham nhũng
Bọn sâu mọt đâu rồi
Còn sống hay đã chết
Mau ra chịu tội thôi

Mới bùng ra một điểm
Triệu điểm chưa vỡ òa
Phơi mặt bọn tham nhũng
Thương xót người dân ta.

15/9/2023

THẰNG DỊ TẬT

Nếu sống ở nơi
toàn người mồm méo
Mồm bạn suôn đều
họ không chịu được đâu
Họ sẽ luôn luôn
cảm thấy đau đầu
Vì phải sống cùng
cái thằng dị tật
Khó chịu quá
họ cho bạn biến mất
Nên đừng tưởng rằng
đẹp nhất sẽ hơn.

Có hai cách
để khỏi phải ăn đòn
Một là hãy cố tìm
đến siêu mỹ viện
Làm mồm méo đi
dù tốn bao tiền

Méo càng nhiều
sẽ càng lắm ngợi khen
Soi gương then
nhưng nhiều hứa hẹn.

Hai là bỏ ra đi và tìm đến
Nơi toàn người mồm đẹp
sướng bao nhiêu
Sống ở đây
sẽ được họ mến yêu
Vì bạn không phải là thằng dị tật
Miệng suôn đều
chắc là luôn chân thật
Mà thật thì
sẽ kiếm được ít hơn
Thôi! Thà nghèo tí mà thom
Còn hơn chịu kiểu méo mồm
Then lắm!

22/10/2019

THỜI CHÚNG TÔI

Thời chúng tôi. Rộn ràng hợp tác
Chủ nhiệm đeo đài. Vừa hát vừa đi
Sáng ra đội được phân làm gì
Quan trọng nhất ngày công ghi trong sổ

Thời chúng tôi. Đi làm theo trống mõ
Đã có cấp trên. Lo hộ ruộng đồng
Quanh nhà. Luống sắn bờ dong
Những lúc đói lòng. Củ gấu cũng ngon

Thời chúng tôi. Không thi đại học
Chỉ xã phường xét lọc lý lịch thôi
Cắt khẩu thoát li là thấy mừng rồi
Xã không cho đi. Ở nhà cày ruộng

Thời chúng tôi. Ngô khoai rau muống
Cả nước lên đường giải phóng miền Nam
Xóm dưới làng trên cờ trống rộn ràng
Mẹ dấu khăn tang mừng ngày chiến thắng

Thời chúng tôi. Sục sôi cách mạng
Một ngày mai tươi sáng nước non mình
Chủ nghĩa xã hội hé rạng bình minh
Gian lao đời mình tương lai con cháu

Thời chúng tôi. Hy sinh xương máu
Cho non sông này liền một dải hôm nay.

8/11/2019

CÚ LỪA MÌNH THÔI

Ngàn ngàn năm dưới bóng trăng
Con người mơ tưởng chị Hằng Cây đa
Dệt thêu nên chuyện yêu xa
Hậu Nghệ thương nhớ Hằng Nga lên trời
Chú Cuội tốt bụng trên đời
Cùng cây đa quý cũng dòi về trăng
Dạy đời nhân hậu thủy chung
Ngàn năm tỏa sáng xuống cùng nhân gian
Vân thơ đắm bóng trăng ngàn
Trung thu náo nức bao đàn trẻ thơ
Nhưng rồi. Một chuyện bất ngờ
Armstrong đổ bộ. Thăm dò mặt trăng
Nào đâu có thấy Chị Hằng
Cây đa chú Cuội với thằng chăn trâu
Chỉ là một vũng hõm sâu
Tia sáng không đến đục ngầu bóng đen
Thế nhưng. Cuộc sống đã quen
Lừa mình. Lại thấy dậy men trong đời
Kệ! Mình cứ lừa mình thôi
Chị Hằng. Chú Cuội. Muôn đời của ta.

25/10/2018

CUỐI

Cuối mỗi ngày
Chim bay về tìm tổ
Chúng mình về khép cửa
Vợ chồng nắm bàn tay

Cuối mỗi tuần
Quây quần quanh con cháu
Lũ trẻ chạy đuổi nhau
Bạc đầu cũng trẻ lại

Cuối mỗi tháng
Lại sang tháng mới rồi
Bấm ngón tay nghĩ ngợi
Thời gian nhanh quá thôi

Cuối mỗi năm
Đi thăm hỏi mọi người
Họ chúc thêm một tuổi
Chẳng biết buồn hay vui

Cuối cuộc đời
Quỹ thời gian đếm ngược
Ông trời mới biết được
Phút rồi khỏi thế gian.

26/6/2020

HỆ TIÊN ĐỀ

Mỗi khi nhắc đến Hệ tiên đề
Học toán ai ai cũng thấy mê
Xuất phát từ dăm ba khẳng định
Để rồi suy mãi. Dài lê thê

Từ trước Công Nguyên đã manh nha
Hình học. Xây nên một nếp nhà
Mà Tiên đề 5 O clít
Để đời tranh cãi ngàn năm qua

Suốt mấy ngàn năm. Ta đổ ta
Sung sướng nhận ra. Bỗng vỡ òa
Nó. Hay không nó là hai ngả
Phương pháp tiên đề dần hiện ra

Bao nhiêu lĩnh vực ta mê say
Được dựng xây theo nguyên lý này
Giải tích. To po. Cơ lượng tử...
Thiên đường Toán học ngự tầng mây

Nhân quan cất cánh vượt tầm xa
Trời đất như là nói rộng ra
Đổi thay bao nhiêu là quan điểm
Con người. Trí tuệ mãi thăng hoa

Hữu ích cho đời hay vớ vẩn
Từ tiên đề xuất phát nêu ra
Còn như trong hệ mang mâu thuẫn
Cái thuyết bày ra vút xó nhà

Nhiều nhà tư tưởng cũng ngẫm ra
Tương lai xã hội đẹp nguy nga
Bằng những tiên đề giàu tưởng tượng
Sẽ mang hạnh phúc đến muôn nhà

Tỷ người thấy bỏ. Quyết đi theo
Vượt trăm khổ nạn. Ngàn đốc đèo
Tiên đề nào biết sai hay đúng
Mơ tưởng đời sau hết đói nghèo

Kinh thánh mang theo thuyết địa tâm
Nhân loại ngàn năm mãi tưởng nhầm
Bồ Ru No cháy trên giàn hỏa
Trái đất vẫn quay. Sao bắt cầm

Thông thái sao mà giống kẻ ngu
Đã nhìn ra trái ngược lù lù
Vẫn theo vẫn cố. Không thềm nhả
Kính thánh khiến cho họ giả mù.

Lịch sử. Bánh xe cứ mãi lăn
Tháng năm. Chân lý hiện ra dần
Một ngày. Sai đúng phơi bày hết
Không một kẻ nào có thể ngăn

Khuyên ai muốn lập hệ tiên đề
Chân lý khởi đầu quan trọng ghê
Lo nhất mấy ông giàu tưởng tượng
Nhân gian hệ lụy chẳng đường về

Hiểu sâu. Đắm đuối hệ tiên đề
Đầu óc con người mới thấy phê
Tĩnh táo. Yêu gì đo cái lý
Chớ bùi tai. Vội vã si mê.

Tháng 4/2019

LẠI THÊM NỖI CÔ ĐƠN

Mỗi đám tang lại thêm nỗi cô đơn
Lòng lặng buồn khi đêm về quanh quẽ
Ôi! cái tuổi già cứ trôi đi lặng lẽ
Kỷ niệm về. Gọi khẽ ở trong tim
Rồi một ngày kia tất cả sẽ bật im
Tất cả sẽ chìm về nơi đâu trong vũ trụ
Nào có thể bắt thời gian dừng trôi nữa
Xa thế gian này. Em nhớ thương ai.

17/6/2020

QUÃNG NÀO

Nửa đêm tỉnh giấc. Tiếng mưa rơi
Ngơ ngác. Bâng khuâng. Dạ rồi bởi
Đây. Quãng nào đời mình ấy nhỉ
Ánh sao vụt tắt. Cuối chân trời.

THƠ LÀ THẾ, THẾ ĐẤY THÔI

Vần thơ. Đâu phải học hành
Buồn vui nhưng nhớ mà thành thơ thôi
Có kẻ. Học chữ cả đời
Viết thì lảm ý nhưng lời nào hay
Có anh. Chẳng sách chẳng thầy
Viết ra câu chữ làm say lòng người
Thơ là sâu ái của trời
Dính vào ai đó. Một thời tình mê
Thương chiếc lá rụng đầu hè
Thương con cò lội ruộng quê nắng chiều
Đá cuội cũng nặng tình yêu
Nhận trăng là chị bóng chiều là em
Lôi thôi lệch thếch. Đã quen
Bạn bè lắt khắt. Dậy men trong đời
Thơ là thế. Thế đấy thôi
Mà bao nhiêu gã. Cứ ngồi mộng mơ.

27/4/2020

**THƯƠNG BÀ GIÀ
THƯƠNG BÁNH ĐÀ**

Tìm khắp chợ Phùng Khoang
Mới thấy đúng một hàng
Bánh đa

Một bà già
Mới nhà quê ra
Mới xa ruộng đồng
Một chậu than hồng
Một chồng bánh sống.

Than hồng ửng đỏ cả làn da
Vẫn còn dẻo dắn bàn tay già
Vừa quạt vừa bẻ sao cho đẹp
Mười cái cong đều mười cánh hoa

Cẩn thận bà xếp túi ni lông
Buộc đầu còn để thêm cái vòng
Cho tôi có thể treo xe máy
Bà hỏi ông về có xa không?

Bà ơi. Hai túi quá lồng cồng
Xe đi. Nó sẽ lắc lung tung
Đằng nào. Về ăn nó cũng nát
Bà đập xẹp lại. Có được không?

Ôi trời! Không được! Mặc kệ ông
Tôi thương nó lắm. Ông biết không
Nâng niu từng tí như nâng trứng
Đập nát nó đi đâu nỡ lòng

Tự dưng tôi thấy thương thương bà
Cố tình cho xe chạy rất xa
Mới giám dừng xe và định bụng
Đập nát cả hai chõng bánh đa

Nhưng bỗng thương ai. Tôi lại dừng
Thương bà già hay thương bánh đa
Đúng là tôi thấy thương thương cả
Tôi chở tình thương đó về nhà.

1/1/2019

FACEBOOK TUỔI GIÀ

Facebook cho ta cái hội làng
Ngồi đâu cũng có thể lang thang
Vào hết chỗ này sang chỗ khác
Cuộc đời như cứ dờ sang trang

Ôi! Bao bạn hữu sống cùng ta
Mỗi người một cảnh. Khấp gần xa
Về đây hội ngộ. Cùng vui vẻ
Như ở bên trong một mái nhà

Từ ngày về nghỉ. Tuổi hưu nai
Tho thần bung ra mấy chục bài
Lời bạn khen ta. Liều thuốc bổ
Cho tuổi già này mãi dẻo dai

Anh hùng. Đeo khấp ngực huy chương
Chống gậy trông xa. Nhớ chiến trường
Đồng đội có nhau thời trận mạc
Không về. Nằm lại. Nghĩ mà thương

Mấy mẹ. Khoe nhau những tấm hình
Nhuộm tóc. Giả răng. Ai biết mình
Vẫn còn phảng phất thời xuân sắc
Com mèn có cánh. Xinh càng xinh

Mấy lão. Ảnh khoe tự thuở nào
Đứng cạnh ông bà chức rất cao
Cánh trẻ trầm trồ lời tấm tắc
Thằng thốt trong ta chút tự hào

Vui với tuổi già cũng khó ghê
Nghẽn tai. Mắt kém. Biết làm chi
Lần nữa. Chỉ còn duy một cách
Mài dần quá khứ để nhâm nhi

Đã vào Facebook. Chấp nhận thôi
Hay dở. Tự phơi ra với đời
Hiếu biết nông sâu hay ngớ ngẩn
Hiện rõ thằng ta trước mọi người.

Cảm ơn Facebook nối vòng tay
Vui vẻ trong ta suốt tháng ngày
Cho ta được sống cùng bầu bạn
Facebook. Ai chưa. Phải học ngay

12/4/2019

VĨNH BIỆT BẠN

Chiều qua mới nắm bàn tay
Sáng nay bạn đã về Tây phương rồi
Ôi! Sao cái kiếp con người
Mỏng như chiếc lá khẽ rơi bên đường
Bát com. Quả trứng. Nén hương
Gửi lại nỗi nhớ niềm thương chốn này
Sinh thời người lắm mê say
Giáo sư. Tiến sĩ. Mãi dày công phu
Đúng sai. Tranh luận títt mù
Tính tình bộc trực cho dù thiệt hơn
Sinh ra từ đất Nga Sơn
Giọng hòa với tiếng sóng cồn Biển Đông
Rồi đây trong cõi mịt mùng
Thầy trò bè bạn có cùng gặp nhau.

15/6/2020

VÔ THƯỜNG

Giọng còn văng vẳng đầu hè
Người vừa mới gặp đã về chân mây
Ngõ ngàng như giả như say
Gọi mãi không dậy. Chân tay lạnh dần
Phút giây rời khỏi cõi trần
Đồng hồ đếm ngược. Thánh thần biết thôi
Sáng nay còn ở trên đời
Lo sớm nắng gắt. Lo trời chiều giông
Đời người sắc sắc không không
Một ngày. Biết có ta trong một ngày.

9/5/2000

THẾ LÀ

Thế là. Xác đã thiêu rồi
Thế là. Khép lại cuộc đời bạn tôi
Thế là. Xong một kiếp người
Thế là. Mãi mãi xa rời thế gian
Bạn về. Gió núi mây ngàn
Về với cát bụi. Với màn sương đêm
Nhạc buồn trong tiếng dế rên
Một mình. Một bóng. Trăng lên trăng tà
Đời người như áng mây qua
Cõi tạm mà mãi tính xa tính gần
Sinh ra. Say với cõi trần
Chết đi. Có nghĩ đem phần nào đâu
Ngàn năm. Cũng bóng chim câu
Cát bụi. Còn có biết nhau mà tìm.

5/6/2020

QUAN NIỆM THÀNH ĐẠT

Thành đạt. Giờ đây là phải giàu
Bạc tiền. Chẳng biết kiếm từ đâu
Tham nhũng hay là đi chấn lột
Miễn. Xe sang trọng với nhà lầu

Thành đạt thường hay móc với quan
Dĩ nhiên. Là những cánh quan tham
Quan thường giàu có. Ai không biết
Rượu chè. Khoác lác. Giọng huyênh hoang

Cứ mãi đà này. Rất rất nguy
Giàu sang. Phần lớn bọn vô tri
Vơ vét của tiền người đói khổ
Mà lại thanh danh hạng nhất nhì.

23/10/2019

CÁI THẰNG FÂY

Ngày xưa. Chưa có thằng Fây
Nói gì. Họ cũng tin ngay tức thì
Bây giờ. Bao chuyện thị phi
Thằng Fây hóng hót. Truyền đi trong đời
Thảo dân họ biết cả rồi
Nói sai ngượng mặt. Đứng ngồi không yên
Ngày xưa thoải mái quàng xiên
Bây giờ lời nói lo đêm lắng ngày
Đã sinh ra cái thằng này
Còn sinh ra cái thằng Fây làm gì!

15/4/2021

CÓ BẮT NGỜ

Vơ bạc. Kiếm tiền. Nó chẳng mơ
Bè này. Phái nọ. Nó lơ ngo
Vận làng. Việc xã. Lòng tâm huyết
Bầu bán. Nó thua. Có bất ngờ.

17/2/2021

CÂU THƠ LỤC BÁT

Vân điệu lục bát ngân nga
Theo ta từ lúc sinh ra trên đời
Non cao biển rộng con ơi
Ngấm vào máu thịt từng lời mẹ ru
Trải qua triệu triệu mùa thu
Làn điệu lục bát bao giờ mất đi
Dù cho phát triển gì gì
Câu thơ lục bát vẫn đi trong đời
Việt Nam. Đất nước ta ơi
Ở đâu lục bát là nơi quê mình.

7/1/2021

THƠ LÀ

Thơ là rượu của tâm hồn
Thiên thu hóa thạch vẫn còn dậy men
Nơi giàu có. Chốn nghèo hèn
Câu thơ thầm nói. Thầm nhen trong đời.

CHẤT NHÒN

Máy gì cũng phải bôi trơn
Xe nào cũng phải chất nhờn mới êm
Đến ngay bộ máy công quyền
Cứ kẹp thêm tiền thì việc dễ qua
Từ xin xây dựng cửa nhà
Kết hôn ly dị hay là ma chay
Điện dùng. Xin kéo đường dây
Nước là thiết yếu. Muốn ngay. Nộp liền
Án tù muốn nhẹ. Tiền thêm
Ra tòa muốn thắng. Đi đêm chất nhờn
Kể ra ngàn vạn thứ luôn
Quen rồi. Thành luật. Đâu còn nghĩ suy
Bên được việc. Bên mất chi
Bán mua luật pháp hại gì đến ai
Sạch trong là lúc lên đài
Làm ăn là lúc trở tài chức danh
Con Sâu rầu rĩ nồi canh
Giờ toàn Sâu cả cũng đành nuốt thôi.

17/5/2023

HỎI NGHỀ NÀO

*(Thân tặng các bạn ngành y
nhân ngày Thầy thuốc Việt Nam 27/2/2022)*

Hỏi nghề nào. Làm vơi đi đau khổ
Cuộc nhân sinh ở chốn trần gian
Cứu con người khỏi lúc nguy nan
Khi lưỡi hái tử thần đến dọa

Hỏi nghề nào. Thời gian luôn tắt tả
Đua với giờ vàng. Mổ cả nửa đêm
Say nghề mình quên mất việc riêng
Bệnh nhân tỉnh lại là niềm vui đến

Hỏi nghề nào. Suốt đời luôn tu luyện
Tu luyện chuyên sâu. Tu luyện tâm nghề
Sống trời sinh. Luân chuyển thần kỳ
Kiến thức ngành y. Mỗi ngày mỗi mới

Hỏi nghề nào. Làm việc nhiều hơn nói
Một lần gặp thôi mà cả đời ơn mãi.

22/2/2022

ĐỘ ĐO LỪA ĐẢO

Khéo lừa cô bạn vâng lời
Từ trưa đến tối đã người to gan
Lừa dăm chục vị khách hàng
Cả năm hàng dỏm. Giỏi ngang cuội rồi
Lừa cả vạn vạn con người
Quyên tiền góp của. Một thời đi theo
Lừa hàng tỷ kẻ đói nghèo
Lừai bò vây lấn ngoằn ngoèo Biển Đông
Độ đo lừa đảo. Biết không
Số người nhân với số vòng ngày qua
Phật dạy. Trong cõi người ta
Chữ chân chữ thiện luôn là hàng trên
Khi mà âm phủ gọi tên
Số đo lừa đảo ghi lên đỉnh đầu
Càng nhiều. Càng xuống ngục sâu
Có nhân có quả. Kiếp sau chó mèo.

24/8/2020

GIÀU NGHÈO XƯA VÀ NAY

Có một thời. Tôn vinh nghèo khổ
Người người. Ai cũng cố noi theo
Hãnh diện khoe ta thuộc hạng đói nghèo
Chân đất áo tôi. Cơm đèo khoai trộn cám
Thấy của vẫn ham. Thấy tiền vẫn hám
Sợ quan điểm sai đâu giám tỏ bày.

Ngược hẳn với thời buổi ngày nay
Nghèo như ăn mày ít người đến ngõ
Nói lắm kẻ nghe là thằng giàu có
Phận hèn đói khổ đâu giám ho he
Mới có ăn đã vội vã muốn khoe
Vay mượn cỡi xe răn đe hàng tổng
Bạn bè ta đông. Toàn ông có chức.

Nghèo hay giàu sẽ nhiều hạnh phúc
Quan niệm mỗi thời mỗi lúc khác nhau
Xưa. Giàu là bóc lột phải triệt hạ mau
Nay. Giàu được vinh danh đi đầu xã hội
Xưa. Bóc lột làm dân nghèo đói
Nay. Bóc lột tạo cơ hội việc làm
Bà chủ thời nào cũng sớm tối lo toan
Ông chủ thời nào cũng nát đầu tính toán.

Nhưng. Có một cách giàu nhanh ngạo mạn
Chẳng lột bóc ai chỉ moi tài sản quốc gia
Vừa tự khen. Xây dựng nước nhà
Vừa trộm cướp. Thường gọi là tham nhũng.

20/7/2020

BẦU TRỜI TUỔI HƯU

Sáng ra lên đón mây trời
Ngồi thiền tâm định cho đời dẻo dai
Mặt trời tưới nắng ban mai
Ta kéo dây dài. Tưới nước vườn rau
Hái dăm ngọn bí ngọn bầu
Tâm toi lá lốt ớt màu đỏ tươi
Rổ rau mơn mớn tình người
Bước lên sân thượng. Bầu trời tuổi hưu.

1/7/2020

HAI NGƯỜI MẸ

Quán phở sáng nay
Người đông như hội
Tìm được chỗ ngồi
Thấy là phần khởi.

Bên cạnh bàn tôi
Cặp vợ chồng trẻ
Nịnh hoài cô bé
Nâng thìa se se
Ăn nào con ơi.
Bé con mệt mỏi
Có chịu ăn đâu
Mắt mẹ quầng sâu
Mặt buồn rười rượi
Bố để phở nguội

Cứ nhìn con thôi
Sốt mấy hôm rồi
Cố ăn bố đợi.
Bỗng bố rạng ngời
Khi bé vâng lời
Nuốt xong thìa phở
Mẹ cười rạng rỡ
Như trứng xổ sổ.

Có một bà già
Len vào trong quán
Bàn tay chai sạn
Bụng cái mẹt con
Những kẹo sing gium
Và tấm mấy túm.
Mong thom miệng người
Xòe tay bà mời
Tùng bàn: Làm phúc
Mua hàng bác ơi.

Bà rẽ phía tôi
Quẹt qua cô bé
Đụng thìa bé rơi.
Một tiếng ôi trời

Làm bà bối rối
Rồi như rụng rời
Khi bà nghe thấy:
O! Cái bà này
Đi ra ngoài ngay.

Chuyện gặp hàng ngày
Có gì quá vậy
Bà già không may
Mẹ trẻ đang rồi
Tôi dịch chỗ ngồi
Kéo bà về tôi
Như can mọi người
Chuyện đòi vật vãnh.
Tôi giờ tờ bạc
Bà vội lấy tấm
Tôi vội vã ngăn
Chị ơi, biểu chị
Và tôi đứng dậy
Muốn ra về ngay.

Bà già sao vậy
Bạc vẫn cầm tay
Tăm vẫn cầm tay
Theo tôi như chạy.

Chị ơi. Tôi hỏi
Con cháu đâu rồi
Bà bảo bác ơi
Các cháu công tác
Mỗi đứa một nơi
Không muốn nhờ vả
Còn sức bác ạ,
Mình lo mình thôi.

Tôi cầm gói tăm
Vừa đi vừa ngẫm
Về hai con người
Về hai quãng đời
Của hai người mẹ
Sao mà thương thế.

28/2/2019

HẠT CƠM

Ngày xưa. Thấy hạt cơm rơi
Nâng nôi khỏi rế tôi cời ra ăn
Bây giờ. Bọn trẻ đâu cần
Những bát cơm nguội bao lần đổ đi

Sao tôi mãi nhớ những khi
Hạt ngô hạt mạch hạt mì. Trẹo răng
Bụng dạ đau quặn quặn quặn
Tháo tòng kiết lỵ phải nằm viện mau

Sao tôi cứ nhớ đồng sâu
Rét như cắt thịt con trâu đi bừa
Lội bùn cơm nắm buổi trưa
Cấy chưa hết ruộng là chưa yên lòng

Nhớ năm lũ ngập cánh đồng
Cứu hạt thóc úng mà lòng xót xa
Tôi đi mót cánh đồng nhà
Bông rơi hạt rụng thấy mà tiếc sao

Cho dù giàu có biết bao
Hạt cơm khó nhọc. Lòng nào thể quên
Một khi. Tai họa thiên nhiên
Bát cơm. Còn quý cả trên ngàn vàng.

27/11/2018

MƠ

Mơ ngày hết đạn bom rơi
Hòa bình lập lại. Qua thời khổ đau
Mơ thay được ngọn đèn dầu
Nhà nhà điện sáng. Bên nhau xóm làng
Mơ dân trí sớm mở mang
Dựng xây đất nước. Sánh ngang xứ người
Mơ ai cũng có cuộc đời
Ấm no hạnh phúc. Bên người mình yêu.

ĐỪNG MƠ

Đừng mơ. Giăng bẫy đặt điều
Đè người cướp của. Gây nhiều khổ đau
Đừng mơ. Lười nhác mà giàu
Ngồi phán nhu cầu là có kẻ lo
Đừng mơ. Ai biếu ai cho
Cấy cày chăm chỉ ấm no đợi chờ
Đừng mơ. Sẽ gặp rừng mơ
Đại quân Tào Tháo bao giờ gặp đâu.

5/7/2022

THƯ CON TRAI GIA TÀI CỦA MẸ

Bao lần giờ những phong thư
Con trai mẹ gửi mãi từ năm xưa
Thời gian nét chữ phai mờ
Xốn xang lòng mẹ như vừa hôm qua
“Mẹ ơi! Nơi chiến trường xa
Nhớ em nhớ mẹ nhớ nhà khôn nguôi
Thương em. Quệt mũi mái chơi
Thương mẹ. Chạy vội lúc trời đổ giông...”
Trời ơi! Sét đánh đùng đùng
Cái giấy báo tử! Không! không bao giờ
Mẹ gào mẹ khóc như mưa
Thấm loang nét chữ thành bờ ôm con
Tháng năm. Trăng khuyết trăng tròn
Mãi bên cạnh mẹ. Con còn đâu đây
Ba lô quần áo mũ giày
Tấm bằng liệt sĩ ai bày lên kia
Nhiều khi. Mẹ muốn cất đi
Chỉ lời thư mãi thầm thì bên tai
Thư con là cả gia tài
Nhớ con mẹ đọc. Thở dài mẹ thương.

8/4/2021

TIẾNG RAO

Đêm lạnh lẫn vào với tiếng rao
Ai trứng lộn. Ai xôi nóng nào
Ấm trong chăn gối. Lòng thương cảm
Tội nghiệp trong đời một tiếng rao.

Bỗng thấy vang lên giọng vút cao
Vùng dậy. Tung chăn đón tiếng rao
Nụ cười hồ hởi trao xôi nóng
Sương khỗ có hay biết thế nào.

Cứ muốn hỏi han em một câu
Nắng mưa. Em trọ ở nơi đâu
Nắm xôi giữ mãi trong tay ấm
Tiếng rao. Văng vẳng phía chân cầu.

23/1/2020

VƯỜN RAU TÌNH ĐỜI

Chăm bẵm tầng cao những luống rau
Từng gốc từng cây đã thuộc lâu
Gặp chủ lá cành tươi hơn hờ
Nỗi niềm như có ở trong nhau

Chỉ hái lá thôi chẳng nhổ cây
Thấy thương. Chẳng muốn hết đời này
Vui vẻ yên tâm mà sống nhé
Già cõi thân tàn chết hãy hay

Có đạo. Cả nhà du ngoạn lâu
Khi về lên vội. Quá thương đau
Ngọn héo lá quăn. Nằm hấp hối
Cuống cả chân tay. Tươi. Tươi mau

Khô quắt. Có cây lá chết rồi
Thương như số kiếp của con người
Cứ tưới cứ chăm. Còn nước tát
Sung sướng làm sao thấy nó hồi

Cái vườn xinh đẹp của tôi ơi!
Nuôi dưỡng sinh linh của đất trời
Không gặp một ngày là thấy nhớ
Sáng dậy mau mau đón nụ cười.

30/5/2020

CÁI BÓNG

Quẩn quanh là cái bóng
Đêm ngày ở cạnh tôi
Chẳng mấy khi để ý
Vẫn theo suốt cuộc đời

Lúc cô đơn chợt thấy
Có người bạn bên mình
Quạnh hiu lòng trời dậy
Yêu cái bóng nghĩa tình

Bánh bao bước ra phố
Cái bóng cũng đi chơi
Đừng đè bóng lên chỗ
Dơ bẩn nhé người oi

Yêu anh em muốn được
Núp dưới bóng của anh
Yêu em anh cứ thích
Quẩn quanh bóng người tình

Người chết đi để lại
Cái tiếng của mình thôi
Xuống mồ mong giữ được
Cái bóng ở trong đời.

6/1/2024

TA TẮT THẮNG

Ta hào hùng
Những bài ca nhạc đỏ
Nó rí rên nhạc vàng
Mưa gió tình si

Em gái ta
Đảm đang nơi hậu phương
Mở đường nơi tiền tuyến
Em gái nó
Lương chồng. Bồng con
Ăn ngon. Phấn son. Làm đẹp

Bố ta
Quần xắn lội ruộng cấy
Vác súng trường bắn máy bay
Bố nó
Bận bè. Chén rượu say
Ván cò. Vui tối ngày xe ngựa

Mẹ ta
Gió bắc mưa phùn
Lội bùn cùng cây lúa
Mẹ nó
Áo lụa. Đi chùa
Gỗ mõ. Tụng kinh

Ta có lý tưởng cao đẹp rõ ràng
Nó loanh quanh mơ màng
Chuyện giàu sang phú quý
Ta ý chí
Nó mộng mị
Cần chết. Ta vui vẻ chết
Như cày xong đám ruộng
Phải chết. Nó sợ uống tuổi xuân
Muốn mãi được quây quần quanh tổ ấm

Ta tất thắng
Nó tất thua
Mùa khô vẫn nổi mùa mưa
Rừng Trường Sơn nắng gió
Hố bom. Vết đạn. Sẹo mờ
Chiến tranh. Xa dần
Thời gian. Phơi trần
Những thằng hóa thạch
Chốn rừng sâu. Trẻ mãi
Kẻ còn lại
Đua nhau làm giàu. Bất chấp
Và ai cũng mong. Đừng gặp
Đừng gặp lại. Chiến tranh.

3/7/2022

VẪN MONG MỖI BÓNG AI VỀ

Thống nhất thật rồi
Đất nước Việt Nam
Lịch sử
Như mở toang cánh cửa
Đã hết rồi
Khói bom đạn lửa
Hiền Lương ơi
Hai nửa chảy một dòng
Bầu trời sao
Đêm nay tỏa sáng chung
Mẹ ôm con
Vợ ôm chồng trào lệ
Có sung sướng
Sung sướng nào hơn thế
Người yêu người
Đâu thể mãi cắt chia.

Giải phóng Điện Biên
Chồng mẹ không về
Giải phóng miền Nam
Con dâu buồn lặng lẽ
Vòng khói hương
Như vẽ bóng người xa
Bố ơi! Con ơi!
Hôm nay hãy về nhà
Cùng quê hương mình
Mừng ngày giải phóng
Xã đã dựng thật cao
Đài tổ quốc ghi công
Mẹ con tôi
Cũng thấy lòng đỡ tủi

Nhưng. Mỗi đêm khuya
Nhà chìm trong bóng tối
Nước mắt. Ôm nhau
Vẫn mong mãi. Bóng ai về.

Hà Nội 30/4/2020

CON KHÔNG LÀ TU SĨ

(Tặng nhà sư Thích Minh Tuệ)

Con không là tu sĩ
Con chỉ là thảo dân
Phật dạy con ý nghĩ
Khổ luyện. Rèn bản thân

Con không là tu sĩ
Không thuộc một chùa nào
Không cúng dường hương khói
Không giải hạn dâng sao

Con không là tu sĩ
Muốn dầm dãi trần gian
Mười Ba pháp khổ hạnh
Trong mưa lạnh gió ngàn

Con không là tu sĩ
Đừng cho con chi nhiều
Bát cơm chay nước uống
Và nỗi lòng thương yêu

Con không là tu sĩ
Không mặc áo cà sa
Ngày. Chân trần đạp đất
Tối. Nghĩa trang là nhà

Con không là tu sĩ
Không biết đến bạc tiền
Không điện thoại di động
Luôn muốn được bình yên

Con không là tu sĩ
Nguyện bỏ Tham Sân Si
Chọn con đường khổ hạnh
Chẳng mơ ước thứ gì

Con không là tu sĩ
Con tu Hạnh đâu đà
Nhớ từng lời Phật dạy
Trên mọi nẻo đường qua.

18/5/2024

ÂM THẦM THEO TA

Đêm nay Thầy nghỉ nơi nao
Nghĩa trang. Bờ đất. Trời sao là nhà
Muỗi ơi. Đừng đốt Thầy nha
Dế ơi. Có cất lời ca bên Thầy
Những đêm sầm sập trời mây
Mưa tuôn gió lạnh. Thương Thầy. Thầy ơi
Kệ cho xoay chuyển đất trời
Khoanh chân thiền định. Thầy ngồi bình yên
Người ta. Xây lăm chùa chiền
Cúng dường giải hạn thu tiền của dân
Thầy đi. Chân đất đầu trần
Không nhà không cửa không cần tiền nong
Đời người. Sắc sắc không không
Mà tham mà những. Mãi trong u mờ
Gặp Thầy như tỉnh cơn mơ
Bao người chột ngộ. Sống giờ thiện tâm
Bóng Thầy. Một nỗi tri âm
Sớm chiều trong dạ. Âm thầm theo ta.

24/5/2024

BÓNG THẦY MINH TUỆ

Bước chân Minh Tuệ. Đã dừng
Bóng Thầy vẫn cứ sáng bừng trong ta
Thầy đi rèn Hạnh đầu đà
Khiến bao nhiêu kẻ ngấm mà thẹn tâm
Những tham. Lừa dối. Tà dâm
Có đà tình ngộ có thâm bảo nhau
Dân tình khắp chốn đâu đâu
Xót xa trong dạ. Dầu dầu nhớ thương
Đầu trần chân đất. Gió sương
Đừng ai gây khó, những nhường đến Thầy
Mỗi ngày một bát cơm chay
Mà bao đạo lý chất dày lòng dân
Giảng rao kinh kệ. Trăm lần
Không bằng. Nhìn thấy bước chân của Thầy
Bóng Thầy. Như gió, như mây
Nhắc ta sớm tối tháng ngày. Thiện tâm.

5/6/2024

NHƯ GẶP LẠI THẦN TIÊN

Giữa cái thời mạt pháp
Đầy bịp bợm dối gian
Minh Tuệ tu khổ hạnh
Trong mưa lạnh gió ngàn

Xốn xang nỗi lòng dân
Bàn chân đất đầu trần
Tham sân si buông bỏ
Ngày chỉ một bữa ăn

Bữa ăn chay khát thực
Chẳng điện thoại bạc tiền
Xung con với tất cả
Hỉ xả. Giọng hồn nhiên

Gần hai ngàn cây số
Vòng Bắc Nam bao lần
Đầu trời. Hứng mưa nắng
Nóng. Chảy nhựa bàn chân

Triệu triệu người thán phục
Ngàn ngàn người đón chào
Dọc đường hoa sen trái
Xúc động dòng lệ trào

Dân mình tính lương thiện
Tôn Đức độ Thánh hiền
Giữa cái thời mạt pháp
Như gặp lại Thần tiên.

7/6/2023

HƠN ĐƯỜNG TĂNG VẠN LẦN

Đọc. Xem. Tây du ký
Phục ý chí Đường Tăng
Nay. Đến thời mạt pháp
Phá giới. Bao là thẳng

Bồng. Xuất hiện Minh Tuệ
Bàn chân đất. Đầu trần
Hạnh đầu đà. Phật dạy
Khổ luyện. Rèn bản thân

Đường Tăng. Cuối ngựa bạch
Xuống đất. Đã có giày
Minh Tuệ. Dầy chai sạn
Chân trần. Khắp đó đây

Đường Tăng. Bao đệ tử
Nâng đỡ dọc đường đi
Minh Tuệ. Thân cô độc
Khổ hạnh chẳng sá gì

Đường Tăng. Được Bồ Tát
Đến cứu độ bao lần
Minh Tuệ. Khi gặp nạn
Hóa giải từ bản thân

Đường Tăng. Chờ đệ tử
Xin cơm về. Mời ăn
Minh Tuệ. Tự khát thực
Hạnh đầu đà. Phật răn

Đường Tăng. Nằm khi ngủ
Tìm chỗ. Nơi có nhà
Minh Tuệ. Ngồi nhắm mắt
Bờ đất. Bãi tha ma

Sư Thầy. Thích Minh Tuệ
Hơn Đường Tăng. Vạn lần
Dù chuyện xưa. Thần thoại
Đây. Chuyện thật. Cõi trần.

30/5/2024

TỪ NGÀY GẶP THẦY MINH TUỆ

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Ăn uống. Mình đơn giản hơn
Không mất thì giờ nhiều món
Thời gian. Nuôi dưỡng tâm hồn

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Mình không ngã chấp với ai
Cũng không to tiếng với vợ
Nhịn nhường cả lúc vợ sai

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Đi đường không bóp còi xe
Bỏ được thói vượt đèn đỏ
Ùn tắc không nháy vĩa hè

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Nhân nại trong mỗi việc làm
Nghĩ Thầy đầu trần chân đất
Dãi dầm mưa nắng mặc Nam

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Tiền tài. Thay đổi trong tôi
Luôn nói những lời chân thật
Cả khi mình chịu thiệt thòi

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Hay ngẫm đến cõi vô thường
Học Thầy. Đức Chân Thiện Nhân
Dẫu mình mới tập bỏ buông

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Sớm chiều. Sống thanh thản hơn
Thời gian. Như bình tĩnh lại
Hiếm khi thấy khổ thấy buồn

Từ ngày gặp Thầy Minh Tuệ
Tự nhiên thay đổi cuộc đời
Mọi Tham Sân Si. Muốn bỏ
Yêu thương vô ngã. Mọi người.

10/6/2024

YÊU THƯƠNG THÙ GHÉT

Ai yêu. Thầy Minh Tuệ
Người. Lam lũ sớm hôm
Người. Chân thành giản dị
Người. Tu dưỡng tâm hồn

Ai thương. Thầy Minh Tuệ
Người. Khổ ải trong đời
Người. Cô đơn hiu quạnh
Người. Mau giọt lệ rơi

Ai ghét. Thích Minh Tuệ
Người. Miệng lưỡi dối dạn
Người. Sợ phải chân thực
Người. Không thích rõ ràng

Ai thù. Thích Minh Tuệ
Người. Ôm tiền cúng dường
Người. Vơ bạc giải hạn
Người. Vịt vờ yêu thương

Gương chiếu Thích Minh Tuệ
Lộ bản ngã mỗi người
Người mơ. Gặp đánh lừa
Kẻ lo. Toát mồ hôi.

16/6/2024

Bài truyền hình VTV4 Phỏng vấn tác giả Phần mềm MyEqText

VIỆT NAM - TỔ QUỐC TÔI* MYEQTEXT VỚI CHUYỆN MỘT NGƯỜI THẦY

I

Bốn đứa chúng tôi hồi học cấp 3 Nga Sơn niên khoá 1965 - 1968 đều học giỏi toán. Chúng tôi lập nhóm giải toán trên báo *Toán học và tuổi trẻ* dưới sự dẫn dắt của Thầy Lê Quang Phan mới ra trường cũng đam mê toán như trò. Nhóm có ba đứa đi thi toán giỏi miền Bắc, có đứa dám gửi thư lên thầy Nguyễn Cảnh Toàn về chia ba một góc bằng thước và com pa. Họ có ký hiệu riêng: Thọ Alpha, Thanh Beta, Thiệu Gamma, tôi là Omega, rất chi là toán học và mơ mộng.

Thế mà cho đến nay họ đã xa nhau bốn mươi năm, bộ tứ đó chưa bao giờ gặp mặt đông đủ, Thanh đi học Hung-ga-ri thành tiến sĩ tin học, Thiệu học Liên Xô về nay là Chủ tịch hội đồng quản trị một cảng biển ở Sài Gòn. Tôi và Thọ vào học đại học Vinh rồi về dạy ở cấp ba Lam Sơn Thanh Hoá. Sau đó Thọ ra Hà Nội, còn tôi rẽ sang làm báo, viết văn. Bốn đứa từ làng quê nghèo ra đi đến nay cũng có

* Bút ký của nhà văn Nguyễn Ngọc Quế đăng trên báo Văn Nghệ Trẻ (Ra ngày 13/4/2008) Số 15 (597).

nghề, có nghiệp góp tí công sức nhỏ nhoi cho quê hương đất nước. Tưởng chừng ở tuổi sáu mươi, công việc của mỗi người ổn định, con cái thành đạt, lấy nghỉ ngơi làm nhân tuổi già. Ấy thế mà dùng một cái....

Tôi nhớ hôm ấy là thứ sáu ngày bốn tháng một năm 2008, vừa ăn cơm trưa xong, xem VTV2 tôi nhận ra gương mặt quen thuộc đang thuyết trình về một phần mềm nào đó của công nghệ thông tin. My Duy Thọ, đúng Thọ-alpha của chúng tôi. Tôi reo lên, cả nhà ùa vào cùng xem. Thọ đó với ánh mắt thông minh, nụ cười thật tươi như ngày xưa, đang thuyết phục người nghe. Sao lại là Thọ mà không phải một ông tiến sĩ tin học nào đó trên đất nước này nói về phần mềm kia chứ!

Trưa ấy, tôi điện ngay hỏi tiến sĩ Thanh, tiến sĩ Thận, tiến sĩ Minh và các bạn bè. Họ đều trách tôi: “Ông lạc hậu quá! phần mềm của ông Thọ có tên MyEqText là công cụ đa năng hỗ trợ soạn thảo công thức toán học vừa nhận giải thưởng Nhân tài Đất Việt năm 2007.

Đúng là tôi lạc hậu, tưởng đã hiểu hết bạn bè. Thế này thì vui thật. Thêm một bất ngờ nữa về Thọ, một thầy giáo toán nghỉ hưu ở Hà Nội, không học qua một lớp chính quy về công nghệ thông tin nào mà có phần mềm, phần mềm ở lĩnh vực khá phức tạp: Soạn thảo công thức toán học. Điều đó giống như mấy bác nông dân miền Nam do nhu cầu lao động sản xuất tự học sáng tạo ra máy cấy, máy gieo, chuyển dịch nhà cửa, công trình.

Dân tộc mình là như vậy, con người Việt Nam là như vậy. Biết tự học vươn lên tìm con đường riêng của mình để hoà nhập với cộng đồng, với thế giới.

Để hiểu thêm cái công nghệ mũi nhọn này, tôi phải bỏ ra cả tháng sưu tầm tài liệu, đọc trên báo, trên mạng, đài truyền hình để biết công trình MyEqText của ông Thọ thế nào.

Đây rồi! Báo tuổi trẻ Online:

“Bill Gates và các cộng sự ở Microsoft có lẽ không ngờ một thầy giáo ở Việt Nam đã phát triển thành công một công trình tạo công thức toán học trên nền tảng Word của họ. Chương trình này nếu được phổ biến rộng rãi sẽ mang lại tiện ích cho hàng triệu học sinh và giáo viên môn toán không chỉ ở Việt Nam”.

Tiến sĩ tin học Lê Văn Bào giám đốc trung tâm tin học của Bộ tài nguyên môi trường nhận xét: “Đây là một sáng chế, tôi tin nó sẽ được ứng dụng rộng rãi với nhiều người, nhất là học sinh, giáo viên, nhà khoa học trong thời gian ngắn tới. Thật khó tin được một cá nhân có thể xây dựng được chương trình rất phức tạp và công phu này”.

Báo *Làm bạn với máy vi tính* viết: “MyEqText có nhiều ưu điểm nổi trội mà một số phần mềm cùng chức năng hay cả công cụ MS Equation 3.0 có sẵn cũng không sánh kịp. MyEqText còn có rất nhiều chức năng xuất sắc, xứng đáng là sản phẩm đã đạt giải trong cuộc thi Nhân tài Đất Việt năm 2007”.

Ông Đỗ Huy Hoàng, giám đốc Marketing Microsoft ở Việt Nam, phải thốt lên: “Chúng tôi chưa từng chứng kiến một ai phát triển ứng dụng chuyên sâu như thế này trên nền tảng Word, chương trình này hay hơn cả Equation của chính Microsoft”.

Và khi vào Google đánh tìm MyEqText tôi thấy hàng mấy trăm trang Web đang bình luận, đang ca ngợi về phần mềm này. Tôi lạc hậu thật rồi!

Qua tìm hiểu tôi biết hiện nay các phần mềm để soạn thảo công thức toán học là những công trình rất phức tạp. Ở các phần mềm đánh công thức khác muốn có được một công thức phải thay đổi giao diện nhiều lần, mất rất nhiều thời gian. Và công thức tạo ra lại như một cái ảnh. Còn MyEqText cho ra công thức cực nhanh không phải thay đổi giao diện và công thức hoàn toàn đồng bộ với các text trong Word. Đó là các text đặc biệt của ông My Duy Thọ.

Tôi biết hiện nay việc đổi mới phương pháp dạy và học, đưa giáo án điện tử vào các trường học là yêu cầu cấp bách của Bộ giáo dục đào tạo. Các loại giáo án bình thường thì dễ soạn thảo, còn giáo án môn toán, lý, hoá thì phức tạp hơn vì phải hình thành các công thức. Nhiều người làm tin học ở viện giáo dục Việt Nam, các trung tâm phần mềm đều trần trở vì nó.

Tôi như reo lên, Thọ của chúng tôi là thế chứ, về hưu vẫn tự học như ngày xưa, tự học một ngành công nghệ mũi nhọn của cuộc sống và đã thành người tài về lĩnh vực

này. Thọ hay tâm sự với chúng tôi: “Xã hội đổi mới, chúng mình cũng phải đổi mới theo”.

II

Thầy My Duy Thọ sinh ra trong một gia đình có truyền thống hiếu học ở Nga Sơn Thanh Hoá. Bố mất sớm, cuộc sống tuổi thơ vất vả, vừa đi làm kiếm sống vừa đi học hết phổ thông. Từ nhỏ cậu học sinh Thọ có năng khiếu ở các môn tự nhiên, thích đọc sách khoa học, tìm hiểu thế giới thiên nhiên, và đam say nhất là thiên văn học. Hồi cấp 3, Thọ học giỏi toán nhất trường, từng đạt giải thưởng báo *Toán học và tuổi trẻ*. Trong chiếc túi vải cũ sờn mẹ may cho thay cặp sách bao giờ cũng có tờ báo toán mới và mấy bài toán khó. Hồi ấy chúng tôi học toàn diện, cái gì cũng ham, cũng mê. Thọ cũng thích nhạc, hay làm thơ, vì yêu thiên văn nên trong thơ của Thọ khi nào cũng có dáng dấp của bầu trời.

Học ở Khoa toán trường Đại học sư phạm Vinh khoá 1968-1972 Thọ là một sinh viên xuất sắc nhất khoa. Đó là những năm chiến tranh chống Mỹ thật gian khổ, trường chúng tôi học sơ tán khắp vùng Thanh - Nghệ để chống chiến tranh phá hoại. Tuy gian khổ nhưng những năm đó sinh viên trường Vinh có phong trào tự học, tự nghiên cứu. Đang học năm thứ nhất, thứ hai Thọ vẫn theo chuyên đề ở các năm thứ ba, thứ tư. Năm nào Thọ cũng có khoá luận khoa học về một ngành toán cao cấp hay mở rộng

một định lý nào đó tham gia hội nghị khoa học toàn trường. Tôi nhớ Thọ thích đọc các môn toán học trừu tượng như Lý thuyết nhóm, Tô pô, Đại số Logic, Lý thuyết xác suất... của các giáo sư trong nước và ngoài nước viết. Các thầy giáo Trần Văn Hạo, Bùi Tường Trí, Kiều Huy Luân, Phan Đức Thành rất quý cậu sinh viên ít nói nhưng lại luôn có những suy nghĩ mới mẻ này.

Tốt nghiệp đại học, Thọ được điều về dạy các lớp chuyên toán trường cấp 3 Lam Sơn - Thanh Hoá vừa thành lập với các thầy có uy tín và tên tuổi như Trần Lê Chức, Dương Tiến Vinh, Đỗ Khắc Vinh, Nguyễn Ngọc Liễn. Bây giờ thầy Dương Tiến Vinh và thầy Nguyễn Ngọc Liễn đã là người của tiên giới.

Các học trò Lam Sơn dù đã trưởng thành vẫn rất gần gũi và quý mến thầy Thọ. Cả hai vợ chồng anh Trịnh Tuấn Sinh, phó giám đốc sở giao thông Thanh Hoá đều là học sinh thầy Thọ. Họ nói: “Thầy Thọ đem đến cho chúng em thấy cái đẹp của toán học bằng những suy luận chặt chẽ, chính xác, thầy dẫn chúng em đến những cái nhìn khái quát lý thú về con người, về cuộc sống, nhất là về đời sống của các hành tinh và vũ trụ bao la. Còn những vần thơ tình cảm của thầy thì không thể nào quên được. Thật là may cho chúng em được học với thầy Thọ”

Anh Đồng Đại Lộc, thiếu tướng, giám đốc Sở Công an Thanh Hoá mỗi khi về thăm thầy Thọ lại ôm lấy thầy và nhắc “Xin thầy ra thêm cho các em bài toán khó nữa ạ” đầy kỷ niệm.

III

Tôi từ Thanh Hoá ra Hà Nội vào những ngày sau tết nguyên đán Mậu Tí. Trời còn giá lạnh lắm, nhưng phải gặp ngay ông Thọ để tìm hiểu ông ta làm phần mềm như thế nào, còn nói cho bạn bè biết. Tôi đến nhà lại chưa gặp được Thọ vì anh còn đi dạy chưa về. Chỉ có Bằng vợ Thọ và cháu Thắng con Thọ đón tôi, cháu Long con đầu của Thọ còn du học ở Pháp.

Bằng vồn vã:

- Anh ngồi chơi chờ nhà em một chút.

Tôi tranh thủ hỏi Bằng về công việc của đức ông chồng ham học.

Bằng cười tâm sự:

- Em và anh Thọ những năm 2001-2002 đi khắp Hà Nội tìm phần mềm đánh công thức mà anh ấy mong mỏi, gửi thư cho bạn bè khắp nơi tìm mà không có. Soạn thảo theo Equation chậm và phức tạp lắm. Anh ấy thường phàn nàn: Microsoft mạnh như thế mà không có cách nào đánh bằng text trong Word cho thuận tiện.

- Vậy công việc bắt đầu từ năm nào, còn việc dạy học thì sao?

- Bắt đầu từ năm 2003, đến nay là bốn năm mới hoàn thành anh ạ. Vào mùa thi anh ấy bận lắm, học sinh lớp 12 sắp thi cần thầy suốt ngày, lại còn dạy trên VTV2 nữa chứ, chỉ có thể làm phần mềm về đêm. Những hôm soạn xong mà máy không chạy anh ấy không chịu ngủ, đảm chiêu

trần trở, thương lắm. Em sợ người có tuổi ngồi trước màn hình nhiều nhiễm các tia phóng xạ, dễ bị bệnh. Anh ấy còn thay đổi phương án rất nhiều lần cho ngày càng hay hơn, thỉnh thoảng lại thấy khoe vui với vợ con và bạn bè: Bây giờ là phiên bản 5.0 rồi, phiên bản 6.0 rồi.

Thế đấy, chỉ có Thọ mới bền bỉ và đam mê đến thế, biết tự học, học cho mình, cho học sinh, cho mọi người và sáng tạo ra cái cần cho con người.

Học đâu phải để kiếm văn bằng này chứng chỉ nọ, để khoe mẽ, lên danh.

Có tiếng xe máy ồn ã ngoài cửa. Đây rồi, ông bạn My Duy Thọ của tôi đáng người đậm, com lê, cà vạt chỉnh chu vẫn giữ nguyên phong thái ông thầy khi bước lên bục giảng. Mái tóc đã có sợi bạc, mắt nhắm nhìn có nhiều nếp nhăn nhưng vẫn là Thọ đấy, Thọ alpha, tác giả của phần mềm MyEqText.

Thật vui, cùng về với Thọ còn có thầy Phan, vẫn trẻ như học trò, Thanh tin học và Thiệu Sài Gòn. Tớ vừa bay ra Hà Nội đêm qua, để hôm nay gặp các ông. Thiệu vẫn còn nguyên giọng của đất Nga Trung dù đã đi khắp năm châu bốn biển.

Thế là hơn 40 năm xa cách bộ tứ mới họp mặt đầy đủ. Chúng tôi ôm chầm lấy nhau, cảm động ứa nước mắt.

Hàn huyên bên nhau, bên thầy chủ nhiệm chúng tôi cứ tưởng như mình đang còn ở thời trai trẻ. Món bánh đa, tôm, rạm của Thọ đem từ quê ra càng làm cho mọi người nhớ về đất Nga Sơn.

Nghe Bằng kể lúc nãy tôi bắn khoản hỏi Thọ: Ông đi dạy nhiều, mà Bộ mình sách giáo khoa thay đổi xoen xoẹt như thế nguyên đuổi theo Bộ các thầy cô đã mệt lắm rồi làm sao ông còn có thời gian mà làm phần mềm?

Thọ cười: Ôi! Bài soạn của mình ở trên máy tính hết, có MyEqText soạn nhanh lắm. Mà các ông ấy thay đổi gì đâu chỉ đem hoán vị mấy phần của lớp này cho mấy phần của lớp kia, mình chỉ copy chỗ này paste vào chỗ kia, sửa lại chút xíu là ra ngay mà.

Thầy Phan bảo: Thôi! Chuyện giáo dục còn nhiều cái phải bàn, Thọ đem cúp và phần thưởng ra xem nào.

Thọ nâng cúp Nhân tài Đất Việt và dàn máy đa năng vừa được thưởng đặt giữa bàn. Thiệu vỗ vập:

- Ông kể sơ sơ cho bọn tớ nghe về quá trình làm phần mềm đi. Tớ nghe ông Thanh và thầy Phan nói dọc đường mình phục ghê lắm.

Thọ trầm đi, mắt nhìn đăm chiêu, nhưng vẫn khiêm tốn như ngày xưa:

- Do công việc hàng ngày của tôi nảy sinh ra nhu cầu. Tìm kiếm được một vài tia hy vọng nhỏ trong Word rồi nhóm dần nó lên thành lửa. Đầu tiên nghĩ soạn cho mình dùng, sau lần anh Nguyễn Đình Phùng Hiệu trưởng trường Ba Đình - Nga Sơn mời mình trình bày cho trường, thấy các thầy cô giáo thích quá mới nghĩ đến việc soạn nghiêm túc cho mọi người dùng.

- Trường cũ của bọn mình ấy à? Thanh vui hẳn lên

- Ủ. Bây giờ là trường chuẩn Quốc gia - Đơn vị anh hùng đấy. Hôm ấy tiếc là không có thầy Phan vì thầy biết công việc của tôi từ đầu đến cuối mà.

- Ôi! Thọ nó biết nhiều về tin học lắm. Thầy Phan vốn rất hiểu biết tin học và gần Thọ nhiều lên tiếng ngay.

- Thọ biết Photoshop, biết Flash, biết AuToCad, biết VisualBasic mà cái gì nó cũng biết sâu sắc. Nó tự học mà còn tổng kết ghi lại theo ý mình thành từng file bài giảng trong máy tính để tra cứu và ai cần thì dạy lại. Với Powerpoint mọi người chỉ quan tâm cho chữ chạy, chứ Thọ thì còn điều khiển mọi hình vẽ chạy và biến hoá theo ý muốn. Nhìn bài soạn như một cái rừng rậm nhưng khi cho chạy thì điệu nghệ lắm, tôi thích nhất là bài cắt một hình chớp từ từ bay phần trên đi để lại một hình chớp cut. Rất chuyên nghiệp. Những bài giảng trên VTV2 của Thọ dùng Powerpoint thì thật tuyệt vời.

Còn MyEqText của Thọ thì vô cùng phức tạp. Có hàng ngàn lệnh, có lệnh dài tới 37 trang màn hình tiếng Anh. Nhưng các cậu nhớ là sai một dấu phẩy thôi thì lệnh không chạy hoặc chạy lung tung ngay. Các lệnh lại móc nối với nhau, sửa một lệnh sẽ liên quan đến hàng chục lệnh, hàng trăm lệnh. Dứt dây động rừng mà.

Thọ giải thích thêm cho cánh không rành tin học như tôi và Thiệu hiểu hơn:

- Phần mềm máy tính cũng gần như một đối tượng sống ấy. Cần phải làm cho nó hiểu biết những thứ xung quanh và cần trang bị cho nó khả năng thực hiện mệnh

lệnh được giao. Ở đây, tôi làm cho con trở tự nhận ra được xung quanh nó là chữ hay số hay phân số hay căn thức...và khi ra lệnh cho nó bằng dòng chữ trên màn hình thì nó hiểu ngay nhiệm vụ được giao và tự đưa ra những hành động thích hợp để cho ra công thức mới hay cho ra kết quả tính toán.

- Tên MyEqText có nghĩa là thế nào ông Thọ? Thiệu hỏi.

- À! My tiếng Anh nghĩa là của tôi, Eq là viết tắt của Equation nghĩa là đẳng thức, phương trình còn Text là đánh bằng text ấy mà. Đầu tiên mình đặt MyEqTeach vì định chỉ viết dùng cho các thầy cô giáo sau đổi là MyEqText cho hợp hơn - Thọ giải thích.

Thầy Phan chen ngang ngay: Ôi! Thọ nó róm lắm đấy, My còn là họ My. nhà ông ấy nữa, nghĩa là cách đánh công thức của ông họ My đấy.

Mọi người cười oà vui vẻ.

- Có ai tài trợ gì không? Tôi đệm hỏi

- Chẳng có ai! Ở các viện, các cơ quan công quyền đều có ngân sách cho các dự án tin học, bọn tiền, toàn triệu đô cả. Còn cá nhân làm thì ai để ý. Tự mình bỏ tiền và công sức ra. Có vợ con tài trợ động viên thôi! Thọ cười, chúng tôi chạnh buồn. Thế đấy, cơ chế của chúng ta nhiều cái phải bàn lắm.

Thiệu lại hỏi với cái nhìn của nhà doanh nghiệp:

- Ông đưa lên mạng có thu phí gì không? Nên thu một chút để bù lại công sức của mình đầu tư chứ.

- Mình mới đưa bản demo lên mấy trang Web và miễn phí để mọi người dùng thử. Sắp tới sẽ cho ra mắt bản chính thức.

Chúng tôi còn thấy Thọ đang chuyển giao diện sang tiếng Anh để ai đó người nước ngoài cũng có thể sử dụng được.

- Ông nghĩ thế nào khi Microsoft nhận định về phần mềm này. Thanh hỏi như phóng viên báo chí thực thụ vậy.

Thọ cười tự tin và khiêm tốn:

- Thực chất tôi nghĩ mình chỉ là người làm đẹp thêm cho Microsoft thôi.

Thanh vẫn cái giọng nhát gừng như ngày nào:

- Microsoft phải khen ông. Bộ giáo dục phải khen ông.

Thọ cười như không để ý đến câu nói của Thanh.

Thầy Phan sực nhớ:

- À! Các cậu có xem VTV4 mấy hôm trước tết không. Nó giới thiệu My Duy Thọ và chương trình MyEqText trên kênh nước ngoài, bằng tiếng Pháp đấy, rất hay. Quay tại nhà Thọ phải không? thấy cả cái giá sách của cậu mà.

- Vâng ạ. Hôm gần tết các trường quay đều bận mà họ cứ muốn quay ngay.

Thọ vẫn lễ phép với thầy chủ nhiệm như hồi nào.

Thiệu ở nước ngoài nhiều thấy thế phần khởi lắm: Có cái gì hay của mình phải giới thiệu ra nước ngoài chứ, dân Việt kiêu thích lắm đấy.

Trong không khí đầm ấm, vui vẻ của tình thầy trò, bạn bè, gia đình, nhưng thỉnh thoảng điện thoại vẫn reo và

màn hình máy tính nhấp nháy của các tin gửi về cho tác giả MyEqText. Rất nhiều học sinh, sinh viên, các thầy cô giáo, và nhiều giới khác gửi thư điện tử trao đổi với thầy Thọ về phần mềm MyEqtext. Tôi đọc nhanh một vài thư gửi đến myduytho@yahoo.com.

Dương Viết Sang (dpsangcvan@yahoo.com.vn) “Em cảm phục thầy đã rất nhiệt tình và say mê nghiên cứu cung cấp cho chúng em một chương trình độc đáo. Phần mềm MyEqText rất hay đến mức tuyệt vời”.

Lưu Nguyễn Hưng (luu_hung@yahoo.com): “Thưa thầy Thọ, em hiện là nghiên cứu sinh tiến sĩ tại trường đại học Y khoa Texas, Houston Hoa Kỳ, em rất thích thú với phần mềm này về tính mềm dẻo linh hoạt và khả năng tương thích khi chèn công thức trong Word”.

“Sam tuan”<ht76246@yahoo.com>:

“Em chào Thầy! Em là sinh viên khoa Toán năm 4 (DHSP Tp. Hồ Chí Minh). Một lần tình cờ em được biết phần mềm của Thầy. Em đã dùng thử, và đó là phần mềm rất tuyệt vời. Trước đó để gõ công thức toán học em dùng MathType đánh rất cực.”

Thật hạnh phúc biết bao cho người thầy, tuy đã về hưu vẫn đơm hoa kết trái cho đời, vẫn có nhiều học trò, đồng nghiệp, trên khắp miền đất nước ngưỡng mộ dõi theo và học tập. Hạnh phúc đó, thành công đó là kết quả của tinh thần tự học và lòng đam mê sáng tạo của một người thầy đã được hun đúc của cả một đời làm nghề dạy học. Để thay lời kết tôi xin trích một vài vần thơ của thầy

Thọ viết từ thuở còn cắp sách đến trường của một đêm say toán và nhớ trời sao:

Xôn xao ánh mắt đường tròn

Ngược dòng tọa độ, Parabol uốn mình

Con đường quỹ tích xinh xinh

Sao ơi! Toán cũng đầy tình như thơ.

Đó là một tâm hồn đa cảm của một con người luôn tự đổi mới, say đắm với khoa học và đã sáng tạo ra phần mềm MyEqText đặc sắc.

Hà Nội tháng 3 Xuân Mậu Tý

Nguyễn Ngọc Quế

ĐÔI ĐIỀU VỀ THƠ THIẾU NHI CỦA NHÀ THƠ MỸ DUY THỌ

PGS.TS. Nhà văn Vũ Nho

*Bài đăng trên báo CLB Văn chương -
Hội Nhà văn Việt Nam*

Nhà thơ Mỹ Duy Thọ là một thầy giáo Toán làm thơ. Cũng như các thầy giáo Toán mà tôi đã đọc như Nguyễn Ngọc Quế, Lê Quốc Hán, Vương Trọng, Đặng Hấn,...

Từ 2012 đến 2023 liên tục được các nhà xuất bản tuổi cấp phép in 7 tập thơ: *Bình phương nỗi nhớ* (in chung với Nhà thơ Nguyễn Ngọc Quế), *Mãi với sao trời* (2019), *Thời gian* (2020), *Gửi tình theo gió* (2021), *Bóng cuộc đời* (2023), *Trăng sáng tuổi thơ* (2023), *Em yêu Bầu trời xanh* (2023) Và sắp tới có 4 tập thơ thiếu nhi nữa đang được chuẩn bị cho ra mắt: *Đieu và gió*, *Tiếng mẹ đẻ của em*, *Truyện thơ Thiếu Nhi và 101 Bài thơ đố giải tuổi Thiếu niên Nhi đồng*.

Như vậy riêng về thơ cho thiếu nhi tác giả có 6 tập đã và đang in.

Tôi thường xuyên đăng các bài thơ thiếu nhi trích trong tập *Trăng sáng tuổi thơ* của Mỹ Duy Thọ lên trang Website clbvanchuong.com của Hội nhà văn Việt nam

Không biết có phải vì gần đây, Hội nhà văn Việt Nam chú ý nhiều đến văn chương cho Thiếu nhi (phát động sáng tác, mở trại viết, hỗ trợ quảng bá,...), hay do vốn yêu thích con cháu mình, yêu thích tuổi thơ, muốn gửi gắm những hi vọng vào lứa tuổi trẻ em hôm nay nhưng là chủ nhân của thế giới ngày mai mà thầy giáo Toán My Duy Thọ đầu tư nhiều cho mảng thơ này. Sáu tập thơ là một con số đáng kể.

Có nhà văn nào đó nói: “Trong mỗi một người lớn/ Có một đứa bé con”. Đúng thế, người lớn, ai mà chả có tuổi thơ, ai mà chả trưởng thành từ một cô bé, cậu bé nào đó. Có điều, khi đã thành người lớn, người ta “quên” mất đứa bé con ngày nào. Chỉ có ít người là vẫn có thể nhớ được, giữ được cái “đứa bé con” đó. Họ dễ dàng nhập vào đứa bé đó để nói về ông bà, cha mẹ, nói về mình và các con vật quanh nhà, quanh sân như gà, chó, mèo, ngan, ngỗng, bướm, chim,...

My Duy Thọ là một trong số ít người đó!

Tác giả hóa thân vào em bé để làm các bài thơ *Em yêu bầu trời xanh, Em tập vẽ, Em được vào lớp 1, Em đi thả cá, Tự hào làm anh, Đi chợ tết với bà, Điện thoại của em, Xa tiểu học thật rồi,...*:

“... Sáng đi em nhớ mẹ

Chiều về em nhớ cô

Bạn bè và lớp học

Cứ về trong giấc mơ”

(Trích Em được vào lớp 1)

*"... Điện thoại em đơn giản
Chỉ nghe tiếng nói cười
Nhưng em thích, thích lắm
Như mình lớn thật rồi"*

(Trích Điện thoại của em)

Không phải khi nào cũng hóa thành em bé, như vậy thì đơn điệu quá! Tác giả còn sắm vai người kể chuyện, miêu tả hoạt động của bé. *Chơi bán hàng, Bé làm công An, Bé rưng rưng bà rưng rưng,...*:

*"... Bé kiếm một cái gậy
Ngắn chỉ bằng khuỷu tay
Đội lên một cái mũ
Chân diện thêm đôi giày
Tuýt còi giờ thắng gậy
Xe bố dừng lại ngay
Lỗi gì thế hả chú
Bố mới uống rượu say..."*

(Trích Bé làm Công an)

Đôi khi tác giả lại nhập vào đồ vật để kể chuyện bằng ngôi thứ nhất: *Tôi là chiếc lá xanh, Chiếc lá vàng, Thùng rác thải, Túi ni lông, Trống trường,...* (Trong Em yêu bầu trời xanh) *Bạc đá, Cây mạ non, Tâm sự cây lúa* (Trong Trăng sáng tuổi thơ):

CHIẾC LÁ VÀNG

*Tôi là chiếc lá vàng
Bay theo gió lang thang*

*Chạm đâu là bến đỗ
Nắng chiều thu mơ màng*

*Có anh tay máy ảnh
Ngắm chụp hình tôi rơi
Vội về khoe với bạn
Sẵn được mùa thu rồi*

*Có cô bé học trò
Ngồi xuống đỡ tôi lên
Ép vào trong trang vở
Thỉnh thoảng giờ ra xem*

*Có một đôi thơ thần
Dắt tay nhau ven hồ
Cài lá vàng lên tóc
Thấy tình đây mộng mơ*

*Cứ tưởng mình rác thải
Vướng bước chân gần xa
May vẫn còn xao động
Tâm hồn người lại qua".*

Tác giả còn nói với các cháu, các em với tư cách là người thầy, người biết nhiều, hiểu rộng. Đó là các bài thơ *Khi chúng mình ngủ say, Mắt đánh lừa mình thôi, Ăn gì?, Đếm hết dãy tự nhiên, Muôn loài và con người, Cộng trừ nhân chia,*

Hạt mưa từ đâu tới, Hạt muỗi, Điện - nguy hiểm, Sao hôm - Sao mai, Hệ mặt trời,...:

*“... Khi chúng mình ngủ say
Lúc màn đêm phủ dày
Thì bên kia Trái đất
Lại là lúc ban ngày”
(Trích Khi chúng mình ngủ say)*

*“... Quạt quay ăn số điện
Xe bố chạy ăn xăng
Hỏi Trái đất Mặt trăng
Ăn gì mà quay suốt”
(Trích Ăn gì?)*

Nhà thơ quan niệm rất đúng về thơ cho các em ở thời 4.0 (Bốn chấm không):

“Do xã hội phát triển vượt bậc, đời sống người dân nâng cao, nên khác hẳn với ngày xưa. Các em được tiếp xúc với rất nhiều cái mới hiện đại như: Điện thoại di động, smart phone, truyền hình thông minh, học online, các trò chơi điện tử, phim ảnh, sách nói v.v... Nhiều khi các em còn thao tác nhanh hơn cả người lớn. Tất nhiên thơ ca vẫn phải luôn gắn bó các em với thiên nhiên cây cỏ, hoa lá, chim muông, nhưng cũng phải đề cập đến những sinh hoạt thường ngày đó của các em mới mong gần gũi các em được” (Một vài suy nghĩ về thơ thiếu nhi - trong tập Em yêu bầu trời xanh).

Tác giả làm các bài thơ gần gũi với hoạt động thường ngày của các em. Không chỉ có chuyện đi học bình thường, mà còn có học online, sử dụng máy tính, sử dụng điện thoại thông minh. Các bài thơ: *Điện thoại của em, Học Online, Cái Ipad, Hòn tảo, Đồng hồ nhắc nhở...* chính là nhắm đến cái đích đó.

Có thể nói, nhà thơ có gốc nhà giáo Toán sử dụng nhiều thể thơ khác nhau một cách nhuần nhuyễn, sử dụng nhiều hướng tiếp cận khác nhau: kể chuyện khách quan, nhập vào nhân vật, nhập vào sự vật; đối thoại ông cháu, bố con, mẹ con, bà cháu,...

Chính vì thế mà các bài thơ gần gũi với các em, có những phát hiện thú vị về các con vật quanh em như chó Vàng, chó Vện, chó Xám, chó Đen, mèo, gà mái, gà trống, gà con, chim chào mào, bói cá, cò trắng, ếch, bướm,... về các sự vật như con đê, đồng lúa, đồng cỏ, cây bàng, cây khế, cây chuối,...

Tác giả tâm sự: “qua thơ tôi muốn ngầm truyền tải đến các em những tâm tư tình cảm tốt đẹp đối với cha mẹ, anh em, họ hàng, bè bạn, con người nói chung và vun đắp những đức tính đáng quý, đáng yêu của tuổi thơ. Truyền đến các em cái đẹp diệu kì của thiên nhiên cỏ cây hoa lá chim muông. Còn muốn phần nào giúp các em tìm hiểu về quy luật tự nhiên quanh mình và cả nơi trăng sao vũ trụ xa xôi nữa”. (Lời tác giả trong tập Trăng sáng tuổi thơ).

Với 6 tập thơ dành cho các em, chúng tôi nghĩ tác giả đã thực hiện được tâm nguyện của mình.

TUYỂN TẬP THƠ

Vậy là có thêm một nhà thơ ghi tên mình vào đội ngũ những người viết cho trẻ em. Nhà thơ ấy là thầy giáo Toán từng là một sinh viên xuất sắc nhất khóa 1968-1972 của khoa Toán Đại học Sư phạm Vinh. Là tác giả phần mềm MyEqText nổi tiếng gõ khó cho các thầy cô giáo, học sinh, sinh viên trong soạn thảo và giảng dạy, nhận giải thưởng Nhân tài Đất Việt năm 2007. Nhà thơ - thầy giáo ấy là tác giả My Duy Thọ!

Hà Nội, 20 tháng 7 năm 2024

Vũ Nho

TÂM HỒN THƠ TRONG MỘT NGƯỜI THẦY DẠY TOÁN

Nhà thơ Nguyễn Thị Mai

Trong Hội Nhà văn Hà Nội và cả hội Nhà văn Việt Nam có nhiều nhà thơ vốn là giáo viên dạy toán. Đừng nghĩ người dạy toán là khô khan, công thức, toàn là tư duy logic nên thơ họ cũng mang những đặc tính ấy. Không đâu. Đã có những thầy, cô dạy toán làm thơ rất nổi danh bởi thơ họ chặt chẽ về cấu tứ, hàm xúc về ngôn từ và thông minh trong sự liên tưởng. Họ tự hào với bạn bè làm thơ vì có kiến thức toán học và tự hào với bạn bè toán học vì họ biết làm thơ. Đó là tính ưu việt của người dạy toán làm thơ. Tuy nhiên biết làm thơ trước hết phải có một tâm hồn thơ từ khi còn đứng trên bục giảng. Thầy giáo dạy toán - Nhà thơ My Duy Thọ chính là một người như thế. Ở ông, nổi bật một tâm hồn thơ với ba phẩm chất: *Yêu nghề, yêu quê hương tha thiết; Ước vọng một tình yêu đích thực và nhiều suy ngẫm sự đời.*

Đến nay nhà giáo - nhà thơ My Duy Thọ đã có 7 tập thơ trình làng. Nếu ai đã đọc tập thơ đầu tiên của ông hẳn còn nhớ phần lớn ông dành viết về mái trường, đồng

nghiệp và học trò thân yêu một thời. Hình như môi trường sống của ông, hơi thở hàng ngày của ông, cảm xúc chủ đạo của ông... chỉ có nghề dạy học. Bao nhiêu kỷ niệm hiện về: từ những buổi lên lớp đến những buổi sinh hoạt ở khu tập thể giáo viên, từ những khóa học sinh đầu tiên đến khóa học sinh cuối cùng, từ mái trường vào nghề đến mái trường tạm biệt ra đi... ông đều có thơ thể hiện cảm xúc của mình. Cho đến bây giờ, ông không đứng trên bục giảng nữa nhưng những kỷ niệm đó vẫn ùa về, trở thành hồi ức đẹp trong những bài thơ ông viết:

*Mỗi năm. Hè đến cổng nhà tôi
Hoa phượng đỏ tươi. Nở nụ cười
Đưa tôi về với thời xa nhớ
Bảng đen. Phấn trắng. Nặng tình người*

(Phượng hồng)

Bởi ông là nhà giáo yêu nghề tha thiết. Trong tình yêu ấy có tình thầy trò, tình đồng nghiệp và có cả tình yêu đối với môn toán. Cái môn được mệnh danh là Khô - Khó - Khổ nhưng trong tâm hồn ông nó đầy chất thi vị:

*Xôn sao ánh mắt đường tròn
Ngược dòng tọa độ. Pa ra bên uốn mình
Con đường quỹ tích. Xinh xinh
Sao ơi! Toán cũng đầy tình như thơ!*

(Toán cũng đầy tình như thơ)

Tình yêu toán trong thầy giáo Mỹ Duy Thọ có từ thời là học sinh cấp sách đến trường:

*Ngày xưa. Yêu toán một thời
Xong việc mẹ dặn là ngồi học ngay
Báo toán. Đề ra kỳ này
Giải xong. Viết kỹ. Nhờ thầy giáo xem.*

(Bút bi giấy nháp)

Vì thế ông yêu quý học trò và khát khao ước vọng được dạy toán đến suốt đời cho các em:

*Muốn mãi cùng các em trong những giờ học toán
Với những phương trình. Đường cong duyên dáng
Với những tứ diện vuông. Tứ diện gần đều
Bên những mái đầu chăm chỉ đáng yêu.*

(Xa các em rồi)

Toán học với những phạm trù đặc trưng riêng biệt, chỉ nghe thôi đã thấy khô khan, vô cảm, xa lạ. Nhưng có tâm hồn thơ người thầy sẽ giải bày bằng ngôn từ văn học khiến những phạm trù ấy nên thơ, gần gũi với cuộc đời. Điều đó còn giúp cho giờ toán sinh động, hấp dẫn học sinh khiến các em thích thú môn toán. Có tâm hồn thơ, thầy giáo Mỵ Duy Thọ có cảm xúc với bất kỳ hoàn cảnh hay hiện tượng nào ông bắt gặp. Ví như: một em học trò nghỉ học, một thầy giáo cũ đã xa, một mái trường nghèo dưới nắng trưa không mái che thầy phải chặt tàu lá chuối che cho trò, một cây phượng nở đỏ, một Tết về thăm mẹ... Phải có tâm hồn thơ mới rung rung viết ra những cảm xúc của mình. Cũng trong hồi ức bằng thơ của nhà thơ Mỵ Duy Thọ, ta còn gặp nơi làng quê ông đã lớn lên và những miền quê ông từng dạy học. Cũng bờ tre, rừng

xoan, hoa gạo, cánh đồng, chùa làng... cũng những tháng năm đói nghèo, nhọc nhằn, chiến tranh bom đạn, mà sao đi vào thơ thành vẻ đẹp dung dị của cuộc đời. Cuộc sống bây giờ no đủ, sung sướng hơn nhiều nhưng vẫn thấy thơ ông có gì nuối tiếc một thời gian khổ đi qua không trở lại với nhiều cảnh cũ tình xưa. Âu cũng là tâm lý người cao tuổi. Càng đi, càng trải nghiệm càng nặng lòng với cái đã qua. Và “cái đã qua” càng đẹp, càng nuối tiếc hơn với người có tâm hồn thơ, đắm đắm với thơ từ khi còn đứng trên bục giảng:

Muốn đọc cho các em những vần thơ

Những vần thơ. Hy vọng ước mơ

Những vần thơ. Thương nhớ đợi chờ

Của một thời mà các em đang tới.

(Xa các em rồi)

Còn bây giờ, trong tâm hồn người thầy dạy toán Mỹ Duy Thọ, tình yêu quê hương, nghề nghiệp vẫn như ngọn lửa cháy âm ỉ không nguôi, mỗi khi động lòng trắc ẩn thì “bút bi giấy nháp” trong túi lại rút ra ghi ghi chép chép. Nhưng có một tình cảm luôn khát vọng và luôn thường trực trong ông là tình thương yêu con người. Đó trước hết là người mẹ sinh thành, rồi đến vợ, đến con, đến học trò, bạn bè đồng nghiệp và càng không thể thiếu tình yêu đã qua với một người nào đó. Những tình cảm này, hầu hết ai làm thơ cũng có vì nó là cảm xúc gần gũi, gắn kết nhất với cuộc đời họ. Tình cảm của thầy Mỹ Duy Thọ không chỉ yêu thương trân trọng mà còn khác

chút là thể hiện rất chân thành, thật thà, hồn nhiên và có phần tung tẩy. Ví như các bài: *Rửa bát chung*, *Đi chợ khi vợ vắng nhà*, *Tìm đâu trong đời*, *Thương em*, *Chỉ chụm đâu...* cũng chỉ là chuyện đời thường giản dị, vậy mà được thi vị hóa thành thơ:

*Một mình. Một bóng đèn mờ
Thương em. Rửa mãi bao giờ mới xong
Anh làm chung với. Được không
Em xoa. Anh tráng. Xoay vòng quá hay
(Rửa bát chung)*

Tung tẩy là vì nghĩ gì nói thế. Nhiều khi có những cảm xúc thật thà, tự do bày tỏ, mà chẳng bị ràng buộc gì:

*Hôm nay. Hai mươi tháng mười
Tôi đi rửa bát cho người tôi yêu
Máy giặt. Tôi bấm quay đều
Phơi khô. Gấp lại. Bao nhiêu áo quần
Vườn rau. Trồng mãi trên trần
Tôi bơm nước tưới. Xanh ngần lá non
Lau nhà cái việc cón con
Xoay xoay. Kéo kéo. Chút còn bẩn đâu...
(Hai mươi tháng mười)*

Và ta thấy đây mới thực sự là hạnh phúc gia đình. Một thứ tình cảm mà ai cũng khao khát mà ít có được hoặc không nói được bằng thơ:

*“Suốt cả cuộc đời. Sống với nhau
Dầu thời nhá mạch với canh rau
Hay thời tiền bạc xài không hết
Chẳng biết quay lưng. Chỉ chụm đầu”*

(Chỉ chụm đầu)

Tuy nhiên, bên cạnh những tình cảm gia đình, tình cảm bạn bè, tình cảm thầy trò... nhà thơ Mỹ Duy Thọ còn một tình cảm nữa rất sâu đậm và là cảm hứng chủ đạo trong các tập thơ. Đó là tình yêu với người mình yêu. Có thể đó là người vợ ông thời yêu nhau, cũng có thể là một người con gái khác ông yêu mà không lấy được hoặc... ta cũng thấy lấp ló sự rung động “thầm thương trộm nhớ” một cô học trò ngoan ngoãn nét na... tất cả những tình cảm ấy đều chính đáng, đều đẹp, đều xứng đáng đi vào thơ ông bằng những câu thơ tình thật lãng mạn và đa cảm:

*Con nhện
Chợt ngừng giăng tơ
Con chim
Ngơ ngẩn bên bờ đậu xanh
Hồ ao
Bóng nước lặng thình
Hình như
Hai đứa chúng mình nhớ nhau*

(Nhớ nhau)

Phải đa cảm mới có những câu thơ day dứt không nguôi về một mối tình không trọn vẹn:

*Gặp ai
như gặp người yêu
Cuộc tan
Vẫn cứ bao điều dở dang
Người đi
Khuất nẻo đường làng
Người về
Đan díu chưa sang được đò.*

(Gặp ai)

Một thầy giáo dạy toán, đam mê toán tưởng như quên hết mọi sự mà sao tâm hồn lại đa sầu đa cảm vậy? Mà sao viết được những câu thơ nỗi niềm thế “*Người về đan díu chưa sang được đò*”. Thật là một hình tượng đẹp, hàm xúc và ẩn ý. Ai đó nói “tình chỉ đẹp khi còn dang dở” hẳn đúng với mọi người và mọi nhà thơ. Nhưng với nhà thơ, sự dang dở bao giờ cũng buồn và mê dụ, là sự mất mát thi vị. Thầy My Duy Thọ cũng có mối tình như thế:

*Biết là. Gạo chẳng thành cơm
Mà tình ai cứ mãi thom trong lòng
Dẫu là. Hết ước. Hết mong
Vẫn mang giây phút. Nặng lòng trong nhau
Ngược xuôi. Chìm nổi bể dâu
Cuối đời. Thấy bắc nhịp cầu trong tim.*

(Biết là)

Và còn nhiều bài thơ “thất tình” khác. Khắc khoải, nhớ thương, hoài niệm... để rồi người yêu không lấy được ấy trở thành người tình ước vọng, người tình trong

mơ, người tình trong thơ. Càng đẹp càng xa vời, càng nuối tiếc:

*Cái mất rồi hóa lớn
Cái còn như chân trời
Đứng nhìn không tới được
Như là em, em ơi.*

(Thơ của Phạm Công Khanh)

Và còn một ý lớn nữa, góp phần làm nên sức hấp dẫn của thơ nhà giáo My Duy Thọ. Ấy là những suy ngẫm sự đời. Điều này chỉ có ở những người từng trải, người nhiều tuổi, người đi nhiều, va chạm nhiều cảnh đời... Thày My Duy Thọ không những có đầy đủ những điều ấy mà hơn thế, ông còn là nhà toán học. Phải tư duy luôn luôn, phải so sánh luôn luôn và luôn luôn nhìn vấn đề có tính logic. Vậy nên thơ ông phát hiện ra nhiều điều thú vị:

*Người chết đi. Để lại
Cái tiếng. Của mình thôi
Xuống mồ. Mong giữ được
Cái bóng. Ở trong đời.*

(Cái bóng)

Những vấn đề không logic hoặc ta gọi là nghịch lý cuộc đời có nhiều nhưng phải là nhà toán học mang tâm hồn thơ mới nói ra được. Tại sao: “*Thống nhất thật rồi/ Đất nước Việt Nam/ lịch sử/ như mở toang cánh cửa... có sung sướng nào hơn thế?*” Vậy mà “*Mỗi đêm khuya/ Nhà chìm trong bóng tối/ nước mắt ôm nhau/ vẫn mong mỗi bóng ai về*” (Mong

mỏi bóng ai về). Hoặc: *"Ngoài kia. Trăm nẻo đường vui/ Mẹ già khép cửa. Sụt sùi thương con"* (Sụt sùi thương con). Trong chủ đề này có các bài tiêu biểu như: *Cái bóng*, *Mong mỏi bóng ai về*, *Tiếng rao*, *Vườn rau tình đời*, *Bầu trời tuổi hưu*, *Hạt com*, *Câu thơ lục bát*, *Thương bà già thương bánh đa*, *Sinh đẻ con người...* Mỗi bài là gửi gắm một ý nghĩa cuộc đời.

Ông còn phát hiện ra cái vườn rau trên sân thượng chính là *"bầu trời tuổi hưu"*. Ông ngẫm thấy: *"Một khi. Tai họa thiên nhiên/ Bát com. Còn quý cả trên ngàn vàng"* (Hạt com); Ông quá thấm thía triết lý nhân sinh: *"Đời người. Như áng mây qua/ Cõi tạm. Mà mãi tính xa tính gần/ Sinh ra. Say với cõi trần/ Chết đi. Có nghĩ đem phần nào đâu"* (Thế là); Ông nghiệm ra cái lẽ ở đời: *"Thêm một người bạn trong đời/ Là thêm cả một khoảng trời trong ta... Bây giờ là bạn của ta/ Bạn ơi cảm thấy như là giàu thêm"* (Thêm một người bạn)... Những suy ngẫm sự đời như trên chính là để an tâm, an lòng, an nhiên sống theo quy luật, không sợ hãi điều gì. Đỉnh điểm của những suy nghĩ này mang đến cho nhà thơ một bản lĩnh vững vàng, bộc lộ thẳng thắn: *"Tôi không có/ Tổ bà làm lãnh đạo/ Không có tổ bà/ Ai bảo cũng nghe/ Không có tổ bà/ Trên nịnh dưới đe/ Gió chiều nào/ Phải khéo che chiều ấy"* (Phận trời sinh là thế).

Nhà giáo, nhà thơ My Duy Thọ đã gửi gắm, chia sẻ được rất nhiều nỗi niềm với bạn đọc. Thơ ông nhiều hồi ức về những kỷ niệm ở làng quê và người thân yêu ruột thịt.

Nhiều ước vọng về tình yêu và gia đình hạnh phúc. Và cũng nhiều chia sẻ những suy ngẫm về nhân tình thế thái. Những ý nghĩa trên đã làm nên giá trị thơ ông.

Thơ là tấm gương phản chiếu con người. Thơ ông chưa phóng túng thoải mái nhất là mảng thơ tình yêu. Tuy trong lòng có si mê, say đắm, thồn thức ra nước mắt thì thơ viết ra vẫn có vẻ khuôn phép, tình cảm vẫn mực thước, không dám nói hết, không dám phóng túng ngôn từ. Ấu cũng là tính cách của một nhà giáo bị nghề nghiệp chi phối, cái gì cũng phải giữ gìn trong quy phạm khiến đôi khi thơ bị bó hẹp trong ngôn từ.

Ông vốn là người ham tìm tòi sáng tạo. Một thời ông còn say mê với Tin học và đã thành công với phần mềm MyEqText nổi tiếng. Một công cụ đa năng hỗ trợ soạn thảo công thức toán học, nhận giải thưởng Nhân Tài Đất Việt năm 2007, đã từng được Đài truyền hình Trung ương phát chương trình quảng bá năm 2008. Về thơ ông nói với tôi một ý nghĩ: “Thơ bao giờ cũng có nhạc. Dấu chấm trong thơ là dấu lặng của nhạc điều khiển người đọc phải dừng để tôn vần điệu thơ để nhấn nhá ý hay từ đẹp. Không nên coi dấm chấm trong thơ là dấu chấm câu như trong văn xuôi”. Kiểu sáng tạo này cũng na ná kiểu ngắt câu thơ lục bát xuống dòng. Nhưng ở đây đặt dấu chấm của ông có suy ngẫm chứ không phải tùy hứng.

Dù sao đấy cũng là một cách tìm tòi sáng tạo của một người “*Không có tế bào ai bảo cũng nghe*”. Ít nhất nó đã gây ấn tượng với bạn đọc để họ nhớ và chúng ta thấy

trân trọng.

Thơ nhà giáo dạy toán là thế. Đọc thơ thầy, ta mới ngẫm ra rằng: thơ và tình yêu nếu có thêm chút ngôn ngữ toán học vào để so sánh, ví von, hay ẩn dụ... thì thơ và tình yêu sẽ sinh động và ấn tượng biết chừng nào:

Thiếu ánh mắt của em

Bài toán. Chùng bước giải

Vắng nụ cười của em

Đồ thị. Không mềm mại.

(Sao nay em nghỉ học)

Xin chúc nhà giáo - nhà thơ My Duy Thọ ngày càng thêm nhiều cảm xúc để có nhiều bài thơ hay hơn nữa.

Đêm 30/8/2024

N.T.M

MỘT NGƯỜI GIỎI TOÁN YÊU THƠ

Nhà thơ **Vương Trọng**

Tôi vẫn nhận xét rằng, lòng yêu văn chương, tính thích làm thơ không phụ thuộc vào nghề nghiệp, mà thuộc vào bẩm sinh. Một bác nông dân, một anh lái xe... yêu thơ hơn một giáo viên dạy văn là chuyện bình thường. Tổng kết cuộc thi “Bạn đọc thuộc Kiều” được tổ chức năm 2020, thăm định được 40 người thuộc toàn bộ Truyện Kiều thì hầu hết là những người thuộc ngành khoa học Tự nhiên! Ở nước ta, người học Toán bài bản, làm thơ thành công khá nhiều, như Thạch Quỳ, Vương Trọng, Đặng Hấn, Phi Tuyết Ba, Lê Quốc Hán...và nay có thêm Mỹ Duy Thọ. Anh là sinh viên xuất sắc nhất khoa Toán trường ĐHSP Vinh niên khoá 1968 - 1972, tốt nghiệp về dạy học ở trường chuyên Lam Sơn, Thanh Hoá và có nhiều năm dạy Toán trên Truyền hình Trung ương VTV2. Về sau anh chuyển sang lĩnh vực Tin học, thành công với phần mềm MyEqText nổi tiếng được trao giải thưởng Nhân Tài Đất Việt. Anh yêu thơ từ nhỏ, sáng tác nhiều, hiện đã xuất bản 7 tập thơ, bao gồm cả thơ viết cho thiếu nhi. Thơ anh kiệm lời, bố cục chặt chẽ... dấu ấn rất rõ của Nhà Toán, không

My Duy Thơ

bao giờ để bạn đọc có cảm giác rùng rờ. Qua thơ, ta biết được anh là người sâu sắc từ việc nhỏ gia đình đến chuyện lớn xã hội. Nhận tập thơ này, tôi có thêm niềm vui của một người học Toán làm Thơ!

Hà Nội 16/8/2024

Vương Trọng

THƠ CỦA NGƯỜI BẠN THƠ

Nhà thơ **Nguyễn Đức Mậu**

Lần đầu tiên tôi gặp My Duy Thọ là ở nhà riêng của nhà thơ Nguyễn Ngọc Quế. Biết hai anh My Duy Thọ, Nguyễn Ngọc Quế là bạn thân với nhau từ thuở bé, cùng học phổ thông, cùng vào ĐHSPT Vinh và ra nghề cùng dạy trường Lam Sơn Thanh Hóa, tôi rất trân trọng, ngưỡng mộ đôi bạn lâu niên này. Đọc bài thơ *Thêm một người bạn* của My Duy Thọ tôi biết đây là con người yêu quý bạn bè và từng trải: *Thêm một người bạn trong đời/ Là thêm cả một khoảng trời trong ta/ Dẫu bạn ở gần ở xa/ Nhờ ông Facebook như là ở bên/ Từ đâu bạn đã lớn lên/ Bàn chân từng trải trăm miền gần xa/ Bây giờ. Là bạn của ta/ Bạn ơi! Cảm thấy như là giàu thêm”*.

Tôi và My Duy Thọ có nhiều lần đàm đạo với nhau và tự nhiên thân quý nhau từ lúc nào không biết. Khi qua Nguyễn Ngọc Quế biết thêm My Duy Thọ là một thầy giáo Toán rất giỏi và anh còn lấn sang tin học để có phần mềm MyEqText nổi tiếng nhận giải thưởng Nhân Tài Đất Việt tôi càng thấy nể trọng anh hơn bởi tuổi cao vẫn ham học hỏi, khám phá.

Thơ của My Duy Thọ có đủ thể loại: Lục bát, Thất ngôn tứ tuyệt, Thất ngôn trường thiên, Ngũ ngôn, Tự do... rải rác, trải ra trên khắp các đề tài: về Quê hương và mẹ, về mái trường và bè bạn, về khát vọng tình yêu, về đời người và thế sự. Ngoài ra, tác giả còn dành nhiều tâm huyết thời gian viết cho Thiếu nhi nữa.

Viết về Mẹ, bằng tình cảm chân tình, tác giả khiến người đọc xúc động trong bài *Ở bên mẹ*:

*Ở bên Mẹ. Thấy mình nhỏ bé
Ở bên Mẹ. Muốn được mẹ sai
Chiều sớm tối. Mong bóng Mẹ hoài
Quanh gánh ai. Làm con nhớ Mẹ
Xa Mẹ rồi. Đường đời dẫu bể
Muốn một ngày có Mẹ, Mẹ ơi!*

Và đây là tình cảm của người con đi xa trở về chốn cũ:

*...Con lại về xóm cũ. Mẹ ơi!
Người còn người mất. Nỗi đây vui
Bờ ao bến nước. Rêu đan đặc
Hàng xóm chuyện xưa mãi ngậm ngùi
...Con lại về đây. Bố mẹ ơi!
Khói hương nhòa lấp cả chân trời
Xót thương bố mẹ. Đời giông bão
Cỏ dại ôm Người. Giọt lệ rơi.*

(Vu lan con lại về đây)

Viết về quê hương My Duy Thọ có rất nhiều bài như *Biển Sầm Sơn, Đất trời Hoàng Long, Bích đào Động Từ*

Thức... Bài thơ **Đường về làng** của anh đăng trên Báo Văn nghệ giàu nỗi niềm kỷ niệm:

*Đường về làng ta. Bóng tre nghiêng
Tháng ba bùng đỏ. Hoa mộc miên
Hàng xoan lặng lẽ che bờ ngói
Lôĩng nhà ai cúc đang lên*

*Đường về làng em về làng anh
Cái thời hai đứa tuổi mầm xanh
Anh trèo tam quan. Tìm chim sẻ
Em dưới nhìn lên. Sợ mong manh*

*Đường về làng anh về làng em
Tinh mơ. Bờ cỏ đọng sương mềm
Rủ nhau. Hai đứa cùng đi học
Mẹ bảo. Đường xa nhớ ngó em*

*Đường về làng em về làng anh
Một thời cây bom đạn chiến tranh
Em vào đại học. Anh đi lính
Thương cổng tam quan. Sập mái đình*

*Đường về làng anh về làng em
Đi mãi theo anh. Tiếng súng rền
Hòa bình. Chống nạng về lôĩ cũ
Hoa gạo nở bùng. Vẳng bóng em*

Những vần thơ bình dị mà da diết của mối tình hồn nhiên từ quê hương yêu dấu.

Viết về mái trường, về tuổi thơ, tác giả có rất nhiều bài giàu hoài niệm một thời như *Đường về Vĩnh Lộc chiều nay, Tàu lá chuối, Mùa Hạ ơi, Một thời Lam Sơn...* Nhiều khi My Duy Thọ xao động, băng khuâng khi nghĩ về tuổi học trò:

*... Kệ ai. Còn chốn phương trời
Tôi về tìm lại. Cái thời tuổi thơ
Tìm trong bụi phấn. Xa mờ
Bóng thầy cô. Bóng bến đò. Lặng thinh...*

Là một nhà giáo luôn nặng lòng với tuổi thơ nên anh có rất nhiều thơ cho Thiếu nhi. Những bài thơ mang tính giáo dục một cách tự nhiên mà sâu sắc, không sa vào khiên cưỡng, gò ép. Bài thơ *Trăng chờ nhé* rất đáng yêu, ngộ nghĩnh trong từng câu chữ:

*Trong phòng, em say học
Trăng cắt cỏ vườn ngoài
Lưỡi liềm trắng lấp ló
Như là rủ rê ai*

*Trăng ơi, chờ tí nhé
Tao đang bài toán hình
Diện tích vành trăng khuyết
Tính rất là thông minh*

*Bài văn nữa dài đấy
Trăng chờ tí được không*

Tao tả trăng ngủ dậy
Nhớ tiếng trống cà rùng

Xong bài ra mở cửa
Trăng đã phía chân trời
Tối mai là Thứ Bảy
Đến sớm nhé Trăng ơi!
Một cậu học trò chăm chỉ học hành nhưng đây mơ mộng.
Hãy xem bài **Thơ gỗ**, bằng cách nhìn trẻ thơ, tác giả
giáo dục các em sự hiểu biết trong thiên nhiên cây cỏ:

Thợ cưa ngang khúc gỗ
Hiện ra những vòng tròn
Vòng vàng vòng nâu sẫm
Trong cùng là lõi con

Ai vẽ đẹp thế nhỉ
Họ không dùng com pa
Chỗ lõm chỗ lồi ra
Uốn từng vòng to nhỏ

Em đi tìm hỏi bố
Bố bảo tuổi của cây
Mùa khô vòng đậm mỏng
Mùa mưa vòng sáng dày

Mỗi năm ngày sinh nhật
Là Hai vòng đắp thêm

*Người ta gọi thơ gổ
Trang nhật ký tự nhiên*

*Ôi! Hay quá bố nhỉ
Chắc kỷ niệm ngày sinh
Cây cũng vui thôi nên
Giống như thế chúng mình.*

Trang nhật ký của cây mở ra cho ta nhìn thấy hàng ngày nhưng người lớn cũng ít khi quan tâm để ý. Còn các em thì thắc mắc ngạc nhiên: Ai vẽ

Tác giả còn nâng cao nhận thức, giáo dục các em những vấn đề lớn lao về thiên văn về vũ trụ một cách rất khéo như:... *Khi chúng mình ngủ say/ Lúc màn đêm phủ dày/ Thì bên kia Trái đất/ Lại là lúc ban ngày (Khi chúng mình ngủ say)*. Hay:... *Tự quay quanh mình nó/ Trái đất kỳ diệu thay/ Bất hết thấy thiên hạ/ Vẽ vòng tròn mỗi ngày (Vẽ vòng tròn)*. Là một thầy giáo, luôn tâm huyết với học trò nên trong phần Thơ thiếu nhi tác giả cũng luôn mong muốn mang hiểu biết gì đây đến cho lứa tuổi thơ trong sáng.

Mỹ Duy Thọ là một con người nhiệt huyết trong công việc, giản dị trong cuộc sống, chân thành với bạn bè. Khi đọc thơ anh, tôi yêu những vần thơ đời thường sâu lắng, giản dị mà qua từng chặng đường đi tác giả đã có được.

Hà Nội, 17/8/2024

Nguyễn Đức Mậu

NHÀ GIÁO, NHÀ KHOA HỌC SAY SỬA VỚI VĂN CHƯƠNG

*Bài viết của nhà thơ Lê Đức Nghinh đăng trên Báo Nhà văn Hà Nội
và Báo CLB Văn Chương - Hội nhà văn Việt Nam*

Ông là nhà giáo, nhà khoa học, nhà thơ từ quê hương Nga Sơn Thanh Hoá. Tôi được biết ông qua trang mạng xã hội Facebook.

Lần trò chuyện gần đây hẹn gặp nhau biết ông là hội viên hội Nhà Văn Hà Nội.

Thấy ông là người khiêm nhường, tình cảm, dễ mến, dễ gần. Ông là tác giả phần mềm MyEqText nổi tiếng được giải thưởng Nhân Tài Đất Việt, giúp ích cho đời nên tôi gọi ông là nhà khoa học. Ông cứ bảo đừng gọi thế tôi không ở cơ quan khoa học nào cả. Tôi bảo người có sản phẩm đáng giá như ông mới là nhà khoa học thực thụ, hơn hẳn người gọi là nhà khoa học mà cả đời chẳng có sản phẩm nào!

Qua nhiều bài viết của bạn bè về ông, biết thêm ông là một học sinh giỏi Toán đã có tên tuổi và có giải trên báo “Toán học và Tuổi trẻ” từ thời là học sinh phổ thông 1967-1968.

Ông là một sinh viên xuất sắc nhất của khoa Toán trường ĐHSP Vinh khóa 1968-1972. Ngay sau khi tốt nghiệp

đại học ông được phân công về dạy các lớp Chuyên Toán tại trường THPT Lam Sơn, ngôi trường điểm của tỉnh Thanh Hoá, có thương hiệu nổi tiếng về học sinh chuyên trong cả nước.

Sau này ông và gia đình về định cư tại Hà Nội. Ông bảo là tôi rất thích sống ở Thủ đô.

Khi đã nghỉ hưu, nhưng vẫn còn yêu nghề và được đồng nghiệp khích lệ ông đã mở “Trung tâm Toán học Anpha” để hỗ trợ kiến thức Toán học cho học sinh thi vào Đại học. Ngay từ một vài khóa học đầu tiên đã có nhiều học sinh thi toán đỗ với điểm tuyệt đối 10/10. Tiếng tăm của Trung tâm cũng nổi lên từ đó, học sinh tìm đến theo học ngày càng đông. Trung tâm toán học Anpha phát triển và tồn tại trong gần 30 năm. Chỉ ngừng khi ông nghỉ hẳn việc dạy học khi tuổi đã cao.

Ông còn là một trong những thầy giáo trụ cột trong nhiều năm của sóng VTV2 trong chương trình Hướng dẫn luyện thi ĐH môn Toán trên Đài truyền hình Trung ương.

Trong thời gian này, do nhu cầu soạn bài trên máy tính và cho hướng dẫn trên truyền hình, cần đánh công thức Toán học trên Powerpoint, ông đã sáng tạo ra và xây dựng nên một cách viết công thức Toán đặc biệt ngay trong môi trường Word. Và qua 4 năm tập trung nghiên cứu, tự học thêm về tin học ông đã viết nên phần mềm nổi tiếng mà ông đặt tên là “MyEqText” được nhận giải thưởng Nhân Tài Đất Việt năm 2007. Phần mềm đã giúp các thầy cô giáo soạn bài, các sinh viên làm luận án và tất

cả những người làm công tác nghiên cứu khoa học đổ tốn bao nhiêu công sức để hình thành công thức Toán học từ các phần mềm khác bên ngoài Word rất phức tạp.

Ông Đỗ Huy Hoàng giám đốc Marketing Microsoft Việt Nam thừa nhận: “Chúng tôi chưa từng chứng kiến một ai viết ứng dụng chuyên sâu như thế này trên nền tảng Word, chương trình này còn hay hơn cả Equation của chính Microsoft”.

Và! Ông My Duy Thọ còn là một nhà thơ!

Yêu nghề, đam mê khoa học, yêu văn chương, trong lĩnh vực nào ông cũng để lại những dấu ấn, những thành công rất riêng mang thương hiệu My Duy Thọ.

Sáu tập thơ, những đứa con tinh thần của ông lần lượt ra đời.

- “Bình phương nỗi nhớ” thơ: Nxb Văn Hoá Thông Tin” năm 2012 in chung với một người bạn thân.

- “Mãi với sao trời” thơ: Nxb Hội Nhà Văn năm 2020.

- “Thời gian” thơ: nxb hội Nhà Văn năm 2020.

- “Gửi tình theo gió” thơ: Nxb Văn Học năm 2021.

- “Bóng cuộc đời” thơ: Nxb Hội Nhà Văn năm 2023.

- “Trăng sáng tuổi thơ” thơ thiếu nhi: nxb Văn Học năm 2023.

- Ông còn mấy tập thơ Thiếu nhi đã xong bản thảo mà chưa in là: “Em yêu bầu trời xanh”, “Tiếng mẹ đẻ của em”, “Ba truyện thơ Thiếu nhi”...

Nhà thơ My Duy Thọ viết nhiều chủ đề về quê hương, đất nước, bạn bè, người thân, nghề nghiệp, v.v..., với nhiều

thể loại thơ như: Lục bát, ngũ ngôn, thất ngôn trường thiên và thơ tự do.

Thơ ông đa dạng sâu lắng, ngọt ngào, chân thành, có tư tưởng, nhiều bài giàu hình ảnh và tính nghệ thuật.

- Tập thơ: “BÌNH PHƯƠNG NỖI NHỚ” nhiều bài nhà thơ như đi song hành cùng nghiệp Toán của mình.

Trong bài: “Toán cũng đầy tình như thơ” ông viết

*“... Xôn xao ánh mắt đường tròn/ Ngược dòng tọa độ
Pa-ra-bôn uốn mình/ Con đường quỹ tích xinh xinh/ Sao ơi!
Toán cũng đầy tình như thơ...”*.

Trong bài “Ngoài vô tận” ông viết: *“Em như đường
cong hàm số/ Anh là đường tiệm cận xa vời/ Dấu đuổi nhau đến
tận cuối trời/ Cũng chỉ gặp nhau ngoài vô tận...”* để học trò vẽ
đồ thị không bị sai về đường tiệm cận.

Một thời học sinh, sinh viên xa nhà chỗ dựa về vật
chất và tinh thần, hình ảnh của người thân yêu luôn bên
cạnh qua bài: “Ở nhà trọ”, những người được nhớ đến
là mẹ và em với những tâm sự gần gũi, nghĩ đến tương lai
khi bước vào đời của nhà thơ trong lúc ốm đau không có
người thân bên cạnh:

*“Chấn trùn nước mắt rưng rưng/ Nhớ em, nhớ mẹ chưa
từng mẹ ơi/ Mai đây không biết vào đời/ Xa em, xa mẹ nữa rồi
sẽ sao!”*.

Hay trong bài: “Đất trời Hoàng Long” viết về quê
hương với hình ảnh người mẹ thật giản dị, được nhà thơ
khắc họa qua những hình ảnh sống động, từng chi tiết đầy
cảm động:

"... Mẹ con lại phải lần hồi/ Thương tre buộc nứa, đất nhồi trát quanh/ Chỉ là một mái nhà tranh/ Mà bao năm tháng mới thành niềm vui/ Cảm ơn những củ dong lúi/ Ngày ba tháng tám nuôi đời anh em....".

Bài "Sao nay em nghỉ học". Thời chưa xây dựng gia đình, tình yêu không có ranh giới, là nhu cầu rất tự nhiên, không khó lý giải. Đã là đàn ông có ai lại không xao xuyến trước cái đẹp của tạo hoá. Khi trò yêu quý mới vắng một buổi học thôi mà thầy cũng không còn cảm hứng, thiếu chất xúc tác và động lực cho tiết giảng thẳng hoa.

Với những câu thơ chân thành, tự nhiên và rất đời thường, tác giả viết:

"... Thiếu ánh mắt của em/ Bài toán chùng bước giải/ Vắng nụ cười của em/ Đường cong không mềm mại/ Sao nay em nghỉ học/ Để tôi buồn hở em/ Để tôi thấy thương nhớ/ Một bóng hình thân quen..."

- Tập thơ: "MÃI VỚI SAO TRỜI" Trong bài: "Thơ của tôi" Rất dung dị, chân thành, một bản tuyên ngôn cho thơ của mình nhà thơ viết:

"... Thơ tôi không đánh đố/ Buồng nhà tớ có chi/ Nhưng cũng phải ngẫm nghĩ/ Tác giả muốn nói gì/ Thơ tôi không ba hoa/ Không dùng từ sáo rỗng/ Thấy con tim xao động/ Muốn chia sẻ nỗi lòng..."

Hay bài: "Bút bi giấy nháp" tác giả bộc bạch đam mê, say nghề, say thơ của mình như một mạch nguồn nuôi dưỡng tinh thần:

*“Đời tôi một cái bút bi/ Một tờ giấy nháp là vu vơ rồi/
Ngày xưa yêu toán một thời/ xong việc mẹ dặn là ngồi học
ngay..../ Bây giờ tuổi đã cao niên/ Bút bi giấy nháp vẫn bên túi
mình/ Bút ghi bao ý bao tình/ Từ tờ giấy nháp mà thành trang
thơ...”.*

Trong bài: “Tàu lá chuối”. Một hình ảnh đẹp trong tình thầy trò, một cử chỉ rất nhân văn, đã theo trò suốt cuộc đời. Một chi tiết quan tâm tỷ mỉ của thầy khi thấy ánh mặt trời chiếu đúng chỗ mắt trò đang chăm chú nghe giảng. Thầy đã lặng lẽ đi tìm tàu lá chuối che cho trò tập trung học tập. Nhớ lại hình ảnh ấy tác giả đóng vai học trò để viết: *“...Nắng xuyên cửa sổ đùa chơi/ Chiếu đúng vào mắt, chỗ ngồi bàn em/ Thầy vội đi xuống sân xem/ Tìm tàu lá chuối thầy đem lên tầng/ Dịch đi dịch lại xem chừng/ Che được cái nắng em mừng làm sao...”.*

Từ những tình cảm ân cần của thầy như thế để trò suốt đời không thể quên:

“Thầy ơi! Trong suốt đường đời/ Nhớ tàu lá chuối chỗ ngồi thầy che/ Nhiều khi muốn được bay về/ Nấu nước pha chè chăm sóc thầy tôi”.

Tôi rất ấn tượng với bài: “Anh đi chợ”. Chỉ một buổi đi chợ khi vợ vắng nhà thôi, trong lúc đầu óc còn đang ngổn ngang với các phương trình, hàm số Toán học, nhà thơ phát hiện được cả tình người trong những buổi đi chợ ấy:

“Trời ngớt mưa, anh đội ô đi chợ/ Mang theo cả phương trình, hàm số/ Mang theo cả bài thơ đang dở/ Và mang theo cả

tình em đó, em ơi!....."Bắt chước em anh mua rau, mua đỗ/ Và mua cả tình người ở đó/ Kẻ bán người mua biết em khắp chợ/ Chợ của em, toàn những người quen...".

- Tập thơ: "GỬI TÌNH THEO GIÓ"

Bài thơ: "Đường lên Tam Đảo" được tác giả khắc hoạ chân thực, hình ảnh sống động như lên tiên cảnh. Một phát hiện rất thơ, từ chiếc gương cầu chỉ đường nguy hiểm của gấp, dốc cao ông tinh tế phát hiện thấy những bóng người vờn xoay trong đó để đưa vào thành ngôn ngữ thơ:

"Đường lên Tam Đảo quanh co/ Vực sâu thăm thăm núi mờ chân mây/ Năng chiều dệt áo rừng cây/ Gương cầu dẫn lối vờn xoay bóng người...".

Hay bài: "Hoa giấy" Tác giả cũng có một cách nhìn khác. Người ta thì viết về hoa hồng, hoa lan... những loài hoa đẹp quý phái, nhưng tác giả nhìn thấy vẻ đẹp từ hoa giấy một vẻ đẹp mỏng manh nhưng rất đổi gần gũi. Ông viết:

"... Thân em vươn núp băng quơ/ Gặp tay là bắt gặp bờ là nghiêng/... Phất phơ cái mảnh yếm hồng/ Nhưng yêu thì chôn mận nồng mới yêu".

Hay trong bài: "Cạn ngày không có tin anh":

Những tiếng thầm thì, tâm tình trên mạng xã hội cũng được nhà thơ mô tả sinh động và chân thực của sự ngóng trông, hy vọng ngày mai lại thấy ánh đèn xanh quen thuộc của anh trên mạng. Đóng vai của phái nữ, chờ mãi không thấy tin nhắn của người yêu nhà thơ viết:

“... Anh ơi làm gì bên đó/ Có lúc nào nhớ em không/ Hạt mưa lã trên cửa sổ/ Thương anh thương đến se lòng.../ Anh ơi hay chuyện chẳng lành/ Em lo gì đến với anh/ Đừng! đừng quên nhau anh nhé/ Ngày mai đèn sẽ báo xanh”. Cô hy vọng ngày mai sẽ có tin nhắn của người yêu.

Tôi thích thú với bài: “*Nằm nghe tóc rụng*” của nhà thơ chỉ bốn câu tác giả đã lột tả đầy đủ tâm trạng, phép so sánh khi còn trai trẻ với tuổi đã xế chiều thật tinh tế, ai đọc lên cũng cảm nhận được thời gian thật khắc nghiệt đeo bám, không cách nào thoát ra được. Hình tượng sờ lên đầu như thấy đôi tóc, rừng hoang không hoang mang làm sao được chứ:

“Ngày nào vuốt mái tóc xanh/ Đầu ngói thẳng mượt bước nhanh theo nàng/ Nay sờ đôi tóc rụng quang/ Nằm nghe tóc rụng hoang mang thân già”.

- Tập thơ “THỜI GIAN”

Đọc bài: “*Hạt cơm rơi*” tác giả đưa ta về quá khứ, đưa những người cùng thời về với bao nhiêu kỷ niệm và như lời nhắc nhở cho thế hệ trẻ, con cháu hôm nay không quên lịch sử hào hùng và một thời gian khổ của cha ông:

“... Ngày xưa thấy hạt cơm rơi/ Nâng nôi khỏi rế tôi cời ra ăn/ Bây giờ bọn trẻ đâu cần/ Những bát cơm nguội bao lần đổ đi...”.

Bài: “*Tìm đâu trong đời*”. Phải là người chăm chỉ, tỹ mĩ chĩn chu việc nhà lắm tác giả mới thể hiện được: *“... Nàng về mới bước lên lầu/ Ngạc nhiên chị Tấm ở đâu đến nhà/ Là em khen khéo đẩy mà/ Chứ em thừa biết đó là chồng*

em.../ Yêu chồng em nịnh một câu/ Chồng em hiểm lắm tìm đâu trong đời".

- Tập thơ: "BÓNG CUỘC ĐỜI":

Khi đọc bài: "Bến xưa", nhớ về kỷ niệm từ một bến đò quê, hình ảnh qua chuyến đò đông người, quần cọ dính đầu xe bắn hết. Bạn gái gột quần cho nhà thơ để đến đò cả bàn tay. Hôm nay nhớ lại nhà thơ viết: *"...Người có bao giờ nhớ đến tôi/ Có nghe sóng vỗ phía chân trời/ Có nằm mơ gặp dòng sông cũ/ Có nổi buồn theo bóng mây trôi./ Tôi chôn kỷ niệm bến sông này/ Bậc đá dốc đò níu bàn tay/ Người đông quần quyet đầu xe đập/ Thương tôi em gột đỏ bàn tay..."*.

Hay bài: "Tiếc mãi": Những câu thơ rất hóm hình tình tứ, qua hình bóng cô gái quê lưng ong đẹp như nàng tiên, chi tiết còn giắt cả khóm mạ thừa sau lưng và đôi vai tròn vương nắng lúc bừa ở cánh đồng xa len vào trong giấc mơ ấy, đẹp và rất thơ, tác giả còn tiếc mãi. Ông viết: *"Đêm qua mộng寐 thấy em/ Bờ tre mái rạ bậc thêm bóng trua/ Lưng ong dất khóm mạ thừa/ Vai tròn vương nắng ruộng bừa đông xa/ Ôi! Nàng tiên của quê ta/ Tỉnh ra tiếc mãi giá mà đừng mơ"*.

Bài: "Tết về nhớ mẹ" đã đưa ta về với kỷ niệm thật gần gũi cảm động từ những ngày mẹ tần tảo, lam lũ thường nhật lo từng manh áo, miếng cơm cho con. Những ngày Tết đến còn lo cho con của mẹ được như những đứa trẻ con nhà hàng xóm láng giềng. Kỷ niệm về chiếc nồi khi ngồi bên mẹ luộc bánh chiều 30 tết năm nào chắc còn theo ông đến cuối chặng đường đời: *"... Chiều Ba mươi đậu, gạo*

còn/ Mới lo được Tết cho con của mình/ Thương bàn tay mẹ nẻ quanh/ Thương bàn chân mẹ chai sần mẹ ơi!/ Con mang theo suốt cuộc đời/ Cái nồi luộc bánh mẹ ngồi bên con."

Gần đây nhà thơ lại rất tâm huyết với dòng thơ thiếu nhi. Thơ ông viết cho lớp thiếu niên, nhi đồng thật giản dị, trong sáng dễ hiểu, nhiều bài như những bài học trực quan hướng dẫn cách nhận biết thế giới xung quanh cho trẻ.

Độc tập "TRĂNG SÁNG TUỔI THƠ"

Qua bài: "Em được vào lớp một" mang tính giáo dục gần gũi giữa trường lớp và gia đình, hình ảnh mẹ, cô và bạn bè khi xa là nhớ như cầu nối chuyển tải gửi gắm những yêu thương cho các cháu.

"... Sáng đi em nhớ mẹ/ Chiều về em nhớ cô/ Bạn bè và lớp học/ Cứ về trong giấc mơ...".

Hay bài:

"Khi chúng mình ngủ say".

Những câu thơ:

"Khi chúng mình ngủ say/ Hoa Quỳnh đêm vẫn nở/ Mây trên trời vẫn bay" như thức tỉnh các em một sự thật rằng mọi sự vật vẫn vận động khi mình không biết... Và khổ thơ cuối cùng như để các em nhận ra một điều xa xôi hơn là Quả đất đang quay, Mặt trời đang chiếu sáng bên kia Quả đất: *"Khi chúng mình ngủ sau/ Lúc màn đêm phủ dày/ Thì bên kia Trái đất/ Lại là lúc ban ngày."* Thơ Thiếu nhi của một nhà khoa học. Hình ảnh ông mặt trời và trí tưởng tượng phong phú của trẻ con thật đáng yêu, phải có con mắt quan sát tinh tế, và yêu trẻ lắm mới đúc kết thành thơ được.

Trong bài “Mắt đánh lừa mình thôi” ông viết:

“... Em hỏi bố ai đẩy/ Mặt trời đi suốt ngày/ Em hỏi bố có phải/ Mặt trời xa hơn mây...” Và sau khi giải thích cho con là do Trái đất quay mình tưởng là mặt trời lên và lặn, nhà thơ viết câu kết: *“Xoa đầu em bố bảo/ Mắt đánh lừa mình thôi.”* Buổi đầu đem cho các cháu những kiến thức về Vũ trụ.

Trong thời đại 4.0 khoa học phát triển, thời đại ứng dụng của số hoá. Có lẽ thơ viết cho thiếu nhi hôm nay rất cần có một cách nhìn mới mẻ phù hợp với thời đại, với lớp trẻ. Thiết nghĩ đây cũng là tìm tòi của nhà thơ. Những câu hỏi rất thực tế của cháu khi ngồi trên xe ô tô nghe người trên mạng chỉ đường theo bản đồ định vị từ vệ tinh.

Qua bài: “Sao giỏi thế”

“... Bố ơi sao giỏi thế/ Mình cứ đi đến đâu/ Họ hiểu ngay đến đó/ Học thuộc bài lâu lâu...”.

Còn bài: “Vì sao”

“Vì sao không lúc nghỉ/ Trái đất mãi miết quay/ Cho con người cuộc sống/ Có đêm và có ngày?”

Những câu hỏi tò mò, tưởng chừng như ngô nghê buộc người lớn phải suy nghĩ, để có lời giải đáp thoả đáng cho trẻ em hôm nay. Thiết tưởng đây cũng là chủ đề cần sáng tạo, đổi mới của các nhà văn, nhà thơ và các văn nghệ sỹ của các chuyên ngành trong hội LHVHNT hôm nay đáp ứng được nhu cầu của các cháu.

Ông nói: “Thiếu nhi là tuổi từ 6 đến 15, nên khi viết thơ cho Thiếu nhi tôi luôn nghĩ các em đã biết đọc, các em

thường nảy ra những câu hỏi và buổi đầu có suy nghĩ độc lập. Tôi ít viết cho Mẫu giáo nhà trẻ”. Là nhà giáo nên thơ Thiếu nhi của ông luôn mang tính giáo dục rất cao. Những khổ cuối cùng của bài thơ là những lời kết mang tính răn dạy, nó lắng đọng mọi ý trong bài thơ. Một vài ví dụ như:

- Ở bài “Em đi thả cá”. Sau khi đi thả cá chép với bố hôm 23 tết: *“Ra về em nhớ cá/ Nó đang bơi chốn nào/ Bố bảo cá thần đấy/ Sẽ bay lên trời cao.”* Giáo dục tình cảm của Thiếu nhi với các loài vật và một câu hỏi đặt ra trong đầu em khi nghe bố nói. Tác giả không trả lời ngay mà dành phần cho phụ huynh sẽ trả lời các em.

- Ở bài “Con bồ câu gặp nạn”. Hai ông cháu cứu được con chim gặp nạn sa chum nước trên trần nhà. Sau khi sấy khô lông chim trở lại bình thường: *“Ông bảo giờ ta thả/ Hay giữ lại mà nuôi/ Em thì em rất thích/ Nhưng thương nó đơn côi/ Nó phải về tìm mẹ/ Nó phải về với đàn/ Mình giữ chim ở lại/ Như là mình bắt giam.”* Giáo dục sự hy sinh ý thích cá nhân, thương yêu và tôn trọng cuộc sống tự do của các loài vật.

- Ở bài “Tự hào làm anh”. Em mới mẫu giáo mình học trên một tí cũng luôn quan tâm đến dạy dỗ em: *“Tôi vui học được chữ nào/ Dạy em chữ đó tự hào làm anh.”* Cái tự hào làm anh cho các em ý thức hơn, chừng chặc hơn lên khi mình đã có em.

- Ở bài “Ăn gì”. Nghĩ rằng, cái gì cũng phải ăn mới sống và hoạt động được, cuối cùng dưới con mắt của trẻ con, tác giả đưa ra một câu hỏi thật bất ngờ *“Quạt quay ăn số điện/ Xe bố chạy ăn xăng/ Hỏi Quả đất Mặt trăng/ Ăn gì mà*

quay suốt?” Những câu hỏi gợi mở này có thể sẽ đi theo suốt cuộc đời các em.

- Ở bài “Sâu và Bướm”. Em yêu loài bướm và ghét loài sâu. Nhưng khi nghe cô dạy và mẹ nói sâu là con của bướm em rất ngạc nhiên và rồi phải kết luận: *“Tự nhiên kỳ diệu thế! Xấu đẹp là của nhau/ Hỏi bướm yêu ai nhất/ Bướm bảo yêu con sâu.”* Con có xấu mấy mẹ vẫn yêu con của mẹ.

... v.v và v.v... Tính giáo dục rất cao trong thơ Thiếu nhi của ông.

Viết về nhà giáo, nhà khoa học, nhà thơ My Duy Thọ với lượng thông tin khổng lồ đa dạng nhiều chiều, nhiều người đã viết về ông.

Trong khuôn khổ bài viết này tôi không khác gì như người cuối ngựa xem hoa, chỉ là người điểm tin, một chút tìm tòi, khám phá về chân dung, về mảng đề tài thơ của ông mà thôi. Mọi tìm hiểu và đánh giá đóng góp của nhà thơ, nhà khoa học, nhà giáo My Duy Thọ dành cho các nhà lý luận phê bình văn học, các nhà khoa học và bạn đọc.

Hy vọng trên con đường VHNT nhà thơ My Duy Thọ mãi tiếp tục thăng hoa và có những vụ mùa bội thu.

Hà Nội 15/7/2023

Lê Đức Nghinh

LỜI BÌNH VỀ MỘT BÀI THƠ HAY

Nhà thơ Lê Huy Hòa

NHỮNG TRANG ĐỜI SOI BÓNG, là một cuốn sách, nxb Hội Nhà văn - 11/2019 của tôi - nhà thơ Lê Huy Hòa, Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam. Tác phẩm ghi danh 34 tác giả thơ xứ Thanh trong đó có nhiều tên tuổi thơ như Nguyễn Duy, Anh Chi, Văn Đắc, Lê Đình Cánh... và một người được tôi yêu trọng - Nhà giáo, nhà thơ My Duy Thọ.

Tình cờ tôi gặp nhà giáo, nhà khoa học, nhà thơ My Duy Thọ trong cuộc họp đồng hương Thanh Hóa ở Hà Nội đầu xuân ba năm trước. Anh cho biết đã in chung với nhà thơ Nguyễn Ngọc Quế tập thơ “Bình phương nỗi nhớ” (NXB Văn hóa Thông tin, 2012). Thời gian trôi đi, thân nhau rồi anh đưa tôi xem bản thảo tập thơ mới định in. Tôi đọc say sưa, thấy thơ My Duy Thọ rất giàu tình cảm, có những bài ấn tượng, nhất là ở mảng thơ tình, mà một trong những bài như vậy là bài thơ *Ngày vắng anh*. Bài thơ này đã được nghệ sĩ Mạnh Hùng của Đài tiếng nói Việt Nam diễn ngâm và lan tỏa trên mạng làm lay động trái tim bao người.

Trong cuốn *NHỮNG TRANG ĐỜI SOI BÓNG*, tôi đã bình luận về bài thơ này. Xin chia sẻ cùng tác giả và các bạn đọc.

NGÀY VẮNG ANH

*Ngày vắng anh sao em ít nói
Nhìn chân trời vời vợi bóng hình ai
Ngày vắng anh sao thấy rất dài
Có những lúc thời gian như ngưng lại*

*Sáng vắng anh, mưa giăng đồng bãi
Mưa có dài đến chỗ anh không?
Chiều vắng anh, bốn bề gió lộng
Về phương anh, em muốn theo cùng!*

*Đêm vắng anh, vùi chôn muốn khóc
Sao thấy phòng rộng quá anh ơi
Bầu trời sao hôm nay vẫn mọc
Anh có nhìn thấy bóng sao rơi?*

*Vắng anh
Em tìm đến những tấm hình
Sông nước bao la biển cả quê mình
Mặt trời lên, những buổi bình minh
Nơi bừng dậy trong anh thời trai trẻ*

*Nơi anh đánh dậm, kéo te mưu sinh cùng mẹ
Nơi lần đầu tiên
Chúng mình nắm tay nhau
Đi trong gió lộng chiều hè*

*Ngày vắng anh em biết làm gì
Khi thiếu anh em còn một nửa
Anh ơi anh, đừng đi xa nữa
Em đứng hoài hiên cửa đợi chờ anh.*

*Vắng ai, đừng vắng một người
Mà tôi yêu quý suốt đời của tôi.*

19/2/2019 - MDT

Bài thơ dài, có tới 27 câu thơ được viết ra không thuần nhất một thể thơ mà có thơ bảy chữ, thơ tự do và thơ lục bát ở từng khổ thơ. Cảm xúc xuyên suốt bài thơ là sự thiếu vắng băng khuâng đến cô đơn nuối tiếc, nhưng không bi lụy thất vọng mà giàu tính nhân văn, trân trọng và trong sáng, khi nói tới sự thiếu vắng cách xa.

Bắt đầu là cảm nhận sự thiếu vắng người yêu dấu qua hình ảnh xa xôi, qua thời gian: *Ngày vắng anh sao em ít nói/ Nhìn chân trời vời vợi bóng hình ai/ Ngày vắng anh sao thấy rất dài/ Có những lúc tưởng thời gian như ngưng lại.* Cảm giác thiếu hụt đơn vắng càng tăng lên, cụ thể hơn từng thời khắc trong ngày, nghe được sự chuyển dịch của nắng,

mưa, gió lộng: *Sáng vắng anh mưa giăng đồng bãi/ Mưa có dài đến chỗ anh không/ Chiều vắng anh bốn bề gió lộng/ Về phương anh, em muốn theo cùng!* Thiên nhiên ở đây như cũng đồng điệu, sẻ chia, “tham gia” cùng tác giả trong nỗi thiếu vắng xa xôi. Nhìn mưa giăng đồng bãi mà day dứt, nhẩn gửi đến phương trời xa không có em. Và gió thổi như rỗng trời, như vây bủa em, khi vắng anh. Tôi chợt nhớ mưa trong thơ của nhà thơ, nhạc sĩ Nguyễn Thụy Kha khi ông viết: *Đưa người yêu qua nhà người yêu cũ/ Roi con mưa ban trưa/ Chợt thấy mình tách mình hai nửa/ Nửa ướt bây giờ nửa ướt xa xưa.*

Dĩ nhiên mưa trong thơ Mỹ Duy Thọ khác mưa trong thơ Nguyễn Thụy Kha song có ý tương đồng này: Con mưa giăng nơi Em chắc cũng làm ướt tâm trạng anh nơi xa xôi không Em. Hình ảnh thiên nhiên trong thơ Mỹ Duy Thọ cũng chỉ là những gì rất quen thuộc, nhưng ông đã phả vào đó tâm trạng xốn xang da diết của con người (cụ thể là tâm trạng của người phụ nữ), làm cho nó lung linh gợi cảm và gây ấn tượng. Không gian cảm xúc được tiếp tục khai triển với những hình ảnh gợi cảm: *Đêm vắng anh vui chẵn muốn khóc/ Sao thấy phòng rộng quá anh ơi/ Bầu trời sao hôm nay vẫn mọc/ Anh có nhìn thấy bóng sao rơi?* Tâm trạng người con gái đã ở nấc bậc cuối cùng của sự nhớ mong đơn chiếc khi nước mắt chỉ chực trào ra. Hình ảnh bầu trời sao ở khổ thơ này gợi nhớ tới Đêm sao sáng của Thi sĩ Nguyễn Bính: *Trời còn có bữa sao quên mọc/ Anh chẳng đêm nào chẳng nhớ em.*

Đến khổ thơ thứ tư, tác giả không tiếp tục sử dụng thể thơ 7 chữ mà chuyển sang thơ tự do với dồn dập những hình ảnh để diễn tả tâm trạng hồi ức. Cung bậc cảm xúc ở khổ thơ này da diết hơn, nuối tiếc hơn khi người con gái Trở lại trái tim mình (chữ của nhà thơ Bằng Việt), tìm về chốn cũ yêu thương:

*Văng anh
Em tìm đến những tấm hình
Sông nước bao la biển cả quê mình
Mặt trời lên những buổi bình minh
Nơi bừng dậy trong anh thời trai trẻ
Nơi anh đánh dấm, kéo te mưu sinh cùng mẹ
Nơi lần đầu tiên
Chúng mình nắm tay nhau
Đi trong gió lộng chiều hè.*

Cảm động biết bao khi hình ảnh người trai hiện lên trong hồi ức của Em không phải là hình ảnh bóng bẩy sang trọng mà là hình ảnh Anh lấm láp quê mùa của thời áo toí nón lá. Có gì thương cảm, nghèn nghẹn trong đoạn thơ này. Nhưng bù lại, ở hai câu cuối của khổ thơ này, lại là hình ảnh đẹp một vẻ đẹp trong trẻo non tơ: đôi trẻ yêu nhau, lần đầu tiên nắm tay nhau đi trong gió lộng chiều hè. Có thể vẽ thành một bức tranh đẹp: đôi trai gái chân trần chạy trên bãi cát, tóc người con gái xoả tung bay trong gió. Nền của bức tranh là đồng quê lãng mạn. Tôi lại chợt nhớ câu thơ Nguyễn Quang Thiều: Tóc em buông như hoàng hôn buông xuống/ Anh làm sao có thể chạy qua chiều.

Càng gần về cuối bài thơ, cung bậc cảm xúc, tâm trạng của người con gái (nhân vật trữ tình của bài thơ) càng da diết, cô đơn hơn:

*Ngày vắng anh em biết làm gì
Khi thiếu anh em còn một nửa
Anh ơi anh đừng đi xa nữa
Em đứng hoài hiên cửa đợi chờ anh.*

Với tâm trạng kiểu như thế này, nhà thơ Pháp (sinh năm 1907) E. GHIOVIC đã viết:

*Anh có thể một mình không em từ chiều đến tối
Nặng nề đêm trước đơn côi
Nhưng một mình không em
Anh chẳng làm được gì hơn nữa.*

(Đặng Yên Hòa dịch)

Một lời thốt lên xa xót, một hình ảnh cô đơn đánh vào tâm thức người đọc: Anh ơi anh, đừng đi xa nữa/ Em đứng hoài hiên cửa đợi chờ anh.

Bài thơ khép lại bằng một cặp lục bát, một lời cầu mong khẩn thiết, dẫu có thể lời khẩn cầu ấy không bao giờ thành hiện thực:

*Vắng ai, đừng vắng một người
Mà tôi yêu quý suốt đời của tôi.*

Câu thơ như một tuyên ngôn cho ý tưởng toàn bài. Tứ của bài thơ ẩn khuất trong từng đoạn thơ, thì đến câu kết bật lên rõ ràng cô đúc, giúp chúng ta có cái nhìn tổng thể bài thơ để thấy hết cái hay và vẻ đẹp bình dị mà chan chứa chất thơ của thơ Mỹ Duy Thọ ở bài thơ tình này.

Để kết thúc bài bình thơ này, tôi muốn bạn đọc chia sẻ vài thông tin về tác giả My Duy Thọ. Ông tuổi Đinh Hợi (1947), từng là sinh viên xuất sắc nhất khoa Toán, Đại học Sư phạm Vinh (khóa 1968 - 1972). Sau đó là giáo viên Chuyên Toán của Trường cấp III Lam Sơn danh tiếng của tỉnh Thanh. Nghỉ hưu, Ông tiếp tục nghiên cứu lĩnh vực khoa học công nghệ truyền thông. Ông đã được tặng giải thưởng Nhân tài đất việt năm 2007 với phần mềm MyEqText nổi tiếng. Làm khoa học tự nhiên và khoa học công nghệ, song thơ My Duy Thọ không hề “tự nhiên” và “công nghệ” chút nào. Không khô khan, trái lại, thơ ông thấm đẫm chất mộng mơ lãng mạn đáng yêu! Dễ đi vào trái tim bạn đọc.

Hà Nội tháng 11/2019

Lê Huy Hòa

CHẤT THI NHÂN TRONG HỒN THẦY GIÁO TOÁN

Nhà văn **Lê Vạn Quỳnh**

(Hội viên Hội Nhà Văn Việt Nam)

Đăng trên báo Giáo dục và Thời đại tháng 11/2024

Ở đời thỉnh thoảng chúng ta hay gặp những người giỏi một nghề nhưng khi chuyển đam mê sang lĩnh vực khác cũng thành công không kém - Nhà giáo My Duy Thọ là một trong số không nhiều những người có được điều cao quý ấy. Anh là một trong những giáo viên đầu tiên dạy các lớp Chuyên Toán của Tỉnh Thanh Hóa, từ những ngày các lớp chuyên Văn Toán sơ tán lên Vĩnh Lộc rồi về THPT Hàm Rồng, Lam Sơn. Vào cuối những năm 92 thế kỉ trước, anh chuyển ra Hà Nội vẫn nghiệp làm thầy nhưng đã thật nhạy bén tinh tường hội nhập với công nghệ thông tin; anh tự học tin học, thành danh trong công nghệ với phần mềm *MyEqText* nổi tiếng được giải thưởng *Nhân Tài Đất Việt* năm 2007. Điều bất ngờ hơn cả là khi đọc thơ anh cho tôi một cảm giác tươi mới như tình yêu một thuở mà trong đó vẫn hàm chứa nét dày dặn chùng mực của một tâm mức thiên phú.

Tôi ra Hà Nội sau anh chừng 30 năm, giữa chúng tôi có sự kết giao ngày thêm sâu nặng, một phần do tính cách, phần nữa là tình yêu văn chương, một tình yêu có chọn lựa mà chẳng thiếu sự phiêu diêu. Hồi còn cùng dạy ở trường Lam Sơn, học sinh anh dạy Toán có em học thêm môn Hoá chỗ tôi để thi đại học. Thật tình khi ấy tôi chỉ biết anh dạy Toán thuộc hàng tầm cỡ trong làng giáo tỉnh nhà còn văn thơ thì không thấy biểu hiện. Mãi sau tôi mới rõ My Duy Thọ là thế, làm gì cũng không ồn ào, anh lặng lẽ, có thương nhớ ai cũng âm thầm. Ngày đây, năm 1981 của hơn 40 năm trước, ông anh tôi đã biểu cảm lòng mình trong bài thơ *Sao nay em nghỉ học*. Thế này thì mọi người sẽ nghĩ sao đây cái chất thi nhân trong hồn thầy giáo Toán?!

*Tôi đến lớp sớm hơn
Hình như để đón em
Lâu rồi. Thành thói quen
Chứ nào đâu có hẹn*

*Em háo hức mỗi giờ
Nuốt từng lời thầy giảng
Đôi mắt huyền. Trong sáng
Sao lòng ai xốn xang*

*Hôm nay. Như mỗi ngày
Tôi chờ em. Chẳng thấy
Lớp đã đông thế này
Mà sao chưa muốn dạy*

Một thực tế là, nhiều thầy giáo lúc đầu *thương* sau đó *nhớ* rồi cuối cùng thì *yêu* học trò. Tôi không dám chắc trong trường hợp này, thầy giáo toán có dám vậy không, nhưng bảo rằng ông anh tôi nhớ trò bằng thơ - một thứ nhớ có chút phiêu lưu thì rõ thật rồi?!

Thiếu ánh mắt của em

Bài toán chùng bước giải

Vắng nụ cười của em

Đồ thị không mềm mại

Và rồi, cuối cùng, thầy giáo cũng phải tự thú bằng thơ vậy thôi:

Chẳng biết tự bao giờ

Hình thành tâm tưởng đó

Thiếu em. Bài rạn vỡ

Thiếu em. Lòng bơ vơ

(Lam Sơn - 1981)

Mỹ Duyệt Thơ đến với thơ khá sớm, tìm hiểu sâu kỹ hơn ta sẽ thấy anh có một chiều kích lạ thường trong tư duy cũng như trò chơi con chữ trên nhiều chủ đề thơ. Chất giọng thơ tình của anh đậm thắm mặn mà, bàng bạc một niềm băng khuâng xưa cũ mà không thiếu cái nồng nàn như còn văng vất và dang dở trong *TÌM LẠI NGƯỜI DỪNG*:

Tôi về tìm lại người dừng

Chơi ô đánh đáo. Lúc khùng cãi nhau

Mẹ kêu. Dạ với đâu đâu

Bạn kêu. Thoắt cái đã mau khỏi nhà

Mẹ về có miếng bánh đa
Giấu nơi túi áo. Nhớ quà bạn thân
Và rồi cái tuổi thơ đam mê chơi ô đánh đáo ấy cũng
trôi qua để mà khôn lớn:

Mãi rồi. Đến một ngày xuân
Phồng phao. Hai đứa quên dân trò chơi
Bạn nay cấy lúa thạo rồi
Tôi đi nhớ mẹ cho đời có nhau
Cái người dưng của anh sao mà phức tạp, mà chông
chên làm vậy:

Gánh mẹ rải cánh đồng sâu
Chân ai trắng nõn. Bùn giàu ai thương
Thủy nông. Nạo vét bờ mương
Áo ai ướt sũng. Ai vương nỗi lòng
Cái tình với người dưng ấy hồn nhiên ngấm vào anh
tự lúc nào không hay để mãi đến giờ anh còn tiếc nuối:

Tuổi trai. Trai mãi khù khờ
Thương ai. Thương mãi. Đến giờ vẫn thương
Một trong những chủ đề thơ Mỵ Duy Thọ làm tôi yêu
thích, là khi anh viết về quê hương, ở đó có bố mẹ, có thầy
giáo cũ cùng nỗi quê với bờ cỏ đọng sương mềm cùng bến
đò, bày chim sẻ và đàn cò đang rải cánh. Hãy thưởng thức
những vần thơ như khúc tưởng niệm trong *Đường về làng*
của anh trên báo Văn Nghệ số 20/2021:

*Đường về làng ta. Bóng tre nghiêng
Tháng ba bừng đỏ. Hoa mộc miên*

Hàng xoan lặng lẽ che bờ ngói
Lôi ngỗ nhà ai cúc đang lên

Đường về làng em về làng anh
Cái thời hai đứa tuổi mầm xanh
Anh trèo tam quan. Tìm chim sẻ
Em dưới nhìn lên. Sợ mong manh

Đường về làng anh về làng em
Tình mơ. Bờ cỏ đọng sương mềm
Rủ nhau. Hai đứa cùng đi học
Mẹ bảo. Đường xa nhớ ngó em

Cái nỗi niềm làng trong anh không chỉ đọng lại rồi
bung nở như cúc đương lên mà xa xót khôn nguôi khi bị
đạn bom cày xới giữa lúc

Em vào đại học. Anh đi lính
Thương cổng tam quan. Sập mái đình.

Đường về làng anh, về làng em không còn đơn thuần
là khoảng cách về địa lý mà dường như nó hàm chứa một
thân phận để *Đi mãi theo anh. Tiếng súng rền*

Nhiều và rất nhiều, kỉ niệm và quá khứ với anh như
không bao giờ cạn. Mỵ Duy Thọ chỉ còn cách phải gói
chúng lại trong *CHỈ CÓ NGÀY XA XƯA ẤY*:

Và có lẽ. *Chỉ có ngày xa xưa ấy*
Anh em mình thức dậy đã có nhau
Bếp ngò nướng mỗi đứa một đầu
Sách học rồi giữ mai sau em học

Không phải bỗng dưng mà hai tiếng *thời gian* lại được anh nhấn nhá hai lần trong một bài thơ ngắn:

*Thời gian ơi! Có bao giờ trở lại
Heo may về. Ổ rơm trải ôm nhau
Chăn chiên mỏng. Đắp chiếu kéo lút đầu
Lũ thạch sung ở đâu kêu em sợ
Thời gian ơi! Sao mãi làm ta nhớ...*

Chẳng phải nhà thơ nhớ những lần được cùng nhau sung sướng mà sự gắn kết ở chỗ anh em chung *quãng đời gian khổ*. My Duy Thọ mở đầu bài thơ bằng một lời nữa như khẳng định và nữa như không *Và có lẽ. Chỉ có ngày xa xưa ấy* rồi anh kết lại *Anh em mình. Luôn được ở bên nhau* - một sự xác tín còn hơn cả đáp số của một bài toán nhiều cách giải!?

Bên cạnh sự giao cảm với đời, tiếng lòng trong thơ anh đôi khi xa xót vụn điều sâu thẳm. Ta hãy đọc những dòng thơ trong *YÊU QUÊ CHỜNG* để cảm nhận cùng thi nhân khi sóng vỗ bờ rào rạt hay cùng chung hưởng cái mặn mòi của hơi gió biển khơi mới thấy được, hiểu được lời tâm sự của người bạn trăm năm gắn bó cùng anh:

*Biển đã ngấm trong anh từ thời thơ bé
Biển đã giúp anh mưu sinh cùng mẹ*

Nhưng từ những vần thơ rộn rục như *triều lên sóng vỗ bờ rào rạt* ấy ta vẫn nhận ra trong đó ẩn tàng bao niềm thương cảm:

*Em yêu anh. Yêu tháng ngày vất vả
Yêu dòng sông. Yêu nón lá đông quê
Yêu con cua con cáy. Bãi ngoài đê
Hoàng hôn muộn. Thương thân cò lẻ bóng.*

Rồi đây nữa khi anh về thăm thầy học cũ mà nhớ lại:
Mừng Năm. Em tìm đến nhà
Cửa phòng vẫn khóa. Then hoa vẫn cài
Nhìn quanh. Chẳng thấy bóng ai
Ngoài hiên ngơ ngác một vài bóng chim
Không gặp thầy mà chưa rõ nguyên có do đâu nên
người học trò một thuở chỉ còn biết tự trần trở:

Ra về. Nghĩ gần nghĩ xa
Tàu xe chắc kẹt. Bến phà chắc đông
Thầy về. Tết có vui không
Có nhớ lũ nhỏ. Đang mong bóng thầy.

Nhớ và mong Thầy như anh là cái chung của nhiều
người từng một thời cắp sách tới trường, riêng học trò My
Duy Thọ thì đặc biệt hơn, bởi chút buồn trong thơ anh, là
chút buồn thanh sáng và sâu thẳm xiết bao!

Là một nhà giáo tâm huyết với nghề, với trẻ nên thơ
cho Thiếu Nhi của My Duy Thọ cũng khá sắc. Anh đã cùng
các em khám phá thiên nhiên mà ẩn chứa trong đó bao
điều giáo dục các em về nhân tính. Hãy thưởng thức đôi
vần thơ của anh trong *DIỀU* và *GIÓ*:

... Cả lũ sáng đi học
Cánh diều nằm ngẩn ngơ
Gió tìm về tận ngõ
Cứ vừa bay vừa chờ
Diều được ăn no gió
Dây căng như dây đàn

Gió gặp Diều gặp bạn

Cùng liệng dọc liệng ngang

Rồi không chút bất ngờ mà tràn đầy thi tứ khi nhà thơ đã nhập thân cho ĐIỀU và GIÓ có một nội tâm và tính cách đầy mơ mộng như giấc ngủ tuổi thơ:

Đêm Diều nằm nhớ Gió

Gió nhớ Diều lang thang

Em nằm mơ dây kéo

Diều bay trên đồng làng.

My Duy Thọ yêu và làm thơ từ khá sớm nhưng thật sự bùng nổ mười năm trở lại đây. Từ 2012 đến 2023 liên tục được các nhà xuất bản tên tuổi như Văn học, Hội Nhà văn cấp phép in 7 tập thơ: *Bình phương nỗi nhớ* (in chung với Nhà thơ Nguyễn Ngọc Quế), *Mãi với sao trời, Thời gian, Gửi tình theo gió, Bóng cuộc đời, Trăng sáng tuổi thơ, Em yêu Bầu trời xanh*; và sắp tới anh sẽ cho in 4 tập thơ thiếu nhi: *Diều và gió, Tiếng mẹ đẻ của em, Truyện tranh Thiếu nhi và 101 Bài thơ đồ chơi tuổi Thiếu Nhi*.

Tôi thật tự hào và may mắn khi được kết thân với My Duy Thọ, Hội viên Hội Nhà Văn Hà Nội, một Thầy giáo Toán tâm cỡ luôn hết lòng vì học trò, anh là tấm gương tự học tự vươn lên mà giải thưởng *Nhân Tài Đất Việt* về phần mềm *MyEqText* về công nghệ thông tin là một minh chứng. Cũng như nhiều người, nhiều học trò, tôi yêu quý và mong anh vững bước và trường sức trên xa lộ văn chương!

Tháng 7/2024

L.V.Q

MỤC LỤC

	Trang
▪ LỜI GIỚI THIỆU.....	7
▪ TRĂNG SÁNG TUỔI THƠ	19
▪ ĐIỀU VÀ GIÓ.....	21
▪ BÉ LÀM BÁC SĨ	22
▪ MÈO SOI GƯƠNG	24
▪ TRĂNG CHỜ NHÉ	26
▪ MẸ VỀ.....	27
▪ MÁY XÚC	28
▪ VỊT CON	29
▪ CÁNH ĐIỀU TUỔI THƠ.....	31
▪ ĐÓN CON	33
▪ LỢN CON THIẾU BẠN	34
▪ THÓ GỖ	35
▪ HAI ÔNG TRĂNG VÀNG	36
▪ THUYỀN GIẤY MÀ	37
▪ MẸ VẮNG NHÀ.....	38
▪ CHIM CÁNH CỤT	39
▪ TRE.....	41
▪ CON NHỆN.....	42
▪ SÂU VÀ BUỐM	43

▪ VÌ SAO?	45
▪ GÀ MÁI.....	46
▪ RU EM NGỦ.....	48
▪ CHIM BỒ CÂU	50
▪ BÉ LÀM CÔNG AN	51
▪ CHIẾC LÁ VÀNG.....	53
▪ GÀ MẸ, GÀ CON	54
▪ LÀM NHÀ	56
▪ VẼ VÒNG TRÒN	57
▪ CON BỒ CÂU GẬP NẶN	58
▪ KÉO MO CAU	61
▪ ĐIỆN THOẠI CỦA EM	62
▪ EM ĐI THẢ CÁ.....	64
▪ EM ĐƯỢC VÀO LỚP MỘT	66
▪ BÉ LÀM THẦY GIÁO.....	68
▪ QUÉT SÂN QUÉT NHÀ.....	70
▪ TRỒNG TRƯỜNG.....	71
▪ ĐỒNG CỎI QUÊ EM	73
▪ HÁT QUỐC CA	74
▪ LÀ QUẢ GÌ?	76
▪ BÚT BI GIẤY NHÁP	79
▪ TẾT VỀ NHỚ MẸ.....	80
▪ XA CÁC EM RỒI	81
▪ ĐƯỜNG VỀ VĨNH LỘC CHIỀU NAY.....	83
▪ HOA PHƯỢNG BỪNG TUỔI THƠ	84
▪ MỘT THỜI LAM SƠN.....	85
▪ ĐƯỜNG VỀ LÀNG	87

TUYỂN TẬP THƠ

▪ MÙA HẠ OI!	88
▪ NỖI NHỚ ĐẦY VƠI	89
▪ QUÁ KHỨ CÓ NGỦ YÊN.....	90
▪ SAO NAY EM NGHỈ HỌC	91
▪ TRƯA HÈ.....	93
▪ TÀU LÁ CHUỐI	94
▪ TẾT NHỚ THẦY.....	95
▪ TOÁN CŨNG ĐẦY TÌNH NHƯ THƠ.....	96
▪ BÓNG CUỘC ĐỜI.....	97
▪ TÌM BẠN THÀNH QUẢNG TRỊ	98
▪ TÔI TÌM VỀ	100
▪ EM CÓ VỀ KHÔNG EM!.....	101
▪ NHỚ CÁC EM	103
▪ PHƯỢNG HỒNG ĐÀN NỖI NHỚ.....	105
▪ ĐỜI THI NHÂN	106
▪ THẦY OI! ANH OI!.....	108
▪ BÍCH ĐÀO ĐỘNG TỪ THỨC.....	109
▪ TÔI YÊU NGHỀ DẠY HỌC.....	111
▪ PHƯỢNG HỒNG.....	112
▪ ĐƯỜNG LÊN TAM ĐẢO	113
▪ HAY BIẾT	114
▪ NHÀ GIÁO VỀ HỮU.....	114
▪ NĂM MƯƠI NĂM NGÀY ẤY	115
▪ ANH MUỐN ĐƯA EM VỀ NƠI ẤY.....	117
▪ MỘT THỜI TRƯỜNG VINH.....	119
▪ TUỔI TRẺ CHÚNG MÌNH	122
▪ TẬP THỂ LAM SƠN BỒI HỒI KÝ.....	123

▪ BẢNG ĐEN PHẤN TRẮNG.....	127
▪ ĐÃ THÀNH NGƯỜI XƯA	129
▪ NGƯỜI BẠN - NGƯỜI THẦY	130
▪ BẾN XE BÚYT	132
▪ ĐÔI TRẺ NGÀY XUÂN.....	133
▪ XUÂN VỀ.....	133
▪ HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG.....	134
▪ BÃI TẮM TÌNH YÊU	136
▪ ĐẤT TRỜI HOÀNG LONG	137
▪ BIỂN SẦM SƠN	140
▪ HÒN TRỐNG MÁI.....	141
▪ CỬA SUNG	142
▪ KHÔNG ĐÂU BẰNG NHÀ.....	143
▪ VU LAN CON LẠI VỀ ĐÂY	144
▪ NHỮNG CON ĐÒ TRONG TUỔI THƠ TÔI.....	146
▪ MẸ ƠI!	148
▪ THƯƠNG ĐÔI CÒ	152
▪ NHỚ THƯƠNG DÒNG HIỀN LƯƠNG.....	153
▪ NHỚ TUỔI THƠ KHOAI SẴN	154
▪ THƯƠNG MẸ TIẾNG HO	156
▪ Ở BÊN MẸ.....	158
▪ NHỚ BẠN.....	158
▪ DÂN TÓAN LÀM THƠ	159
▪ CON VỀ NHÀ MỚI.....	160
▪ KHÓC THƯƠNG EM TRAI.....	161
▪ CHỈ CÓ NGÀY XA XƯA ẤY	164
▪ NGÀY XUÂN VỀ VỚI CỔ HƯƠNG.....	165

▪ ĐI Ờ.....	166
▪ THANH MINH COVID.....	168
▪ THƯƠNG MÃI CON THÔI.....	169
▪ ƯỚC VỌNG TÌNH YÊU	173
▪ NGÀY VẮNG ANH.....	174
▪ THU VỀ PHỐ CỐM VÒNG	176
▪ BẾN XƯA.....	177
▪ CỐ NHÂN	178
▪ ĐI CHỢ KHI VỢ VẮNG NHÀ.....	179
▪ CHẴNG CÓ GÌ QUAN TRỌNG ĐÂU EM.....	181
▪ GIỮA ĐẤT TRỜI XA LẠ.....	182
▪ HOA GIẤY	183
▪ NHƯ KHÔNG BẾN BỜ.....	184
▪ MIỀN TRUNG NHỚ EM.....	185
▪ RỬA BÁT CHUNG.....	186
▪ TẮM ÁO QUÝ.....	187
▪ THƯƠNG EM	187
▪ TỐI TRỜI CÓ NHAU.....	188
▪ YÊU QUÊ CHỒNG.....	189
▪ BÊN THỀM MÙA XUÂN.....	190
▪ TIẾC MÃI.....	190
▪ GỬI TÌNH THEO GIÓ	191
▪ MỖI LẦN CHỜ EM.....	192
▪ TÌM LẠI NGƯỜI DỪNG.....	193
▪ TÌNH YÊU LÀ SỰ SỐNG	194
▪ GẶP AI	194
▪ DẤU CHẤM THAN!.....	195

▪ BIẾT LÀ.....	195
▪ MUỐN LÓT TÊN EM	196
▪ TÌM EM TRONG ẢNH.....	196
▪ NHỚ NHAU.....	197
▪ SÁNG CHIỀU.....	197
▪ TRĂNG HẠ HUYỀN	198
▪ ÁNH MẮT	198
▪ CHỈ CHỤM ĐẦU	198
▪ TRƯA KHUYẾN NÔNG	199
▪ KHÓ NGỦ	200
▪ NÀNG TIÊN CÁ.....	201
▪ XUÂN NÀY EM CÓ VỀ QUÊ KHÔNG	203
▪ HÒ HẸN THỜI COVID	204
▪ DÁNG ĐẠO HỒI.....	204
▪ GIÃN CÁCH ANH GIÃN CÁCH EM.....	205
▪ MÙA THU COVID	206
▪ ANH LẠI VỀ ĐÂY EM ƠI.....	207
▪ NHỚ KHÔN NGƯỜI.....	210
▪ YÊU	211
▪ BIỂN ĐÊM	212
▪ YÊU THỜI 4.0.....	212
▪ DUYÊN PHẬN	213
▪ RÉT NGỌT VỀ	214
▪ CÓ NƠI TÌM VỀ.....	215
▪ CƠN MƠ HẢO HUYỀN.....	216
▪ MÃI CÒN THEO ANH.....	217
▪ HÒN VỌNG PHU	218

▪ KHOẢNG KHẮC	219
▪ CÔ HÀNG XÓM.....	220
▪ ANH NỢ EM.....	222
▪ QUÊ HƯƠNG CHÚNG MÌNH	224
▪ THU VỀ.....	225
▪ THƯƠNG MÙA THU XƯA.....	226
▪ HÃY NGÃ VÀO LÒNG ANH.....	227
▪ HAI MƯƠI THÁNG MƯỜI.....	228
▪ TUYỆT VỜI NHƯ EM.....	229
▪ QUÀ MỪNG TÁM THÁNG BA.....	230
▪ ĐÊM NOEL.....	231
▪ ÔNG TRỜI NHỬ TA.....	232
▪ ANH OI.....	232
▪ NGOÀI VÔ TẬN!	233
▪ NGƯỜI PHƯƠNG XA CÓ HAY.....	233
▪ AI YÊU KHỔ NHƯ EM	234
▪ VƯƠNG BÓNG EM TÔI	235
▪ GẶP NGƯỜI ĐẸP.....	237
▪ MẸ CHỈ CẦN CON CỦA MẸ THÔI.....	239
▪ CẶN NGÀY KHÔNG CÓ TIN ANH	240
▪ ANH THƯƠNG.....	241
▪ HÀM SỐ TÌNH YÊU	242
▪ KHI TA KHÔNG CÒN	245
▪ ANH VÀ TÔI.....	250
▪ VẪN BIẾT	251
▪ THẾ HỆ CHÚNG TÔI.....	253
▪ THƯƠNG MỘT BÓNG CHIM.....	255

▪ CHỈ CHO MỘT KHOẢNG	256
▪ CÓ MỘT THỜI.....	258
▪ CON TẠO	260
▪ ĐÒI LÁ	261
▪ NẪM NGHE TÓC RỤNG	263
▪ QUẢ ĐẤT - BỂ CÁ CẢNH.....	263
▪ DẢI BĂNG CHUYỀN	264
▪ NHÂN LOẠI CÔ ĐƠN.....	265
▪ NẾU... ..	266
▪ NGÀY XƯA KHÔNG CÓ ĐIỆN	267
▪ OAN SAI.....	268
▪ TÂM SỰ CỦA TRÂU	269
▪ THỜI GIAN	271
▪ THƯƠNG MÌNH.....	272
▪ TÔI THÍCH.....	273
▪ TRƯỚC GƯƠNG.....	275
▪ DỐI TRÁ	276
▪ EM TIN.....	277
▪ CHIẾN TRANH	278
▪ CHÚ GÀ TRỐNG CHOAI	280
▪ SINH NHẬT XƯA VÀ NAY	281
▪ SỤT SÙI THƯƠNG CON	283
▪ TẾT LÀ	284
▪ THÊM MỘT NGƯỜI BẠN	284
▪ NGƯỢC VỚI NGÀY XƯA.....	285
▪ CÂY CHUỐI VÀ NHÀ THƠ	287
▪ LÒNG TIN?	288

TUYỂN TẬP THƠ

▪ MAY MÀ.....	289
▪ MƯA ĐÊM.....	290
▪ PHẬN TRỜI SINH LÀ THẾ.....	291
▪ PHỤ NỮ VIỆT NAM	292
▪ SINH ĐẸ CON NGƯỜI	293
▪ TỈNH LẠI THÔI.....	295
▪ SUY NGẪM VỀ CORONA.....	297
▪ HÀ NỘI NHỮNG NGÀY CÁCH LY	299
▪ COVID-CƠ HỘI.....	300
▪ THẢO DÂN CHÚNG MÌNH	301
▪ THẢM HỌA	303
▪ THẰNG DỊ TẬT.....	305
▪ THỜI CHÚNG TÔI	307
▪ CÚ LỪA MÌNH THÔI	309
▪ CUỐI.....	310
▪ HỆ TIÊN ĐỀ	311
▪ LẠI THÊM NỖI CÔ ĐƠN	314
▪ QUẢNG NÀO	314
▪ THO LÀ THẾ, THẾ ĐẤY THÔI	315
▪ THƯƠNG BÀ GIÀ THƯƠNG BÁNH ĐÀ.....	316
▪ FACEBOOK TUỔI GIÀ.....	318
▪ VĨNH BIỆT BẠN.....	320
▪ VÔ THƯỜNG.....	321
▪ THẾ LÀ	322
▪ QUAN NIỆM THÀNH ĐẠT.....	323
▪ CÁI THẰNG FÂY.....	324
▪ CÓ BẤT NGỜ.....	324

▪ CÂU THƠ LỤC BÁT	325
▪ THƠ LÀ.....	325
▪ CHẤT NHÒN	326
▪ HỎI NGHỀ NÀO.....	327
▪ ĐỘ ĐO LỬA ĐÁO.....	328
▪ GIÀU NGHÈO XƯA VÀ NAY	329
▪ BẦU TRỜI TUỔI HỮU	331
▪ HAI NGƯỜI MẸ.....	332
▪ HẠT COM.....	336
▪ MƠ	337
▪ ĐỪNG MƠ	337
▪ THƯ CON TRAI GIA TÀI CỦA MẸ.....	338
▪ TIẾNG RAO.....	339
▪ VƯỜN RAU TÌNH ĐÒI.....	340
▪ CÁI BÓNG	341
▪ TA TẮT THẮNG	342
▪ VẪN MONG MỖI BÓNG AI VỀ.....	344
▪ CON KHÔNG LÀ TU SĨ.....	346
▪ ÂM THẦM THEO TA.....	348
▪ BÓNG THẦY MINH TUỆ	349
▪ NHƯ GẶP LẠI THẦN TIÊN	350
▪ HƠN ĐƯỜNG TẶNG VẠN LẦN	352
▪ TỪ NGÀY GẶP THẦY MINH TUỆ.....	354
▪ YÊU THƯƠNG THÙ GHÉT	356

Nguyễn Ngọc Quế

▪ VIỆT NAM - TỔ QUỐC TÔI.....	357
-------------------------------	-----

Nhà văn Vũ Nho

- ĐÔI ĐIỀU VỀ THƠ THIẾU NHI CỦA NHÀ THƠ MỸ DUY THỌ 371

Nguyễn Thị Mai

- TÂM HỒN THƠ TRONG MỘT NGƯỜI THẦY DẠY TOÁN..... 378

Vương Trọng

- MỘT NGƯỜI GIỎI TOÁN YÊU THƠ..... 389

Nguyễn Đức Mậu

- THƠ CỦA NGƯỜI BẠN THƠ 391

Lê Đức Nghinh

- NHÀ GIÁO, NHÀ KHOA HỌC SAY SỬA VỚI VĂN CHƯƠNG.... 397

Lê Huy Hòa

- LỜI BÌNH VỀ MỘT BÀI THƠ HAY 410

Lê Vạn Quỳnh

- CHẤT THI NHÂN TRONG HỒN THẦY GIÁO TOÁN 417

Thiết kế bìa: THU HƯƠNG

Sửa bản in: LÊ KIM BÌNH

Nhà giáo, Nhà thơ My Duy Thọ

Sinh năm 1947

Quê quán: Nga Sơn Thanh Hóa

Nguyên là giáo viên Chuyên Toán

Trường Lam Sơn, Thanh Hóa

Tác giả phần mềm MyEqText

Giải thưởng Nhân Tài Đất Việt

Hội viên Hội Nhà Văn Hà Nội

Lời bạn bè Văn chương

PGS.TS. Nhà văn Vũ Nho

Nhà thơ Vương Trọng

Nhà thơ Nguyễn Đức Mậu

Nhà thơ Nguyễn Ngọc Quế

Nhà thơ Nguyễn Thị Mai

Nhà thơ Lê Đức Ninh

Nhà thơ Lê Huy Hòa

Nhà văn Lê Văn Quỳnh

Đài truyền hình VTV4 Phỏng vấn tác giả Phần mềm MyEqText

